

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครองและนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้

A STUDY OF STUDENTS' AND THEIR PARENTS' PERCEPTIONS
ON HOME - ECONOMICS PROGRAM SELECTION IN
SOUTHERN VOCATIONAL EDUCATION INSTITUTES

วิทยาลัย
ห้ามนำออกนอกห้องสมุด

นางสาวทัศนีย์ สงขลา

MISS TASANA NASONGKHLA

วิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2538

ISBN 974 - 621 - 275 - 3

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่.....
23712

เลขทะเบียน.....
23712

วัน, เดือน, ปี 6 ส.ค. 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำไปเผยแพร่และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**A STUDY OF STUDENTS' AND THEIR PARENTS' PERCEPTIONS
ON HOME-ECONOMICS PROGRAM SELECTION IN
SOUTHERN VOCATIONAL EDUCATION INSTITUTES**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1995

ISBN 974-621-275-3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ **ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ
ประเภทวิชาคหกรรม ของผู้ปกครอง และ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้**

นักศึกษา **นางสาวทัศนยา ฅ สงขลา**

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ **รองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปลิ้นธนานนท์**

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม **ดร.วราพรพรณ น้อยสุวรรณ**

อาจารย์สุนทร พานิชกุล

ระดับการศึกษา **ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต**

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

ภาควิชา **ครุศาสตร์อุตสาหกรรม**

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร

ลาดกระบัง

พ.ศ. **2538**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือก
ศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครอง และนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ปีที่ 1 ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ 2) ศึกษาเปรียบเทียบ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ของผู้
ปกครองกับนักเรียน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ และ
ความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครองกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อประเภทวิชา
คหกรรม 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกับเหตุผล

ในการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ประเภทวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ จำนวน 296 คน และผู้ปกครองของนักเรียนจำนวน 296 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 ฉบับ ซึ่งเมื่อทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ของ Cronbach ฉบับของผู้ปกครองได้เท่ากับ 0.87 และฉบับของนักเรียนได้เท่ากับ 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบด้วย t-test และหาค่าความสัมพันธ์ด้วย χ^2 (Chi Square) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิจัย ปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสาขาศาสตร์ ประเภทวิชาคหกรรม ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนส่วนใหญ่จะเป็นบิดา นักเรียนมีความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพส่วนตัวในอนาคต และต้องการจะเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาอาชีพอาหารและโภชนาการ
2. ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพส่วนตัว มีรายได้ค่าประมาณ 1,000-3,000 บาท ต่อเดือน มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่า ม.6 มีความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพตามความสมัครใจของนักเรียนเอง และต้องการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาอาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย
3. นักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก กับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อสาขาศาสตร์ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้จักตนเอง ความรู้ในงานอาชีพที่เลือกเรียน ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ และความรู้ในสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง และด้านที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน โดยเฉพาะในเรื่อง เป็นอาชีพอิสระสามารถประกอบกิจการของตนเองได้ นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลข้อนี้มากที่สุด

4. ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับมากกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้จักตนเอง ความรู้ในงานอาชีพที่เลือกเรียน ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ และความรู้ในสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับมากที่สุด กับเหตุผลด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ โดยเฉพาะในเรื่อง นักเรียนสามารถนำความรู้ในงานอาชีพ ไปประกอบอาชีพส่วนตัว ดำเนินกิจการของตนเองได้ ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลข้อนี้มากที่สุด

5. นักเรียนและผู้ปกครอง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีความเห็นด้วยกับเหตุผลดังกล่าวในระดับมาก

6. อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม แต่ความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพในอนาคต มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทคหกรรม

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม

Thesis Title **A Study of Students' and Their Parents' Perceptions on Home-Economics Program Selection in Southern Vocational Education Institutes.**

Student **Miss Tasana Nasongkhla**

Thesis Advisor **Assoc. Prof. Dr. Methi Pilanthananond**

Thesis Co-advisors **Dr. Waraparn Noisuwan**
Mrs. Soonthorn Panichkul

Level of Study **Master of Industrial Education in Vocational Administration**

Department **Industrial Education King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang**

Year **1995**

ABSTRACT

The purposes of this research were :

1. To survey the opinion regarding to the choice of furthering education in home-economics of the parents and students of the first year vocational certificate in southern vocational education institutes.
2. To compare the opinion regarding to the reason in choosing home-economics for further education of the parents and the first year vocational certificate students.

3. To study the relationship between the occupation, educational level, income and expectation in vocation of the parents and the reasons for letting the students choose to further their vocational education in the home-economics.

4. To study the relationship between the students learning achievement and the reasons in choosing to further their education in vocational stream.

The sample was consisted of the first year vocational certificate students of the academic year 2533 of the home-economics from technical college and vocational college in the South total 296 and the parents of the students total 296.

The questionnaires constructed by the researcher were used to collect the data. They were the opinion questionnaires for securing the opinion of the students and the parents regarding to the reasons in choosing to further study at the vocational stream in home-economics. The questionnaires explored 4 aspects name by the knowledge of self, the knowledge of career chosen, the knowledge of further studies institute and the knowledge of the family's condition and economy as well as the opinion of the parents. The percentage, means and standard deviation were used to analyze the data. The t-test was used to analyze further comparision and Chi Square was used to find the relationship by using the SPSS program.

The findings were :

1. Most of the students further their study in the vocational stream in home-economics has low learning achievement, having father as a guardian, having expectation to self-employ in the futher and would like to further their study in the field of food and nutrition.

2. Most of the students' guardians were self-employed, having an income of 1,000-3,000 bath per month, having education lower than M.6, expected the students to make a living according to the students' wish and wanted the students to further their study in the field of cloth and clothing.

3. The students agreed at the strong level with the reasons of the choice in furthering in the vocational stream in home-economics in the aspects of self-knowledge, the career chosen knowledge, the knowledge of choosing the institute for further education and the knowledge of condition and economy of the family including the opinion of the guardians. The aspects that the students agreed most were the knowledge in choosing a career which chosen by the students especially in the self-employed. The students agreed most with this.

4. The guardians agreed at the strong level with the reason of choosing to further the students' study in the vocational stream in home-economics in the aspect of self-knowledge, the career chosen knowledge, the institute chosen knowledge for further study and knowledge in the family's

economy including the opinion of the guardians who agreed at the strongest level with the reasons at the aspects of the institutes that the students choose to further their education especially in the area of bringing the knowledge by the students to self employed. The guardians agreed with this at the strongest level.

5. The students and the guardians had the opinion regarding to the reasons in choosing the vocational stream in home-economics with no difference and agreed with this reason at the strong level

6. The guardians' occupation, income and educational level were not related with the reasons in letting the students choose to further their education in home-economics stream, but the expectation of the guardians in choosing a career in the future was related with the reason that the students choose to further their education in home-economics stream.

7. The students' learning achievement was related with the reasons in choosing in the vocational stream in home-economics.

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานวิจัยครั้งนี้เป็นการทำวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัย เพื่อจบหลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ซึ่งผู้วิจัย
ขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของอาจารย์ผู้สอนทุกท่านที่ได้อบรมให้ความรู้จนสามารถได้
ทำวิทยานิพนธ์เป็นผลสำเร็จ และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาทุกท่าน
รองศาสตราจารย์ ดร. เมธี ปิณฑนานนท์ รองคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ดร. วราพร ณ น้อยสุวรรณ
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา และ อาจารย์สุนทร พานิชกุล ที่ห่วงใยและได้
กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาการทำวิจัยอย่างใกล้ชิด

อนึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สำเร็จล่วงได้ด้วยดี ก็เพราะท่านผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจ
สอบแบบสอบถามทุกท่าน อาจารย์ชาญชัย อาจิมสมาจาร นักวิชาการมหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ ที่ช่วยให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น อาจารย์อัจฉรา ทรงสกุล
วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานีที่ช่วยในการจัดพิมพ์ ตลอดจนผู้ปกครองและนักเรียนที่ตอบ
แบบสอบถามทุกท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ที่ศนา ณ สงขลา

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	IV
กิตติกรรมประกาศ.....	VIII
สารบัญ.....	IX
สารบัญตาราง.....	XII
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดที่ใช้เป็นแนวทางการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	10
สมมติฐานในการวิจัย.....	11
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	11
เชิงอรรถ.....	16
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	18
ความรู้เกี่ยวกับประเภทวิชาคหกรรม.....	19
ความหมายของคหกรรมศาสตร์.....	19
ความสำคัญของประเภทวิชาคหกรรม.....	20
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม.....	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

	แนวทางการเข้าสู่อาชีพของผู้ที่สำเร็จการศึกษาลัทธิสุต	
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม.....	20
	ทฤษฎีงานอาชีพและการพัฒนาอาชีพ.....	36
	แนวทางการเลือกศึกษาต่อวิชาชีพ.....	44
	ข้อมูลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขอาชีพประเภทวิชาคหกรรม..	49
	ความรู้จักตนเองในการเลือกศึกษาต่อ.....	49
	ความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่เลือกศึกษาต่อ.....	53
	ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ.....	55
	ความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว.....	57
	เชิงอรรถ.....	60
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	70
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	70
	เครื่องมือในการวิจัย.....	74
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
	เชิงอรรถ.....	80
4	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
5	สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	133
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	133

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ขอบเขตของการวิจัย.....	133
สมมติฐานการวิจัย.....	134
วิธีดำเนินการวิจัย.....	134
สรุปผลการวิจัย.....	135
การอภิปรายผลการวิจัย.....	144
ข้อเสนอแนะ.....	175
เชิงอรรด.....	178
บรรณานุกรม.....	187
ภาคผนวก.....	196
ประวัติผู้เขียน.....	223

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนและคำร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานศึกษา.....	83
2	แสดงจำนวนและคำร้อยละของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้น ม.3	84
3	แสดงจำนวนและคำร้อยละของนักเรียน จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน.....	85
4	แสดงจำนวนและคำร้อยละของนักเรียน จำแนกตามความมุ่งหมายที่จะประกอบอาชีพ.....	86
5	แสดงจำนวนและคำร้อยละของนักเรียน จำแนกตามความต้องการจะเลือกศึกษาต่อวิชาอาชีพ.....	87
6	แสดงจำนวนและคำร้อยละของผู้ปกครองจำแนกตามอาชีพ.....	88
7	จำนวนและคำร้อยละของผู้ปกครองจำแนกตามรายได้ของครอบครัว..	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
8	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองจำแนกตามระดับการศึกษา.....	90
9	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามความมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนประกอบอาชีพ.....	91
10	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามความมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนศึกษาคือสาขาอาชีพ.....	92
11	แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผล ในการเลือกศึกษาคือสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง.....	93
12	แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผล ในการเลือกศึกษาคือสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน.....	95
13	แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผล ในการเลือกศึกษาคือสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เข้าศึกษาคือ.....	97

14	<p>แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผล ในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง.....</p>	100
15	<p>สรุปข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผล ในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม.....</p>	102
16	<p>แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผล ในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้จักตัวนักเรียน.....</p>	103
17	<p>แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผล ในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน.....</p>	105
18	<p>แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผล ในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ.....</p>	107

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผล ในการให้นักเรียนเลือกศึกษาค่อสาขาศาสตร์ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง.....	110
20	สรุปข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผล ในการให้นักเรียนเลือกศึกษาค่อสาขาศาสตร์ ประเภทวิชาคหกรรม....	112
21	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือก ศึกษาค่อสาขาศาสตร์ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง ระหว่าง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชา คหกรรมกับผู้ปกครอง.....	114
22	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือก ศึกษาค่อสาขาศาสตร์ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ ที่นักเรียนเลือกเรียน ระหว่าง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมกับผู้ปกครอง.....	116
23	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือก	

	ศึกษาต่อสาขาสีพ วิทยาศาสตร์ ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา ที่เข้าศึกษาต่อ ระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์กับผู้ปกครอง.....	119
24	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือก ศึกษาต่อสาขาสีพ วิทยาศาสตร์ ด้านความรู้เกี่ยวกับ สภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของ ผู้ปกครอง ระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์กับผู้ปกครอง.....	122
25	สรุปข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผล ในการเลือกศึกษาต่อสาขาสีพ วิทยาศาสตร์ ระหว่าง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์ กับผู้ปกครอง.....	125
26	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับความคิดเห็น เกี่ยวกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาสีพ วิทยาศาสตร์.....	127

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
27	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาสีห ประเภทวิชาศหกรรม.....	128
28	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาสีห ประเภทวิชาศหกรรม.....	129
29	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนประกอบสาขาสีห กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาสีห ประเภทวิชาศหกรรม.....	130
30	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิทางการเรียนกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาสีห ประเภทวิชาศหกรรม....	131

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาด้านอาชีพ ภารกิจหลักของกรมอาชีวศึกษา เพื่อการปรับปรุงคุณภาพของประชากร และการพัฒนากำลังคนให้ตอบสนองและสอดคล้อง กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัยโดยส่วน รวมดังกล่าวที่ว่า "การอาชีวศึกษาเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ให้เจริญรุ่งเรือง"¹ ดังนั้นกรมอาชีวศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการอาชีวศึกษาและรับผิดชอบโดยตรงต่อการฝึกงานทำ หรือมีอาชีพของคนจำนวนมาก จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนา กำลังคนให้มีคุณภาพ และมีปริมาณที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ปัจจุบันการจัดการอาชีวศึกษาได้ขยายตัวไปอย่างกว้างขวาง มีการพัฒนากำลัง คนในสาขาอาชีพต่างๆ หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นอาชีพทางด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ผลิตกรรมการบริหาร และศิลปหัตถกรรม มีการจัดและให้บริการด้านอาชีวศึกษาทั้งใน ระบบและนอกระบบโรงเรียน สำหรับหลักสูตรในระบบโรงเรียนของกรมอาชีวศึกษานั้น ได้เปิดสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ในด้านของหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผ่านส่งเสริมการศึกษา หน่วยงานในเทศก์ กรมอาชีวศึกษา ได้สรุปความสำคัญของหลักสูตรนี้ไว้ว่า "เป็นหลักสูตรในระบบโรงเรียนที่มีผู้เรียนมากที่สุด เนื่องจากเป็นหลักสูตรเบื้องต้นของการอาชีวศึกษาสำหรับผู้เรียน ซึ่งเรียนสำเร็จการศึกษาชั้น มัธยมศึกษาตอนต้นสามปีเข้าเรียนและฝึกอบรม 3 ปี"² จะเห็นได้ว่าหลักสูตรประกาศ นียบัตรวิชาชีพเป็นหลักสูตรที่สำคัญที่สุดของกรมอาชีวศึกษาหลักสูตรหนึ่ง

แต่ในระยะ 3-4 ปี ที่ผ่านมานี้ นักเรียนที่เข้าเรียนในสาขาวิชาชีพต่างๆ ตาม

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพหลายสาขา มีจำนวนลดน้อยลง แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง หลักสูตรไปใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 แล้วก็ตาม โดยเฉพาะ ประเภทวิชาคหกรรมซึ่งประกอบด้วย 3 ลักษณะงานอาชีพ คืออาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย อาชีพอาหารและโภชนาการ และอาชีพคหกรรมทั่วไป มีจำนวนนักศึกษาลดลงอย่างเห็นได้ชัด ทั้งที่วิชาชีพเหล่านี้เกี่ยวข้องกับโดยตรงกับการดำรงชีพของมนุษย์ และเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังที่ สุวีริย์ สุวรรณศรี อธิการบดีกรมอาชีวศึกษา ได้กล่าวถึง ประเภทวิชาคหกรรมไว้ว่า

ประเภทวิชาคหกรรม มีคุณลักษณะที่ไม่เหมือนกับวิชาประเภทอื่น กล่าวคือ เป็นวิชาที่ใกล้ชีวิตมนุษย์มากที่สุด เหมือนกับเป็นความจำเป็นที่ทุกคนจึงมี เป็นประเภทวิชาที่รวมถึงปัจจัยสี่ คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และ การป้องกันโรค^๕

ในปัจจุบันประเทศกำลังพัฒนาไปสู่สังคมอุตสาหกรรมใหม่ การพัฒนาคุณภาพเพื่อ การกินคืออยู่ดีของคนในสังคมย่อมมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้น ความรู้ทางด้านคหกรรมสาขาต่าง ๆ จะเป็นที่มาของอาชีพหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นอาชีพทางด้านอุตสาหกรรม ธุรกิจ หรือ บริการด้านต่างๆ ดังที่ โสภภาพรรณ อมตะเดชะ ได้กล่าวถึงอาชีพทางด้านคหกรรมไว้ว่า

ในปัจจุบันการเรี้นด้านคหกรรมสามารถออกไปประกอบอาชีพได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นอาชีพอิสระ หรือทำงานตามโรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร ต่างก็กำลังต้องการบุคลากรในด้านนี้ ต่างจากสมัยก่อนที่ว่า การเรี้นคหกรรมเพื่อออกไปเป็นแม่บ้านเท่านั้น คราพบใดที่การท่องเที่ยวไทยถึงขีดสุดแล้ว การเรี้นทางด้านคหกรรมจะไม่ตกอับและตกงานเป็นอันขาด^๖

และ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย ก็ได้ให้แนวคิดในทำนองเดียวกันว่า "อาชีพคหกรรมในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต จะมีลักษณะเป็นเชิงธุรกิจมากขึ้น เป็นอาชีพอิสระที่หารายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้กับครอบครัว และประเทศชาติได้อย่างดี ตลาดแรงงานต้องการกำลังคนทางด้าน
 คหกรรมเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอาชีพทางด้านบริการต่าง ๆ "๕

ในขณะที่สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมอุตสาหกรรมมากขึ้น บุคคลจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและครอบครัวให้สอดคล้องกับสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป ความรู้และอาชีพทางด้านคหกรรม ซึ่งครอบคลุมความจำเป็นขั้นพื้นฐานของการพัฒนาคุณภาพชีวิต ก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันมากขึ้น วิชาคหกรรมจึงมีบทบาทและมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลในศตวรรษปัจจุบัน และในอนาคตเป็นอย่างยิ่ง ขณะเดียวกันการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ของนักเรียน ก็เป็นสิ่งบ่งชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มในการเลือกอาชีพในอนาคตของผู้เรียน แต่ในขณะที่สังคมและตลาดแรงงานต้องการกำลังคนที่มีความรู้ทางด้านคหกรรมเพิ่มมากขึ้นนั้น สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาหลาย ๆ แห่ง กลับมีจำนวนผู้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรคหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ลดน้อยลง จึงเป็นสิ่งที่น่าสังเกตว่า ทำไมจึงมีผู้นิยมเข้าศึกษาต่อในวิชาชีพประเภทนี้ลดลง ทั้งที่สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมเอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชีพนี้เพิ่มมากขึ้น และมีองค์ประกอบหรือเหตุผลประการใดบ้างที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในประเภทวิชาคหกรรม

สถานศึกษากลุ่มภาคใต้ต่างก็ประสบปัญหา เช่นเดียวกับสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาอื่น ๆ คือ นักเรียนไม่นิยมเลือกเรียนต่อในประเภทวิชาคหกรรม ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 1 ในประเภทวิชาคหกรรมทุกสถานศึกษาของกลุ่มภาคใต้ มีจำนวนลดลงจากเป้าหมายที่กรมกำหนดอย่างเห็นได้ชัด ทั้ง ๆ ที่สภาพแวดล้อมทางตลาดแรงงานในภาคใต้ ต้องการผู้มีความรู้ทางด้านคหกรรมเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพราะภาคใต้ปัจจุบันกำลังอยู่ในระหว่างการเตรียมเข้าสู่แผนยุทธศาสตร์ 9 ประการ ในการพัฒนาภาคใต้ (Southern Seaboard) ตามนโยบายรัฐบาล ซึ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวเป็นหลักสำคัญ จากสภาพการณ์ดังกล่าวทำให้ความต้องการแรงงานทางด้านคหกรรมในภาคใต้ขยายตัว มีอาชีพที่ต้องอาศัยความรู้ทางคหกรรมเพิ่มขึ้น แต่จากการสำรวจจำนวนนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ พบว่าจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาชีพประเภทนี้ ลดน้อยลงเรื่อย ๆ ดังสถิติแสดงจำนวนนักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 1 ประเภทวิชาคหกรรมที่เข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาต่อในสถานศึกษาแต่ละแห่งต่อไปนี้

ชื่อสถานศึกษา	จำนวน นักเรียน ตาม เป้าหมาย	จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียน (แต่ละปีการศึกษา)			
		2530	2531	2532	2533
เขตการศึกษา 2					
1. วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี	120	95	78	60	53
2. วิทยาลัยเทคนิคยะลา	120	103	87	90	74
3. วิทยาลัยเทคนิคคนราชีवास	80	30	56	27	21
4. วิทยาลัยเทคนิคสตูล	40	21	11	6	-
เขตการศึกษา 3					
1. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	240	214	196	146	145
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	480	271	184	105	202
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี	120	108	100	105	104
4. วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง	200	95	28	96	119
5. วิทยาลัยเทคนิคตรัง	80	43	34	40	42
6. วิทยาลัยเทคนิคชุมพร	80	59	35	60	31
เขตการศึกษา 4					
1. วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	200	117	80	115	155

(ที่มา : กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพการณ์ดังกล่าว ที่สถานศึกษากำลังประสบอยู่ จึงมีลักษณะที่ขัดแย้งกับสภาพแวดล้อมของสังคมในขณะนี้ เนื่องจากนักเรียนขาดข้อมูลที่จะช่วยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ และเลือกอาชีพ นักเรียนไม่มีความรู้และไม่เข้าใจในโลกของงานอาชีพ ตลอดจนสภาพสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง ทำให้มองไม่เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพด้านนี้ ดังรายงานผลการวิจัยของวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี ที่สรุปไว้ว่า

นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพคหกรรม เพราะไม่ทราบข้อมูลด้านวิชาชีพ และการประกอบอาชีพคหกรรม เนื่องจากไม่เคยได้รับการแนะนำเกี่ยวกับเรื่องนี้ จึงทำให้เด็กเรียนไม่มีความรู้ ความเข้าใจในวิชาชีพ และไม่มั่นใจ ไม่แน่ใจ ในงานอาชีพทางด้านคหกรรมเกี่ยวกับทราบได้ ความก้าวหน้า ความมั่นคง ความมีเกียรติทางสังคม⁶

จากสาเหตุดังกล่าว หากสถานศึกษาจัดให้มีการแนะนำเพื่อการศึกษาต่อ และเพื่อประกอบอาชีพด้านคหกรรมให้ทั่วถึง จำนวนนักเรียนที่ศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรมคงจะเพิ่มมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ดังที่ ไชยสิทธิ์ โกรธศาสตร์ ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า

ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะประเภทวิชาคหกรรมมีน้อยมาก หากมีการแนะนำอาชีพให้เห็นชัดเจน ถึงความเกี่ยวข้องกับภาคราชการ การขยายตัวภาคอุตสาหกรรม และมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับภาคธุรกิจ หรือความต้องการของเอกชนแล้ว ความสนใจในสาขาวิชาต่าง ๆ ของประเภทวิชา คหกรรม เกษตรกรรม ศิลปกรรม รวมถึงสาขาวิชาอื่นๆ ที่การวิจัยครั้งนี้ นักเรียนสนใจเรียนน้อย อาจจะไม่เปลี่ยนแปลงเป็นมากขึ้น เมื่อนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในลักษณะวิชาชีพนั้น ๆ กับโลกของอาชีพนั้น⁷

นอกจากสาเหตุดังกล่าวแล้ว การที่นักเรียนไม่นิยมเลือกศึกษาต่อในประเภทวิชาคหกรรม อาจเกิดจากองค์ประกอบด้านอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น ค่านิยมในอาชีพ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของผู้ปกครอง สติปัญญาของนักเรียนและความสนใจในอาชีพ ดังเช่น ศรีนวล โกมลวานิช รองอธิบดีกรมอาชีวศึกษา ได้กล่าวถึง ความต้องการและความนิยมของนักเรียน และผู้ปกครองต่อการเรียนวิชาทหารว่า "มีแนวโน้มความนิยมและความต้องการเรียนลดลงเรื่อย ๆ เนื่องจากเมื่อเรียนจบแล้ว โอกาสที่จะเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐบาลมีค่อนข้างจำกัด และเจตคติของผู้ปกครองก็มุ่งหวังในอาชีพรับราชการอยู่"^๘ และ ธรรมนุญ ฤทธิมณี ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับปัญหาที่การอาชีวศึกษากำลังประสบอยู่ไว้ว่า "เจตคติที่ประชาชนมีต่อการอาชีวศึกษาส่วนมากคิดว่าผู้เรียนอาชีวศึกษา คือ ผู้ที่มีสติปัญญาต่ำ ทำให้ผู้เรียนเกิดปมด้อย และรู้สึกไม่ภาคภูมิใจ ไม่อยากเรียน ถ้าเลือกเรียนอย่างอื่นไม่ได้แล้ว จึงมาเรียน"^๙

ทัศนะดังกล่าวเหล่านี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิภา วัฒนเวคิน ซึ่งได้ทำการวิจัย เรื่องการสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคใต้ พบว่า "นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคใต้ ที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับสูง กลาง ต่ำ ในทุกสาขาอาชีพส่วนใหญ่สนใจอาชีพด้านวิชาการ"^{๑๐}

สภาพปัญหานักเรียนไม่นิยมเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาทหารดังกล่าวจึงส่งผลให้จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนประเภทวิชาทหารในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคใต้ลดน้อยลงซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดผลกระทบในด้านการจัดการศึกษาของสถานศึกษาตามมา คือ

1. อาจารย์ผู้สอนประเภทวิชาทหารบางลักษณะงานอาชีพ มีคาบสอนน้อยลงมาก
2. สืบเนื่องมาจากข้อที่ 1 ทำให้เกิดปัญหาในด้านการบริการงานบุคคล เพราะสาเหตุมาจากคาบสอนที่เหลื่อมล้ำกัน เกิดภาวะคนล้นงาน
3. อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับฝึกปฏิบัติไม่ได้ใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า
4. สถานศึกษาไม่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้อย่างเต็มที่

ด้วยเหตุนี้ ปัญหาการไม่นิยมเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาทหารของนักเรียนจึงเป็นปัญหาสำคัญของสถานศึกษาในภาคใต้ ที่จำเป็นต้องเร่งรีบหาทางแก้ไข เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษา ในการที่จะผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพ ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานในปัจจุบัน ตลอดจนการเตรียมกำลังคนทางด้านนี้ไว้สำหรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การขยายตัวของอาชีพการงานในอนาคต

วิธีการหนึ่งที่ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาดังกล่าว ก็คือ การสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียน ปวช. ปีที่ 1 เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรมในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ ที่จะทราบว่านักเรียนมีเหตุผล และมีแนวทางในการเลือกศึกษาต่อ ประเภทวิชาคหกรรมอย่างไรบ้าง เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหรือไม่ และอาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ตลอดจนความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครองจะมีความสัมพันธ์กับเหตุผลกับการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่ออย่างไรบ้าง

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย จะเป็นประโยชน์ในการแนะแนวอาชีพ และแนะแนวศึกษาต่อ นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงด้านการบริการ และการจัดการศึกษาประเภทวิชาคหกรรมในสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และตลาดแรงงาน ซึ่งผลการวิจัยด้านนี้ยังมีน้อยมาก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัย เรื่อง "ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อสาขอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครอง และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้"

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครอง และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครองกับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ และความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครอง กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กับ
เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาสถาปัตยกรรม

กรอบแนวคิดที่ใช้เป็นแนวทางการวิจัย

การเลือกศึกษาต่อสาขาสถาปัตยกรรมเป็นการเลือกเรียนกลุ่มวิชาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่ผู้เรียน
มีเป้าหมาย และคิดเป็นอาชีพต่อไปในอนาคต ดังนั้นเพื่อให้การเลือกศึกษาต่อของตน
สอดคล้องกับเป้าหมายของการประกอบอาชีพในอนาคต นักเรียนจะต้องมีหลักการหรือ
แนวทางในการเลือกศึกษาต่อ เป็นเครื่องมือพิจารณาการตัดสินใจ

แนวคิดที่ผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางหลักในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การประมวลและ
สรุปหลักการพิจารณาเลือกศึกษาวิชาชีพของ ภาควิชาส่งเสริมการศึกษา หน่วยงานพิเศษ
กรมอาชีวศึกษา กับหลักการของ บังอร เปี่ยมรอด มาเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย
ครั้งนี้

1. หลักการเลือกศึกษาวิชาชีพของ หน่วยงานพิเศษ กรมอาชีวศึกษา

1.1 เป้าหมายของชีวิตในอนาคต วางไว้อย่างไร เป็นไปได้หรือไม่
ที่วางไว้อย่างนั้น

1.2 สำรวจตนเองดูว่า ตนเองมีอุปนิสัยใจคอเหมาะสมที่จะประกอบ
อาชีพนั้น หรือไม่ มีสติปัญญามากน้อยเพียงไร มีความถนัดที่จะประกอบอาชีพที่วางเป้า
หมายไว้ จริงหรือไม่

1.3 รู้จักลักษณะของงานนั้น ๆ จะต้องรู้ว่าจะงานที่ตั้งเป้าหมายไว้นั้นมี
ลักษณะเป็นอย่างไรมีความก้าวหน้าในอาชีพนั้นเพียงใด

1.4 สถานะเศรษฐกิจของครอบครัว ต้องดูฐานะทางการเงินของตน
เองว่า เพียงพอที่จะเข้าศึกษาต่อในสาขานั้น ๆ หรือไม่

1.5 สุขภาพและลักษณะของร่างกาย ต้องดูว่าลักษณะร่างกายของเรา
จะประกอบอาชีพนั้น ๆ ได้หรือไม่

1.6 ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา เช่น ตั้งอยู่ที่ใด หลักสูตรที่สอนเพื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพนั้น ๆ มีอะไรบ้าง เราก็คัดในวิชานั้น ๆ จริงหรือ ระยะเวลาเรียนนานเท่าไร วัตถุประสงค์เมื่อสำเร็จการศึกษาเป็นอย่างไร¹¹

2. หลักสำคัญในการเลือกศึกษาค่อวิชาชีพของ บัณฑิต เป็สมรอต

2.1 นักเรียนจะต้องรู้จักตนเอง รู้ในทุก ๆ ด้าน รู้ว่าตนมีลักษณะนิสัยอย่างไร มีความชอบและสนใจอะไร มีความถนัดในการทำงาน หรือทำกิจกรรมใดได้เป็นอย่างดี มีระดับสติปัญญาเพียงไร

2.2 นักเรียนจะต้องรู้จักข้อมูลเกี่ยวกับ

2.2.1 สถานที่ศึกษาที่จะศึกษาต่อ

2.2.2 ลักษณะงานอาชีพ

2.2.3 ภาวะตลาดแรงงาน และแนวโน้มความต้องการของ
แรงงานในอนาคต

2.2.4 ระยะเวลาเรียน และทุนในการศึกษา¹²

จากแนวคิดในการเลือกศึกษาค่อดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ประมวลและสรุปมาใช้เป็นแนวทางหลัก ในการวิจัยสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาค่อสาขาอาชีพของนักเรียน ปวช. ปีที่ 1 ประเภทวิชาคหกรรม ได้ดังนี้

หลักสำคัญของการเลือกศึกษาค่อสาขาอาชีพ

1. การรู้จักตนเองในเรื่องที่เกี่ยวกับ

1.1 เป้าหมายที่จะประกอบอาชีพในอนาคต

1.2 บุคลิกภาพส่วนตัว ซึ่งได้แก่ สุขภาพ อุปนิสัย สติปัญญา

ความสามารถ ความสนใจ ความพึงพอใจ และ ความถนัด
เหมาะสมกับวิชาชีพที่เลือกเรียน

1.3 ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีส่วนช่วยให้ตัดสินใจเลือกศึกษาค่อ ได้แก่ เพื่อน
ความผิดหวังจากการสอบ

2. ด้านความรู้ในงานอาชีพ ที่นักเรียนเลือกเรียนเกี่ยวกับ

2.1 ลักษณะของงานอาชีพในเรื่องราชได้ ลักษณะงาน และความมั่นคง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลอดจนค่านิยมในงานอาชีพ

2.2 ภาวะของตลาดแรงงานสำหรับอาชีพที่เลือกเรียน

2.3 ความก้าวหน้าในงานอาชีพที่เลือกเรียน

3. ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่จะศึกษาต่อ ในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่

3.1 ชื่อเสียง ความเชื่อถือ ผลงาน และการยอมรับจากประชาชนของสถานศึกษา

3.2 หลักสูตร แผนการเรียน อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนประสิทธิภาพของอาจารย์ผู้สอน และโอกาสในการศึกษาต่อระดับสูง

4. ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในขอบเขตต่อไปนี้

1. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครอง และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.) ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้

2. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

2.1 นักเรียนระดับ ปวช. ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ประเภทวิชาคหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ จำนวน 11 แห่ง

2.2 ผู้ปกครองของกลุ่มประชากร ข้อ 2.1

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

3.1.1 นักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 1 ได้แก่ ประเภทวิชาคหกรรม และระดับคะแนน

3.1.2 ผู้ปกครองของนักเรียน ได้แก่ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และความมุ่งหมายในอาชีพของผู้ปกครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้ปกครอง และนักเรียน
เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ ประเภทวิชาคหกรรม ตามหลักการเลือกศึกษาต่อ
4 ด้าน ดังนี้

- 3.2.1 ด้านความรู้จักตนเอง
 - 3.2.2 ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่เลือกศึกษาต่อ
 - 3.2.3 ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่จะศึกษาต่อ
 - 3.2.4 ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพ และเศรษฐกิจของครอบครัว
- ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ปกครองและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.) ปีที่ 1
ประเภทวิชาคหกรรม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม
แตกต่างกัน
2. อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครอง มี
ความสัมพันธ์กับเหตุผลในการให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 เลือกศึกษาต่อ
ประเภทวิชาคหกรรม
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 มี
ความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ศัพท์บางคำในความหมาย และขอบเขตจำกัด
ดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อหรือความรู้สึกลึกเฉพาะตัวของนักเรียน

ที่แสดงออกต่อคำถาม ซึ่งไม่เป็นการผิด หรือ ถูก แต่เป็นไปในแนวทางเห็นด้วย ไม่นั่งใจ ไม่เห็นด้วย

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาสีพ หมายถึง การคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบ และมีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขาสีพ โดยมีแนวทางในการตัดสินใจเลือกดังต่อไปนี้

2.1 การรู้จักตนเองในเรื่องเกี่ยวกับ

2.1.1 เป้าหมายการประกอบอาชีพในอนาคต

2.1.2 บุคลิกภาพส่วนตัว

2.2 ความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่เลือกศึกษาต่อในเรื่อง

2.2.1 ความรู้เกี่ยวกับลักษณะงาน

2.2.2 ภาวะของตลาดแรงงาน

2.2.3 ความก้าวหน้าในงานอาชีพ

2.2.4 ความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว

ตลอดจนความคิดเห็น และความต้องการของผู้ปกครอง
ในเรื่องงานอาชีพ

2.3 ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ คือ ต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการจัดการ วิชาการสอน วุฒิเมื่อจบการศึกษา ผู้สอน ระยะเวลาเรียน และที่ตั้งของสถานศึกษา

3. บุคลิกภาพส่วนตัว หมายถึง ผลรวมของคุณสมบัติต่าง ๆ ได้แก่ ความสนใจ ค่านิยม ความถนัด อุปนิสัย สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องทำความเข้าใจ และรู้จักกับตนเองในเรื่องเหล่านี้ ก่อนจะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

4. ประเภทวิชาคหกรรม หมายถึง วิชาชีพสาขาคหกรรมที่เปิดสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีพุทธศักราช 2533 ประกอบด้วย หมวดวิชา 3 หมวดใหญ่ ๆ คือ หมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือก ซึ่งนักเรียนจะต้องเรียนรายวิชาที่กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่า 4,800 คาบเรียน

5. ลักษณะงานอาชีพ หมายถึง กลุ่มวิชาชีพที่ประกอบด้วยสาขาวิชาชีพ ซึ่งควรค่าในกิจการด้วยกันได้อยู่ในกลุ่มเดียวกันในหลักสูตรประเภทวิชาคหกรรมนั้น แบ่งหมวดวิชาเลือกออกเป็น 3 ลักษณะอาชีพ คือ

5.1 อาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย ประกอบด้วย กลุ่มวิชาชีพ จำนวน 9 กลุ่ม คือ

5.1.1 กลุ่มวิชาแกนผ้าและเครื่องแต่งกาย

5.1.2 กลุ่มอาชีพช่างเย็บสตรี

5.1.3 กลุ่มอาชีพช่างเย็บชาย

5.1.4 กลุ่มอาชีพช่างเย็บผ้าโอกาสพิเศษ

5.1.5 กลุ่มอาชีพช่างเย็บผ้าเด็ก

5.1.6 กลุ่มอาชีพช่างเย็บผ้าชั้นใน

5.1.7 กลุ่มอาชีพช่างพิมพ์ผ้าและย้อมสีผ้า

5.1.8 กลุ่มอาชีพช่างตัดเย็บเสื้อผ้าอุตสาหกรรม

5.1.9 กลุ่มอาชีพช่างตกแต่งเสื้อผ้า

5.2 อาชีพอาหารและโภชนาการ ประกอบด้วย กลุ่มวิชาชีพ จำนวน

7 กลุ่ม คือ

5.2.1 กลุ่มอาชีพแกนอาหารและโภชนาการ

5.2.2 กลุ่มอาชีพอาหารไทย

5.2.3 กลุ่มอาชีพขนมไทย

5.2.4 กลุ่มอาชีพถนนอาหาร

5.2.5 กลุ่มอาชีพเบเกอรี่

5.2.6 กลุ่มอาชีพโภชนาการ

5.2.7 กลุ่มอาชีพอาหารโรงแรม

5.3 อาชีพคหกรรมทั่วไป ประกอบด้วย กลุ่มวิชาชีพ จำนวน 9 กลุ่ม คือ

5.3.1 กลุ่มวิชาแกนคหกรรมทั่วไป

5.3.2 กลุ่มอาชีพรับเลี้ยงเด็ก

5.3.3 กลุ่มอาชีพแม่บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 5.3.4 กลุ่มอาชีพเครื่องเล่นสำหรับเด็ก
- 5.3.5 กลุ่มอาชีพประดิษฐ์ดอกไม้และจัดตกแต่ง
- 5.3.6 กลุ่มอาชีพการเย็บปักถักร้อย
- 5.3.7 กลุ่มอาชีพประดิษฐ์ของที่ระลึก เครื่องหอม ของชำร่วย
- 5.3.8 กลุ่มอาชีพช่างเสริมสวย
- 5.3.9 กลุ่มอาชีพตัดเย็บเครื่องตกแต่งบ้าน

6. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หมายถึง นักเรียนที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วเข้าศึกษาต่อปีที่ 1 ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยมีระยะเวลาเรียนตลอดหลักสูตร 3 ปี

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อปีที่ 1 ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม

8. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากบิดา มารดา ของนักเรียนให้ปกครองดูแล และรับผิดชอบนักเรียน ทั้งในเรื่องการศึกษา และความเป็นอยู่

9. สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ หมายถึง วิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยอาชีวศึกษาทางภาคใต้ ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ซึ่งมีจำนวน 11 แห่ง คือ

- 9.1 วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช
- 9.2 วิทยาลัยเทคนิคชะลา
- 9.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี
- 9.4 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
- 9.5 วิทยาลัยเทคนิคสตูล
- 9.6 วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง
- 9.7 วิทยาลัยเทคนิคตรัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9.8 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

9.10 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี

9.11 วิทยาลัยเทคนิคชุมพร

9.12 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต

10. ความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ความต้องการ หรือ เป้าหมายของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพเช่นไรในอนาคต

11. สภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะของ ครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา ความมุ่งหวังในอาชีพ ตลอดจนความคิดเกี่ยวกับ เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อของผู้ปกครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹โกศล เพ็ชรสุวรรณ, "อาชีวศึกษาเพื่อใคร อย่างไร," อาชีวศึกษา ปีที่ 1, ฉบับที่ 11 (สิงหาคม 2528), หน้า 32.

²วราพรหม น้อยสุวรรณ, รายงานการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2530 (กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2531), หน้า 1.

³สุรีย์ สุวรรณศรี, "คหกรรมกับการมีงานทำ," อาชีวศึกษา ปีที่ 1, ฉบับที่ 11 (สิงหาคม 2528), หน้า 44-46.

⁴โสภภาพรณ อมตะเดชะ, "บรรจุแต่งตั้งฝึกเพื่อศิลปะของหญิงไทย," มติชน (5 สิงหาคม 2532), หน้า 9.

⁵สัมพันธ์ อมรัตน์ เจริญชัย, รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 8 สิงหาคม 2532.

⁶วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี, รายงานการวิจัยสาเหตุที่นักเรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไม่เลือกศึกษาค่อสายวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ (ปัตตานี : วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี, 2534), หน้า 70.

⁷ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, "การสำรวจความต้องการศึกษาค่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2532), หน้า 219.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁰ ศรีนวล โทมลวานิช, "อาชีพะชกร่างหลักสูตรคหกรรมเป็นเชิงธุรกิจ," ไทยรัฐ (5 กรกฎาคม 2532), หน้า 8.

¹¹ อรรถมนูญ ฤกษ์มี, "การพัฒนากำลังคนทางอาชีวศึกษา," สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2531. (อัดสำเนา)

¹² นิภา วัฒนเวลิน, "การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคใต้ ปีการศึกษา 2527," (วิทยานิพนธ์ปริญพามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527), หน้า 115.

¹³ จารุ ไชยาคำ, เรือนอะไรดีที่สถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา (กรุงเทพ : หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมอาชีวศึกษา, 2531), หน้า 7.

¹⁴ บังอร เป็สมรอด, "ประโยชน์ของข้อมูล," วารสารแนะนำ ปีที่ 22, ฉบับที่ 107 (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2529), หน้า 39-42.

¹⁵ ไพศาล หวังพานิช, วิจัยวิจัย (กรุงเทพ : สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531), หน้า 214.

¹⁶ ล้วน ศาสยศ และ อังคณา ศาสยศ, หลักวิจัยทางการศึกษา (กรุงเทพ : ศึกษาพร จำกัด, 2531), หน้า 70.

¹⁷ ชูศรี วงศ์รัตนะ, สถิติเพื่อการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 85.

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ผู้วิจัยได้เสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อสาขานานาชาติ ประเภทวิชาคหกรรม ไว้ตามลำดับดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับประเภทวิชาคหกรรม
 - 1.1 ความหมายของคหกรรมศาสตร์
 - 1.2 ความสำคัญของประเภทวิชาคหกรรม
 - 1.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม พ.ศ. 2530
 - 1.3.1 หลักการของหลักสูตร
 - 1.3.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
 - 1.3.3 โครงสร้างของหลักสูตร
2. แนวทางการเข้าสู่อาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม
3. ทฤษฎีงานอาชีพและการพัฒนาอาชีพ
4. แนวทางการเลือกศึกษาต่อวิชาชีพ
5. ข้อมูลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขานานาชาติประเภทวิชาคหกรรม
 - 5.1 ความรู้จักตนเองในการเลือกศึกษาต่อ
 - 5.2 ความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่เลือกศึกษาต่อ
 - 5.3 ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่จะเลือกศึกษาต่อ
 - 5.4 ความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความรู้เกี่ยวกับประเภทวิชาคหกรรม

ความหมายของคหกรรมศาสตร์

มีนักวิชาการและผู้รู้หลายท่านได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ไว้หลากหลาย ดังนี้

นิรมล สวัสดิศุบุตร ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ตามราชาศัพท์ว่า หมายถึง "ศาสตร์แห่งบ้าน หรือความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรื่องของบ้าน ซึ่งเป็นที่อยู่ของคนอื่น อาจมีลักษณะต่าง ๆ กัน ในเรื่อง เพศ วิชา สุขภาพ ลักษณะ และความสัมพันธ์..."¹ และ ประดิษฐ์ สิวาเจริญ และคนอื่น ๆ ได้อ้างถึงความหมายของคหกรรมศาสตร์ตามที่ พระฮานูมานราชชนกกำหนดไว้ในปี 2505 ว่า "คหกรรมศาสตร์ หมายถึง วิชาที่รวมวิชาต่าง ๆ หลายแขนงเข้าด้วยกัน ที่ว่าด้วยความต้องการทางกาย ทางจิตใจ ทางสังคม และ เศรษฐกิจของมนุษย์ โดยเน้นหลักต่าง ๆ ของการครองเรือน"²

นอกจากนี้ พิศกฤษ์ บริบูรณ์สุข ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ไว้ว่า

คือ วิชาที่มีศิลปะวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เข้ามาเกี่ยวข้อง เป็น วิชาที่ว่าด้วยการครองตน ครองคน และครองทรัพย์สมบัติ โดยมุ่งถึง การตอบสนองความต้องการทางจิตใจ ทางสังคม และ เศรษฐกิจ เพื่อให้แต่ละคนได้ พัฒนาความสามารถที่มีอยู่ในคนได้อย่างเต็มที่มีบูรณ์

ในทำนองเดียวกัน พิศกฤษ์ บริบูรณ์สุข ยังอ้างถึงนิยามของคหกรรมศาสตร์ ตามที่สหพันธ์นักคหกรรมศาสตร์นานาชาติได้มีไว้ว่า

คหกรรมศาสตร์ คือวิชาที่ว่าด้วยการพัฒนาการใช้ และการจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ และวัตถุเพื่อประโยชน์สุขของบุคคล ครอบครัว สถาบัน และ ชุมชนทั่วไปทั้งปัจจุบัน และอนาคต รวมทั้งการศึกษาวิจัยในทางวิทยาศาสตร์

และศิลปะ ในแง่ต่าง ๆ ของครอบครัว ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางกาย ใจ
เศรษฐกิจ และสังคม⁴

ประหัต สาอวิเชียร ก็ได้สรุปความหมายของคำว่า คหกรรมศาสตร์ ไว้
ในลักษณะเดียวกันว่า " คือ การจัดการการพัฒนาทรัพยากรของบุคคล ของครอบครัว
และชุมชน โดยอาศัยการเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ โดยมีเรื่องของศิลปะ และวิทยาศาสตร์
เข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อผลของการดำรงชีวิตอยู่อย่างผาสุกของคนในครอบครัวและชุมชน
โดยส่วนรวม"⁵

จากการที่มีผู้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ไว้หลากหลายดังกล่าว จึงพอ
สรุปได้ว่า คหกรรมศาสตร์ หมายถึง ความรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการและการพัฒนาทรัพยากร
บุคคล ตลอดจนทรัพยากรวัตถุดิบเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับปัจจัยสี่ในการดำเนินชีวิต ทั้งนี้เพื่อความ
กินดีอยู่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีของครอบครัว อันจะส่งผลดีให้กับชุมชนโดยส่วนรวม

ความสำคัญของประเภทวิชาคหกรรม

ความสำคัญของประเภทวิชาคหกรรม ตามแนวความคิดของนักวิชาการหลาย
ท่าน มีดังนี้

สุรสี สุวรรณสาร ได้กล่าวถึงความสำคัญของประเภทวิชาคหกรรมไว้ว่า

ประเภทวิชาคหกรรม เป็นประเภทวิชาชีพหนึ่งที่เปิดสอนในสถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา วิชาชีพประเภทนี้เป็นวิชาชีพที่ใกล้ชีวิตมนุษย์มาก กล่าว
คือ เป็นประเภทวิชาที่รวมถึงปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย
และการป้องกันโรค ประโยชน์ของผู้ที่เรียนประเภทวิชาคหกรรม เป็นการ
เรียนที่ไม่สูญเปล่า แต่เป็นการเรียนที่มีอาชีพคิดตัวไปตลอดชีวิต ซึ่งอาชีพ
คหกรรมนั้นอาจจะแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. อาชีพตามสาขาวิชาที่ฝึกเรียน และเป็นอาชีพอิสระมากกว่าที่จะ

รับราชการ หรือรับจ้าง ตัวอย่างอาชีพเหล่านี้ ได้แก่ ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่างประกอบอาหาร อาชีพบริการด้านต่าง ๆ หรือช่างจัดดอกไม้ เป็นต้น

2. อาชีพที่แฝงอยู่ในการดำรงชีพให้มีคุณภาพ ผู้เรียนจะได้นำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในวิถีประจำวัน ทำให้เกิดคุณภาพแก่ตนเอง และครอบครัว โดยไม่ต้องจ่ายเงินซื้อบริการจากผู้อื่นเพื่อการกินคือผู้ดี ซึ่งถ้าคิดเงินซื้อบริการดังกล่าว ก็คงจะเป็นเงินราคาแพง นั่นก็หมายถึง การได้รายได้ ราคาแพงด้วยการเรียนนศทกรรมจึงเป็นการเรียนที่มีอาชีพติดตัวไปตลอดชีวิต อาจกล่าวได้ว่าการเรียนนศทกรรมเป็นการเรียนเพื่ออาชีพ และการนึ่งงานทำตลอดชีวิต

สำหรับ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร ได้กล่าวถึงความสำคัญของประเภทวิชาคหกรรมไว้ โดยการให้รายละเอียดแยกเป็นสาขาวิชาไว้ ดังนี้

ประเภทวิชาคหกรรมเป็นวิชาที่ว่าด้วยบ้านเรือน ซึ่งมีขอบข่ายกว้างขวางมาก นับตั้งแต่ในเรื่องของอาหาร เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เครื่องมือ เครื่องใช้ภายในบ้าน การพัฒนาการเด็ก ๆ ซึ่งเรื่องเหล่านี้เกี่ยวข้องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัว ตลอดจนเศรษฐกิจของบุคคลทุกคน ฉะนั้นอาชีพคหกรรมศาสตร์จึงเป็นอาชีพที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเรื่องอาหาร เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มฯ เพื่อให้มนุษย์ได้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีวิถีความเป็นอยู่อย่างถูกต้องและดีขึ้น ผู้ศึกษาทางด้านนี้อาจแยกศึกษาเพียงสาขาใดสาขาหนึ่งให้มีความรู้อย่างละเอียดได้ดังนี้

1. สาขาอาหารและโภชนาการ จะต้องศึกษาเกี่ยวกับวิธีใช้อุปกรณ์ในการเตรียมอาหารรวมทั้งศึกษาอาหาร การทำอาหาร คุณค่าอาหาร มูลเหตุ การบูดเสียของอาหาร การเลือกซื้ออาหารราคาถูกแต่มีประโยชน์มาก หลักโภชนศาสตร์ของมนุษย์ในการจัดอาหารสำหรับบุคคลต่าง ๆ รวมทั้งการทำงบประมาณสำหรับครอบครัว

2. สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย ศึกษาประวัติของเส้นใย การใช้ การแก้ไข และการเก็บรักษาอุปกรณ์ การตัดเย็บเสื้อผ้าชนิดต่าง ๆ แหล่งกำเนิด การผลิต คุณสมบัติทางกายภาพ และเคมี วิธีประหยัคผ้า ตลอดจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบเสื้อผ้า การประดิษฐ์ของใช้ และเครื่องประดับ โดยให้เสนอ
ต่าง ๆ

3. สาขาเกษตรกรรมทั่วไป เป็นสาขาอาชีพที่มีอาชีพให้เลือกเรียนได้
ตามถนัด เช่น พัฒนาการเด็ก การจัดการบ้านเรือน

4. นอกจากสาขาวิชาชีพเหล่านี้แล้ว ผู้ศึกษาทางด้านเกษตรกรรมจะต้อง
ศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ ราคาสินค้าและ
บริการ ตลอดจนการนำระบบกระบวนการจัดการไปใช้ในการประกอบอาชีพ

สุดท้าย กาญจนบุรี ก็ได้กล่าวถึงความสำคัญของประเภทวิชาเกษตรกรรมไว้อีก
ลักษณะหนึ่งว่า

เป็นวิชาที่มุ่งตนเข้าสู่การพัฒนาสังคม และการพัฒนาเศรษฐกิจของ
ประเทศบนพื้นฐานการสร้างคุณภาพชีวิตในครอบครัว ซึ่งมุ่งเน้นในสิ่งต่อไปนี้

1. ความสามารถในการจัดการ ซึ่งหมายถึง การจัดการในภารกิจ
ของครอบครัว หน้าที่การงาน หน้าที่ในสังคม การศึกษาและการอาชีพ โดย
ให้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งในครอบครัวและชุมชนให้ได้ผลดีที่สุดในการดำเนินชีวิต

2. ความสามารถในการพัฒนา ซึ่งเป็นการพัฒนาทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่
ในความรับผิดชอบ

3. ความสามารถในการเผยแพร่ หรือขยายความรู้ความสามารถ
ของตนเองไปสู่บุคคลอื่นผู้ชุมชน ผู้สังคมให้ได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึง ประ
กอบกิจกรรมให้แก่สังคม ส่วนรวม ในรูปแบบต่าง ๆ

4. ความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เป็น
ความสามารถในการปรับตัวให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และ
เทคโนโลยี โดยนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตครอบครัว

5. ความคิดในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

6. ความสามารถในการประกอบอาชีพ และการประกอบอาชีพอิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ ทัศนคติ บัญชีรายสัปดาห์ ได้กล่าวถึงประโยชน์ของวิชาศศกรรมไว้ดังนี้

1. นำไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันได้
2. ช่วยให้มีอาชีพ
3. ช่วยในด้านเศรษฐกิจครอบครัว ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติ
4. ช่วยรักษาทรัพยากรของครอบครัว และของชุมชน
5. ช่วยปรับปรุงพัฒนาการของบุคคล สังคม และประเทศชาติ
6. ช่วยรักษาและสืบทอดศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ดั้งเดิมของชาติไว้

สรุปได้ว่า ประเภทวิชาศศกรรม เป็นวิชาชีพที่มีขอบข่ายเนื้อหาวิชาเกี่ยวข้องกับความรู้ในเรื่องของปัจจัยสี่ อันเป็นสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์ และสามารถนำเอาความรู้นั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการยกระดับมาตรฐานการครองชีพของงานและครอบครัว ช่วยให้คุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และสังคมดีขึ้น วิชาชีพประเภทนี้ประกอบด้วย 3 ลักษณะอาชีพ คือ อาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย อาชีพอาหารและโภชนาการ และอาชีพศศกรรมทั่วไป นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้มีอาชีพแฝงติดตัวไปตลอดชีวิตอีกด้วย

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาศศกรรม พ.ศ. 2530

หลักการของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเปิดโอกาสให้เด็กเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อออกไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม

2. เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกงานฝีมือที่ใช้เทคโนโลยี โดยปฏิบัติงานจนเกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทักษะ คุณธรรมและสติปัญญา สามารถจัดการเชิงธุรกิจ เชิงอุตสาหกรรม และ
เชิงเทคโนโลยี ที่นำไปประกอบอาชีพได้จริง

3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้การอาชีวศึกษาครบวงจรนำไปปฏิบัติได้จริง
ตามความหลากหลายของอาชีพ ตามเนื้อหาวิชา ตามเวลาฝึก ตามวุฒิภาวะ
และตามสภาพท้องถิ่นที่แตกต่างกัน

4. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างงาน
และพัฒนางานได้เสมอ

5. เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกอบรม และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้สามารถ
อยู่ได้ด้วยมีความสุข และเจริญก้าวหน้าในอาชีพ

6. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสร้างทักษะ สร้าง
คุณธรรม และสร้างสติปัญญา จากแหล่งวิชาการ สถานประกอบการ และ
ประกอบอาชีพอิสระได้

7. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้มีงานทำ หรือผู้ที่สนใจมาศึกษาเพิ่ม
เติมได้¹⁰

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. เพื่อให้การศึกษาและการฝึกอบรมที่จำเป็นแก่การประกอบอาชีพ
โดยตรง และเปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้ตามความถนัด ความสนใจ และ
ความต้องการของตลาดแรงงานอย่างกว้างขวาง โดยให้สอดคล้องกับภาวะ
เศรษฐกิจ สังคม

2. เพื่อให้ฝึกงานฝีมือที่ใช้เทคโนโลยี โดยปฏิบัติจนเกิดทักษะ
คุณธรรม และสติปัญญา สามารถจัดการเชิงธุรกิจ เชิงอุตสาหกรรม และ
เชิงเทคโนโลยี ที่นำไปประกอบอาชีพได้จริง

3. เพื่อให้การอาชีวศึกษาครบวงจร โดยฝึกให้มีทักษะในวิชาชีพ จน
สามารถผลิตได้จำหน่ายได้ จัดการได้ บริการได้ และบริโภคได้ ตามความ
หลากหลายของอาชีพ ตามเนื้อหาวิชาตามเวลาฝึก ตามวุฒิภาวะ และตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพท้องถิ่นที่แตกต่างกัน

4. เพื่อให้การศึกษาและการฝึกอบรม ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างอาชีพ รักษาอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

5. เพื่อให้สามารถสร้างทักษะ สร้างคุณธรรม สร้างสติปัญญา จากแหล่งวิทยาศาสตร์ สถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระ และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้

6. เพื่อให้รู้สำนึกในการป้องกันอุบัติเหตุ รักรงาน รักรหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิ หน้าที่ ของตนเอง และของผู้อื่น

7. เพื่อให้มีบุคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรมและจริยธรรม มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

8. เพื่อให้มีความเข้าใจในปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศและของโลกปัจจุบัน มีความสำนึกในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย¹¹

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ปีพุทธศักราช 2530 ประกอบด้วยหมวดวิชา 3 หมวดใหญ่ ๆ ผู้เรียนจะต้องศึกษารายวิชาที่กำหนดไว้ ไม่น้อยกว่า 4,800 คาบเรียน จากหมวดวิชาเหล่านี้ คือ

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	1,220	คาบเรียน	52	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ	1,160	คาบเรียน	29	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือก	2,200	คาบเรียน	57-66	หน่วยกิต

แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

3.1 วิชาชีพเลือก 1,500 คาบเรียน ซึ่งแยกออกตามลักษณะงานอาชีพได้ดังนี้

3.1.1 อาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย ประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มอาชีพ 9 กลุ่ม

3.1.2 อาชีพอาหารและโภชนาการ ประกอบด้วย

กลุ่มอาชีพ 7 กลุ่ม

3.1.3 อาชีพศหกรรมทั่วไป ประกอบด้วยกลุ่มอาชีพ

9 กลุ่ม

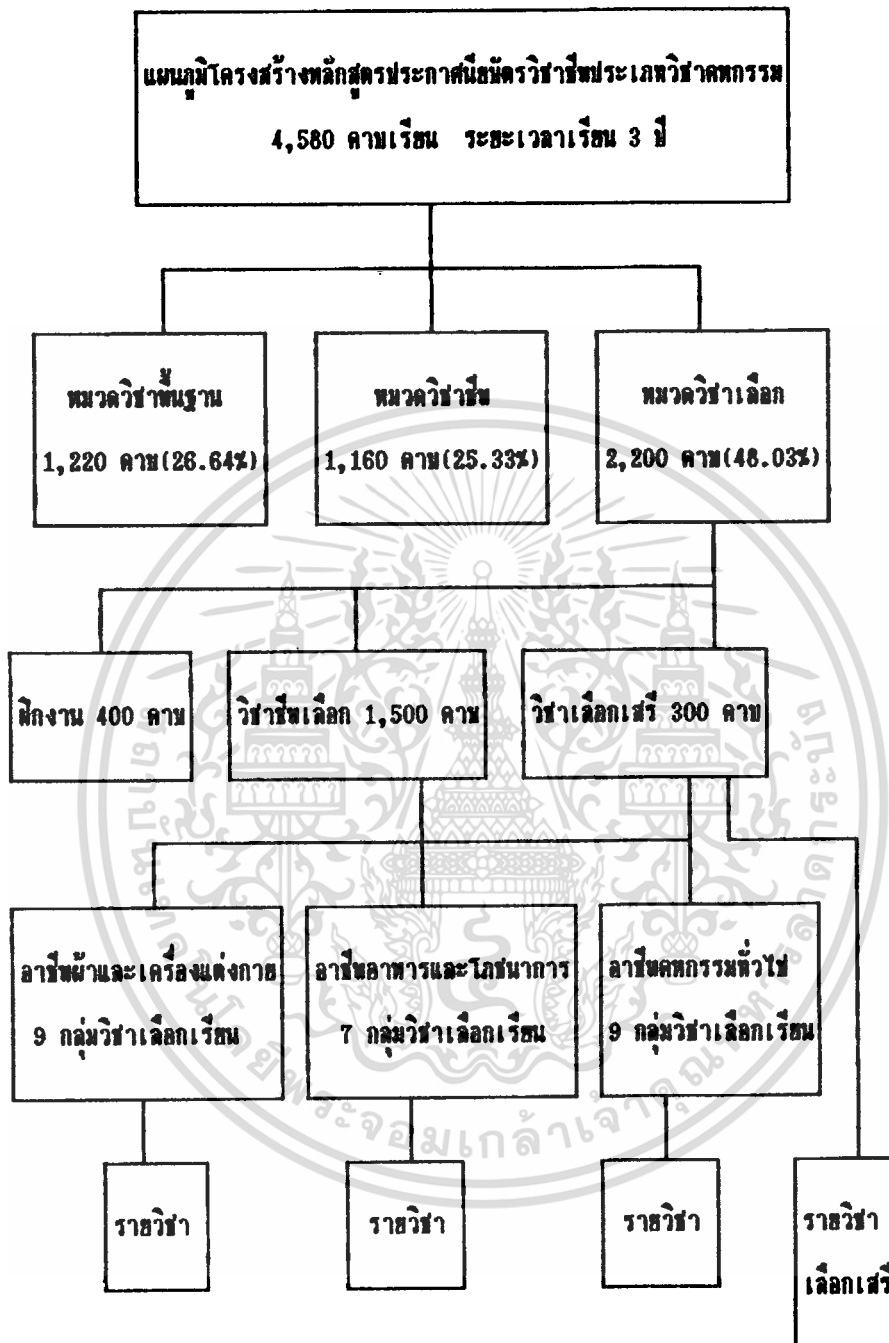
3.2 ฝึกงานอาชีพ 400 คาบเรียน หรือ 10 สัปดาห์

3.3 วิชาเลือกเสรี ให้เลือกเรียนวิชาจากทุกหมวดวิชาได้

ไม่น้อยกว่า 300 คาบเรียน^{1,2}

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แนวทางการเข้าสู่อาชีพของผู้ที่สำเร็จการศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม

งานอาชีพในอนาคตสำหรับผู้เลือกศึกษาคือประเภทวิชาคหกรรมนั้น มีหลากหลายอาชีพทั้งในหน่วยงานของราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ตลอดจนลักษณะงานอาชีพอิสระ ดังเช่น ชูศักดิ์ กาญจนษ์ฐิติ กล่าวว่า "อาชีพของนักคหกรรมศาสตร์มีแทรกอยู่ในแทบทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชนและชนบท เพราะการพัฒนาครอบครัวซึ่งเป็นหน้าที่ของนักคหกรรมศาสตร์นั้น ไม่ได้จำกัดขอบเขตแต่เพียงการพัฒนาครอบครัวของตนเองเท่านั้น แต่ครอบคลุมถึงการพัฒนาครอบครัวในชุมชนและในสังคม"¹³

นอกจากนี้ รัชณี ลาขโรจน์ และชูศักดิ์ กาญจนษ์ฐิติ ได้นำเสนอตัวอย่างอาชีพและสถานที่ทำงานตามแขนง หรือสาขาต่าง ๆ ในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไว้ดังนี้¹⁴

สาขางาน	ตัวอย่างอาชีพ	สถานที่ทำงาน
อาหารและโภชนาการ	โภชนาการ หรือ นักโภชนาการ นักวิทยาศาสตร์การอาหาร ผู้จัดการบริการอาหาร นักวิเคราะห์อาหาร ผู้ควบคุมคุณภาพอาหาร ผู้ผลิตอาหาร	โรงงานผลิตอาหาร โรงแรม ภัตตาคาร โรงพยาบาล กระทรวง ทบวง กรม คลินิก สถานพักฟื้น ฯลฯ
ผ้าและการตัดเย็บ	นักออกแบบผ้าและเสื้อผ้า ช่างตัดเสื้อ ช่างเย็บเสื้อ ผู้ควบคุมคุณภาพผ้า / เส้นใย เสื้อผ้าสำเร็จรูป ฝ่ายจัดซื้อ	ร้านขายเสื้อผ้า โรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป โรงทอผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขางาน	ตัวอย่างอาชีพ	สถานที่ทำงาน
พัฒนาการครอบครัว และเด็ก	เจ้าหน้าที่ / ผู้จัดการ / เจ้าของ สถานรับเลี้ยงเด็ก นักแนะแนวครอบครัว ผู้ดูแลเด็ก / คนชรา / คนเจ็บ / คนพิการ	สถานรับเลี้ยงเด็ก โรงเรียนอนุบาล คลินิก สถานฟื้นฟู มูลนิธิ สมาคม
การจัดตกแต่งบ้าน การจัดการบ้านเรือน	นักออกแบบตกแต่งบ้าน ผู้ผลิตเครื่องแต่ง บ้าน ผู้แทนจำหน่ายปลีก / ส่ง แม่บ้าน ผู้จัดการแผนก	บริษัทรับตกแต่งภายใน กรม / กระทรวง ต่าง ๆ
การศึกษา เมฆแพร่ งานบริโศศึกษา	ผู้สอน พัฒนาการ เจ้าหน้าที่เคหกิจเกษตร นักหนังสือพิมพ์ ผู้จัดการรายการโทรทัศน์	โรงเรียน / วิทยาลัย มหาวิทยาลัย มูลนิธิ สมาคม กระทรวง ทบวง กรม

นิสิตชั้น บริบูรณ์สุข ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับตำแหน่งงานที่เกี่ยวข้องกับ
การศึกษาทางด้านคหกรรมซึ่งเป็นที่ต้องการของแต่ละหน่วยงานราชการ และรัฐวิสาหกิจ
พร้อมทั้งคุณวุฒิทางการศึกษา และหน้าที่งานในตำแหน่ง โดยละเอียดดังนี้¹⁵

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่ง หน่วยงาน	วุฒิ	หน้าที่
<p>กรมพัฒนาชุมชน</p> <p>เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน 1</p> <p>เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน 2</p>	<p>ปวช. ช่างตัดเสื้อ, คหกรรม, ศิลปหัตถกรรม</p> <p>ปวช. ช่างตัดเสื้อ, คหกรรม, ศิลปหัตถกรรม</p>	<p>สำรวจข้อมูลในเขตพัฒนา ชุมชน และนำให้ความรู้ ในด้านคหกรรมศาสตร์</p>
<p>กรมราชทัณฑ์</p> <p>เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ 1</p> <p>เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ 2</p> <p>เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ 3</p> <p>เจ้าหน้าที่อบรมและ ฝึกวิชาชีพ 1</p> <p>เจ้าหน้าที่อบรมและ ฝึกวิชาชีพ 2</p> <p>เจ้าหน้าที่อบรมและ ฝึกวิชาชีพ 3</p>	<p>ปวช. ทุกสาขาวิชา</p> <p>ปวส. ทุกสาขาวิชา</p> <p>ปริญญาตรีทุกสาขา</p> <p>ปวช. ทุกสาขา</p> <p>ปวส. ทุกสาขา</p> <p>ปริญญาตรีทุกสาขา</p>	<p>ให้การฝึกฝนอบรมวิชาชีพ แก่ผู้ต้องขัง ควบคุมอาหาร</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่ง หน่วยงาน	วุฒิ	หน้าที่
<u>กรมประชาสัมพันธ์</u> เจ้าหน้าที่อบรมนิสิตวิชาชีพ1 เจ้าหน้าที่อบรมนิสิตวิชาชีพ2 เจ้าหน้าที่อบรมนิสิตวิชาชีพ3	ปวศ.คหกรรมฯ, อาหารโภชนา- การ,ผ้าและเครื่องแต่งกาย ปวศ.คหกรรมฯ, อาหารโภชนา- การ,ผ้าและเครื่องแต่งกาย ปริญญาตรีคหกรรมฯ, อาหารโภ- ชนาการ, ผ้าและเครื่องแต่งกาย	อบรมวิชาชีพแก่ผู้รับการ ส่งเคราะห์ตามสถาน ส่งเคราะห์ต่าง ๆ
<u>สำนัก เร่งรัดพัฒนาชนบท</u> เจ้าหน้าที่ เร่งรัดพัฒนา	ปวศ., ปวศ.อาหารโภชนาการ คหกรรมฯ,ผ้าและเครื่องแต่งกาย	แนะนำวิชาความรู้โดยนำ วิชาคหกรรมฯไปใช้กับชาว ชนบทเพื่อพัฒนาครอบครัว ให้มีการกินคืออยู่ดีมีความสุข
<u>กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์</u> <u>กรมส่งเสริมการเกษตร</u> เจ้าหน้าที่เคหกิจเกษตร	ปวศ. คหกรรมทั่วไป ปวศ. คหกรรมทั่วไป	แนะนำและส่งเสริมอาชีพ ต่างๆ แก่แม่บ้าน ส่งเสริม การผลิตและการกินอาหาร ที่มีคุณค่าและมีประโยชน์ให้ กับคนในครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่ง หน่วยงาน	วุฒิ	หน้าที่
<p><u>กระทรวงสาธารณสุข</u></p> <p>เจ้าหน้าที่โภชนาการ 1</p> <p>เจ้าหน้าที่โภชนาการ 2</p> <p>เจ้าหน้าที่โภชนาการ 3</p> <p><u>กรมการแพทย์</u></p> <p>เจ้าหน้าที่โภชนาการ 1</p> <p>เจ้าหน้าที่โภชนาการ 2</p> <p>เจ้าหน้าที่โภชนาการ 3</p> <p>เจ้าหน้าที่ถ่ายภาพบำบัด</p>	<p>ปวศ. คหกรรมฯ, อาหารและโภชนาการ</p> <p>ปวศ. คหกรรมฯ, อาหารและโภชนาการ</p> <p>ปริญญาตรีคหกรรมฯ, อาหารและโภชนาการ</p> <p>ปวศ. อาหารโภชนาการ, คหกรรมฯ</p> <p>ปวศ. อาหารโภชนาการ, คหกรรมฯ</p> <p>ปริญญาตรีอาหารและโภชนาการ, คหกรรมฯ</p> <p>ปวศ. คหกรรมฯ ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า</p>	<p>ส่งเสริมโภชนาการ</p> <p>ควบคุมโรคขาดสารอาหาร</p> <p>ฝึกอบรมและแนะนำตามศูนย์บริการต่างๆ</p> <p>เกี่ยวข้องกับด้านอาหารและโภชนาการ</p> <p>ถ่ายภาพบำบัด</p>
<p><u>รัฐวิสาหกิจ</u></p> <p>องค์การอาหาร</p> <p>สำเร็จรูป</p> <p>องค์การส่งเสริม</p> <p>การท่องเที่ยว</p> <p>การรถไฟแห่งประเทศไทย</p>	<p>ปวศ., ปวศ., ปริญญาตรี อาหารและโภชนาการ</p> <p>ปวศ., ปวศ., ปริญญาตรี อาหารและโภชนาการ</p> <p>ปวศ., ปวศ. อาหารโภชนาการ</p>	<p>ถนอมอาหาร</p> <p>กำหนดอาหารและประกอบอาหาร</p> <p>กำหนดอาหาร</p> <p>ทำอาหาร</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับในส่วนของธุรกิจเอกชนนั้น วิทยาลัย บริบูรณ์สุข ได้รวบรวมไว้ดังนี้^{๑๕}

สถานประกอบการ	งานที่ทำ	ตำแหน่ง
โรงงานอุตสาหกรรมทอผ้า	เจ้าหน้าที่ควบคุมตรวจสอบเส้นใย นักออกแบบลายผ้า	นักออกแบบ
โรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบควบคุมการตัดเย็บ นักออกแบบเสื้อผ้า	นักออกแบบ
โรงงานทำขนมปัง	ผู้ปรุงและให้ส่วนผสมอาหาร	นักปรุงอาหาร นักกำหนดอาหาร
โรงงานทำขนม	ผู้ปรุงอาหารและตรวจสอบ	นักปรุงอาหาร นักกำหนดอาหาร
โรงพยาบาลเอกชน	เจ้าหน้าที่กำหนดและควบคุมอาหารสำหรับผู้ป่วย	โภชนากร
โรงเรียนเอกชน	ควบคุมอาหารกลางวัน สอนคหกรรมศาสตร์	โภชนากร
สถานที่รับเลี้ยงและดูแลเด็ก	ผู้กำหนดอาหาร เลี้ยงดูให้การอบรมสั่งสอนเด็ก	โภชนากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานประกอบการ	งานที่ท่า	ตำแหน่ง
สถานดูแลคนชรา	ควบคุมอาหาร	โภชนากร ผู้ดูแลคนชรา
สถานพักฟื้น	ควบคุมอาหาร	โภชนากร ผู้ดูแลคนพักฟื้น

อนึ่งในภาวะปัจจุบันที่รัฐบาลมีนโยบายชัดเจนในการส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยว ทำให้ธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ทในภาคเอกชนเฟื่องฟูและขยายตัวอย่างกว้างขวาง อันมีส่วนช่วยให้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เกิดขึ้นหลากหลาย ลักษณะอาชีพตลาดแรงงานด้านนี้ มีตำแหน่งงานเพิ่ม และต้องการกำลังคนมากขึ้น เพราะธุรกิจโรงแรมเป็นงานบริการที่เป็นระบบ เชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันกับงานอาชีพหลากหลายประเภทโดยเฉพาะงานอาชีพที่เกี่ยวข้องกับคหกรรมศาสตร์ ดังที่ ขจิต กอบเดช ได้รวบรวมตำแหน่งงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพคหกรรมไว้ว่า

งานแม่บ้านในโรงแรม มีฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่ 6 ฝ่าย และมีตำแหน่งบุคลากรในแต่ละฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายแม่บ้าน มีตำแหน่งบุคลากร คือ
 - 1.1 แม่บ้าน (Executive Housekeeper)
 - 1.2 ผู้ช่วยแม่บ้าน (Assistant Housekeeper)
 - 1.3 หัวหน้าฟลอร์ (Floor Supervisor) หรือ
ผู้ตรวจ (Inspectress)
 - 1.4 พนักงานประจำห้อง (Room Boy / Maid)
 - 1.5 หัวหน้าห้องเสื้อ (Linen Room Supervisor)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ๑.6 พนักงานเย็บปักถักร้อย (Seamstress)
- 1.7 พนักงานรับใช้ (House Man) และ
พนักงานทำความสะอาด (House Maid)
2. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม มีตำแหน่งบุคลากร คือ
 - 2.1 ผู้จัดการแผนกอาหารและเครื่องดื่ม
(Food & Beverage Manager) ซึ่งแยกออกเป็น
 - ผู้จัดการแผนกบริการ (Catering Manager)
 - หัวหน้าพ่อครัว (Chef)
 - 2.2 ผู้จัดการห้องอาหาร (Maitre d' Hotel)
 - 2.3 หัวหน้าพนักงานบริการ (Head Waiter) และ
กัปตัน (Captain)
 - 2.4 พนักงานต้อนรับ (Hostresses)
 - 2.5 พนักงานบริการ (Waiter or Waitress)
 - 2.6 ผู้ช่วยพนักงานบริการ (Bus Boy or Bus Girl)
3. ฝ่ายจัดเลี้ยง มีตำแหน่งบุคลากร คือ
 - 3.1 หัวหน้าพนักงานบริการ (Head Waiter)
 - 3.2 กัปตัน (Captain)
4. ฝ่ายปรุงอาหาร มีตำแหน่งบุคลากร คือ
 - 4.1 พ่อครัวใหญ่ (Executive Chef)
 - 4.2 ผู้ช่วยพ่อครัว (Assistant Chef)
5. ฝ่ายขนม มีตำแหน่งบุคลากร คือ
 - 5.1 พ่อครัวขนม (Pastry Chef)
 - 5.2 พนักงานทำขนม (Pastry Cook)
 - 5.3 ลูกมือ (Pastry)
6. แผนกซักรีด มีตำแหน่งบุคลากร ดังนี้
 - 6.1 ผู้จัดการแผนก (Laundry Manager)
 - 6.2 ผู้ช่วยผู้จัดการแผนก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 หัวหน้าหน่วย ซึ่งแยกเป็นหน่วยฝึกหัด และหน่วยศึกษานิเทศศาสตร์

6.4 พนักงาน¹⁷

3. ทฤษฎีงานอาชีพและการพัฒนาอาชีพ

การที่บุคคลจะเลือกประกอบอาชีพใด ๆ นั้น จำเป็นต้องมีแนวทางหรือหลักการในการพิจารณาตัดสินใจ ทฤษฎีการเลือกและการพัฒนาอาชีพจึงเป็นแนวทางที่จะช่วยให้บุคคลได้มีโอกาสเลือกประกอบอาชีพได้ถูกต้องและเหมาะสมกับตน ซึ่งผลจากการตัดสินใจเลือกอาชีพได้ถูกต้องจะช่วยให้เขาสามารถตัดสินใจเลือกศึกษาค่าโอนสาขาวิชาชีพที่เหมาะสม และตรงกับความต้องการของเขาด้วย มีนักวิชาการด้านแนะแนวหลายท่านได้เสนอหลักการ หรือทฤษฎีในการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล

ทฤษฎีนี้มีแนวความคิดหลักว่า บุคคลเลือกอาชีพโดยพิจารณาถึงลักษณะของอาชีพ ประกอบการพิจารณาตนเอง หลักการเลือกอาชีพของทฤษฎีนี้ คือ

1. การวิเคราะห์ตนเอง โดยบุคคลจะวิเคราะห์คุณสมบัติต่าง ๆ และองค์ประกอบของตนเอง เช่น ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพการณ์ต่าง ๆ ในครอบครัว
2. การวิเคราะห์อาชีพ โดยบุคคลจะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ เช่น ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงาน เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ เวลา และทุนทรัพย์ที่ใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพ ราชได้ ความมั่นคง และโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ
3. การใช้วิธีการพิจารณาในการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยอาศัยหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ตนเอง และวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน

องค์ประกอบของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพตามทฤษฎี ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความถนัด สติปัญญา ความสนใจ ค่านิยมในอาชีพ บุคคลแวดล้อม เช่น ชื่อนแม่ เพื่อน อาจารย์ นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ครอบครัว บุคลิกภาพ การปรับตัว และเงินที่อยู่อาศัย เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ประสบผลสำเร็จ ในการเลือกอาชีพ และมีความก้าวหน้าในอาชีพ¹⁸

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคลนั้น เป็นทฤษฎี การเลือกอาชีพที่ยึดถือหลักการวิเคราะห์ตนเอง วิเคราะห์อาชีพผสมผสานกัน แล้วจึงตัดสินใจเลือกอาชีพ ซึ่งแตกต่างกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของโรว์ (Roe's Theory) ที่มีแนว ความคิดในการเลือกอาชีพ ดังนี้

1. บุคคลจะเลือกอาชีพให้เหมาะกับบุคลิกภาพ และสนองความต้องการ ของตน
 2. ประสบการณ์ในวัยเด็กที่ได้จากการเลี้ยงดู มีอิทธิพลต่อการเลือก อาชีพ
- ทฤษฎีนี้เชื่อว่า คนเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการต่าง ๆ ของตน ตาม ทฤษฎีขั้นต้นแห่งความต้องการของ Abraham Maslow¹⁹

กล่าวได้ว่า ทฤษฎีเลือกอาชีพของโรว์ จะเน้นการวิเคราะห์ตนเอง เพื่อตอบ สอนองความต้องการของตนเองเท่านั้น

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ (Holland's Theory of Vocational Choice)

นวลศิริ เปาโรหิตส์ ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ ไว้ว่า

เป็นทฤษฎีที่ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า บุคลิกของบุคคลจะสะท้อนผ่านการเลือก อาชีพของเขา แบ่งเป็นหลักใหญ่ ๆ 4 ข้อ

1. มนุษย์ใช้อาชีพเป็นเครื่องแสดงออกทางบุคลิกภาพของเขา ถ้าเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลือกอาชีพใด ซ่อมแสดงว่าบุคลิกภาพของเขาออกมาในทิศทางนั้นด้วยเช่นกัน

2. เราทุกคนมีความคิดบางอย่างเกี่ยวกับอาชีพแทบทุกอาชีพ แนวคิดทางอาชีพเหล่านี้ อาจถูกต้องตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ก็ได้ แต่ไม่ว่าจะถูกหรือผิด ความคิดเหล่านั้นล้วนมีผลต่อการเลือกอาชีพของคุณเป็นอย่างมาก

3. บุคคลที่เลือกประกอบอาชีพคล้ายคลึงกัน ซ่อมมีลักษณะทางบุคลิกภาพคล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงมีวิธีโต้ตอบ หรือแก้ไขปัญหาหรือสถานการณ์ใกล้เคียงกัน ก่อให้เกิดเป็นบุคลิกภาพทางอาชีพขึ้นในอาชีพแต่ละอาชีพโดยปริยาย

4. บุคคลที่เลือกอาชีพได้ตรงกับลักษณะทางบุคลิกภาพของเขา มักจะมีความพึงพอใจในงานอาชีพนั้น ยิ่งถ้าความสอดคล้องระหว่างบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมทางงานอาชีพมีมากเท่าใด เขาก็ยิ่งจะมีความสุขในการทำงานมากขึ้นเท่านั้น^{๕๐}

สรุปได้ว่า ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ จะยึดถือหลักการเลือกงานอาชีพให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพ และความต้องการของคุณ

ทฤษฎีอาชีพของกินส์เบิร์ก (Ginzberg and Associates' Theory)

การวิจัยศึกษาของกลุ่มกินส์เบิร์ก ได้สรุปเป็นข้อมูลพื้นฐานไว้ว่า

การเลือกอาชีพของคุณมักขึ้นอยู่กับตัวแปร 4 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความเป็นจริง (Reality Factor) หมายถึง การตอบสนองที่คุณต้องมีต่อความกดดันจากสภาพความเป็นจริงของสิ่งแวดล้อมในการพิจารณาตัดสินใจเลือกอาชีพ

2. กระบวนการทางการศึกษา (Educational Process) หมายถึง ระดับการศึกษาสูงต่ำของคุณแต่ละคนจะเป็นตัวกำหนด หรือจำกัดขอบข่ายการเลือกอาชีพของเขาไปโดยปริยาย

3. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ (Emotional Factor) หมายถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะทางบุคลิกภาพ สัญชาตญาณ ที่ทำให้บุคคลตอบสนองต่อสิ่งแวดลอม
อย่างไร ก็มีผลต่อการเลือกอาชีพเช่นกัน

4. ค่านิยมของแต่ละบุคคล (Personal Values) ค่านิยมส่วน
บุคคลมีอิทธิพลทำให้บุคคลชอบอาชีพต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน เช่น ผู้ที่มีค่านิยม
ชอบเสี่ยงอาจเลือกอาชีพธุรกิจ เป็นต้น²¹

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีการเลือกอาชีพของกินส์เบิร์ก จะคำนึงถึงการตอบสนอง
ของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดลอม และเชื่อว่าระดับการศึกษา บุคลิกภาพ ตลอดจนค่านิยมส่วน
บุคคล จะทำให้บุคคลเลือกอาชีพแตกต่างกัน

ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพของซูเปอร์ (Super's Theory of Vocational Development)

Super ได้เสนอพื้นฐานทางทฤษฎีการพัฒนาอาชีพไว้ 10 ข้อ ดังนี้

1. มนุษย์มีความแตกต่างกันในด้านความสามารถ ความสนใจ และ
บุคลิกภาพ
2. ความแตกต่างของบุคคลแต่ละคน ทำให้เราเหมาะสมกับอาชีพต่าง
กันออกไป หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ บุคคลทุกคนมีคุณสมบัติที่จะทำงานในอาชีพ
ใดอาชีพหนึ่งเสมอ บางคนที่มีนิสัยชอบพูดอาจเหมาะกับอาชีพขาย ส่วนคนที่พูด
น้อยอาจเหมาะกับอาชีพที่ไม่ต้องการใช้ทักษะด้านนี้
3. ในงานแต่ละอาชีพ แม้จะต้องการบุคคลที่มีคุณลักษณะบางอย่างเข้า
ไปทำก็ตาม แต่ก็ได้มีความกว้างมากพอที่จะให้บุคคลมีบุคลิกภาพใกล้เคียงอื่น ๆ
สามารถประกอบงานอาชีพนั้นได้เช่นกัน ดังนั้น งานบางชนิดที่มีการกำหนดไว้
ว่า บุคคลควรมีลักษณะใดบ้างจึงเหมาะสม และถ้าได้บุคคลเช่นนั้นทำ เขาก็ย่อม
จะมีความพึงพอใจในการทำงาน แต่ถ้าบุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติน้อยกว่า หรือมาก
กว่าตามที่ได้กำหนด ก็อาจทำงานชนิดเดียวกันนี้ได้ และได้รับความพึงพอใจ
ด้วยเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความพึงพอใจของบุคคล ความสามารถ สถานการณ์ ที่เขาคำรงชีวิตอยู่ ตลอดจนกระทั่งความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตัวเขาเอง จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา และประสบการณ์ ทำให้การตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคล อาจมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงด้วยเสมอ

5. ชีวิตเป็นกระบวนการที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่หยุดนิ่งตามระยะเวลา และขึ้นของความเจริญเติบโต ประสบการณ์ในชีวิตก็จะทำให้เขาค่อย ๆ เรียนรู้เกี่ยวกับโลกของงานอาชีพ ซึ่งเขาก็จะได้นำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้ผ่านพบมาใช้ในการเลือกประกอบอาชีพในระยะหลัง

6. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแบบแผนทางอาชีพของบุคคล คือ ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ ความสามารถทางด้านสติปัญญา ลักษณะของบุคลิกภาพ และโอกาสที่เขาจะได้มีประสบการณ์ทางอาชีพต่าง ๆ

7. ครูแนะแนวอาจมีอิทธิพลอย่างมากในกระบวนการที่ช่วยเด็กได้ก้าวผ่านขั้นต่าง ๆ ของการพัฒนาการด้านอาชีพ

8. พัฒนาการทางอาชีพนั้น แท้ที่จริงก็คือ พัฒนาการทางจิตใจ และร่างกายสัมพันธ์ไปกับกระบวนการแสดงออกของความคิดรวบยอดของบุคคล กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เมื่อบุคคลเติบโตเป็นผู้ใหญ่ขึ้น เขาก็จะมีภาพพจน์เกี่ยวกับตนเอง หรือที่เรียกว่าความคิดรวบยอด (Self Concept) และความคิดรวบยอดนี้เอง จะมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเลือกงาน เลือกการศึกษา และความคาดหวังของบทบาทในหน้าที่ที่เขาอยากทำ

9. การเข้าสู่อาชีพของบุคคล มักจะถูกกำหนดโดยกระบวนการประนีประนอมระหว่างตัวบุคคลกับตัวแปรทางสังคม เช่น ภาพพจน์ที่คนมีอยู่เกี่ยวกับสภาพความเป็นจริง

10. ความพึงพอใจในการทำงานในชีวิตขึ้นอยู่กับที่ค่านิยมของเขา มีโอกาสได้แสดงออกมากน้อยเพียงใดในงานที่ทำ

10.1 ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยมของเขา มีโอกาสได้แสดงออกมากน้อยเพียงใดในงานที่ทำ

10.2 ประสบการณ์ที่เขาได้รับจากการทำงานสอดคล้องกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพพจน์ของตัวเองเขาเอง ที่ตั้งขึ้นมากน้อยเพียงใด หรือนัยหนึ่ง ก็คืองานที่ทำ เปิดโอกาสให้เขาเป็นบุคคลในลักษณะที่ว่าภาพเอาไว้เพียงใด”

ทฤษฎีความต้องการของฮอปพ็อค (Hoppock's Composite Theory)

Robert Hoppock ได้สรุปสาระสำคัญที่จะช่วยให้บุคคลเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมและประสพผลสำเร็จในอาชีพไว้ดังนี้

1. บุคคลเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการด้านต่าง ๆ ของตนเอง
2. เมื่อบุคคลเลือกอาชีพใดก็ย่อมเชื่อว่าอาชีพนั้นจะสนองความต้องการของเขาได้ดีที่สุด
3. ความต้องการเป็นแรงจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมใด ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ
4. พัฒนาการด้านอาชีพ และการพัฒนาอาชีพของบุคคลจะพัฒนาก้าวหน้าขึ้น เมื่อเขาสามารถคาดล่วงหน้าได้ว่า อาชีพอะไรจะสามารถสนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใดในอนาคต ซึ่งเขาจะกระทำได้ดีก็ต่อเมื่อเขาสามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผล รู้จัก และเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ และมีข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอย่างเพียงพอ
5. พัฒนาการด้านอาชีพจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้สึกว่าการประกอบอาชีพจะสนองตอบความต้องการด้านต่าง ๆ ของเขาได้
6. ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลตระหนักถึงความต้องการและความคาดหมายความสำเร็จในอนาคตของตน
7. ข้อมูลทางด้านอาชีพมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพที่สามารถสนองตอบความต้องการของเขาได้อย่างแท้จริง และช่วยทำนายได้ว่าบุคคลจะได้รับความพึงพอใจในอาชีพที่ตนเลือกมากน้อยเพียงไร
8. ความพึงพอใจในงานอาชีพขึ้นอยู่กับขอบเขตของงานว่า จะสามารถสนองตอบความต้องการของบุคคลตามที่เขาคาดหวังไว้หรือไม่ ซึ่งระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความพึงพอใจในอ เรีพนี้ ขึ้นอยู่กับสัดส่วนระหว่างความคาดหวังของบุคคล และสิ่งที่เขาได้รับจากงานอาชีพนั้น

9. ความพึงพอใจในงานอาชีพเป็นผลจากการที่งานอาชีพนั้น สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ในปัจจุบัน หรือมีแนวโน้มว่าจะตอบสนองความต้องการนั้นได้ในอนาคต

10. การเลือกอาชีพสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา เมื่อบุคคลมีความเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ขึ้น²³

ทฤษฎีของไทด์แมนและโอบีฮาระ (Tiedman' and O' Hara's Theory of Career Development)

นวลศิริ เปาโรหิตส์ ได้สรุปสาระสำคัญของทฤษฎีไว้ว่า

เป็นทฤษฎีที่เน้นเรื่องของการตัดสินใจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับพัฒนาการด้านอาชีพ Tiedman และ O'Hara มองเรื่องการพัฒนาการอาชีพว่า เป็นกระบวนการที่บุคคลใช้การทำงานเป็นวิธีการแสดงออกทางบุคลิกภาพ และเป็นการปรับตัวทางสังคม

การแสดงออกทางบุคลิกภาพนี้ มีความหมายถึง การที่บุคคลแต่ละคน ได้แสดงออกซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ส่วนการปรับตัวทางสังคม เป็นการที่บุคคลพยายามปรับตัวเองเข้ากับบุคคลอื่น เพื่อเขาจะได้เป็นที่ยอมรับในสังคม

Tiedman ได้ชี้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับที่จะเห็นได้ชัดเจน จาก การที่บุคคลต้องผ่านกระบวนการตัดสินใจ อันเป็นหัวใจของพัฒนาการทางอาชีพ การตัดสินใจไม่ว่าจะจะเป็นในด้านของการเรียน การทำงาน หรือ กิจกรรมประจำวัน ล้วนมีส่วนเสริมสร้างที่จะทำให้เป็นรูปแบบของพัฒนาอาชีพของบุคคลผู้นั้น²⁴

จากทฤษฎีการเลือกและการพัฒนาอาชีพดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านบุคลิกภาพส่วนบุคคล และจะต้องมีความรู้ทางด้านงานอาชีพ และตลาดแรงงานเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ

นอกจากทฤษฎีดังกล่าวแล้ว ยังมีนักแนะแนวหลายท่านได้เสนอหลักการ หรือแนวทางในการเลือกอาชีพไว้ ดังต่อไปนี้

พรณี เกษกมล ได้สรุปไว้ว่า

การรู้จักตนเองก่อนการเลือกอาชีพนั้น จะเป็นไปในลักษณะดังนี้

1. ภูมิหลัง ให้มองภูมิหลังของตนเองที่รู้สึกประทับใจ และคิดว่าประสบความสำเร็จมากที่สุด เพราะความรู้สึกที่ประทับใจ จะแสดงค่านิยมในอาชีพของเรา
2. ความชอบส่วนตัวในสถานการณ์การทำงาน พิจารณาว่า ความชอบของเราตรงกับลักษณะการทำงานของอาชีพประเภทใด
3. ลักษณะบุคลิกภาพทางอารมณ์เป็นแบบใด มีความสัมพันธ์กับงานที่ต้องการทำมากแค่ไหน
4. ความสามารถที่ได้รับจากการศึกษา มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านใดบ้าง มีความถนัดด้านใดบ้าง
5. ความต้องการที่จะได้รับจากการทำงาน เมื่อทำงานเราต้องการที่จะได้รับความพอใจด้านใด ความต้องการของเราสัมพันธ์กับอาชีพที่เราจะทำหรือไม่²⁵

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร ได้กล่าวไว้ว่า "การที่บุคคลจะเลือกอาชีพใดอย่างฉลาดนั้น บุคคลจำเป็นต้องมีความรู้หลายประการ คือ รู้จักตนเอง รู้เกี่ยวกับโลกของงาน รู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงของงานอาชีพ และรู้เรื่องประเภทของงานอาชีพ"²⁶

จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การตัดสินใจเลือกอาชีพของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคคลนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ คือ องค์ประกอบด้านบุคลิกภาพ ด้านการศึกษา และด้านอาชีพ

ดังนั้นในการเลือกศึกษาค่อสายอาชีพ ซึ่งเป็นการศึกษาเพื่อออกไปประกอบอาชีพ ซึ่งบุคคลได้ตั้งเป้าหมายในอนาคตของคนไว้นั้น จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการเลือก อาชีพควบคู่ไปกับการเลือกศึกษาค่อของคน ทั้งนี้เพื่อให้การเลือกศึกษาค่อสอดคล้องกับอาชีพ ที่คนมุ่งหวัง และช่วยให้การตัดสินใจเลือกศึกษาค่อเป็นไปด้วยความถูกต้อง และเหมาะสม กับตนเอง

4. แนวทางการเลือกศึกษาค่อวิชาชีพ

การที่บุคคลจะเลือกศึกษาค่อในสาขาวิชาใดได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเอง บุคคลจะต้องมีเป้าหมายในการประกอบอาชีพ เพราะการศึกษาเป็นการปูพื้นฐานของงาน อาชีพในอนาคต การเลือกศึกษาค่อวิชาชีพ จึงเป็นการเลือกเรียนกลุ่มวิชางานอาชีพที่ผู้ เรียนคาดหวังว่าจะยึดเป็นอาชีพต่อไปในอนาคต ดังนั้นเพื่อให้การศึกษาค่อสอดคล้องกับ การประกอบอาชีพในอนาคต นักเรียนจะต้องอาศัยหลักการหรือแนวทางในการเลือกศึกษาค่อ เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ ดังที่ สงวน สุทธิเลิศรุฒ ได้ให้ข้อคิดในการตัดสินใจ เลือกศึกษาค่อไว้ว่า ในการตัดสินใจเลือกศึกษาค่อ ควรจะพิจารณาถึงองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ด้าน คือ

1. ด้านตัวเอง ผู้เลือกเรียนควรได้ทำการสำรวจตนเองดังนี้

1.1 ความสนใจ โดยสำรวจตนเองว่า สนใจอย่างไร เขาใจใส่ เรื่องอะไร สนใจกิจกรรมเรื่องงานอะไร และหากจะฝึกให้สนใจกับกิจกรรม หรืองานที่จะเลือกจะได้หรือไม่

1.2 ความถนัด สำรวจว่าตนเองมีความสามารถพิเศษ หรือ ความถนัดทางใด ถ้าจะเลือกในวิชาไม่ถนัด จะมีให้ถนัดได้หรือไม่

1.3 สติปัญญา สำรวจว่าตนเองมีสติปัญญาอยู่ในระดับใด จะเหมาะสมที่จะเรียนในวิชาที่เลือกเรียนหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ฐานะการเงินของผู้ปกครอง จะต้องทราบว่า การเลือก
เรียนหลักสูตร หรือวิชาอื่น ๆ ต้องใช้จ่าสมากน้อยเพียงใด ฐานะการเงินของ
ผู้ปกครองเลือกว่าพอได้หรือไม่

1.5 บุคลิกภาพ สำนววจตนเองว่า มีบุคลิกภาพอย่างไร เช่น
เป็นคนใจบขวิม ชอบอยู่คนเดียวหรือไม่ หรือเป็นคนชอบเปิดตัวต่อสังคม
เพราะแต่ละอาชีพต้องการผู้ที่มีบุคลิกภาพต่างกัน

1.6 สุขภาพและลักษณะของร่างกาย โดยจะต้องทราบว่า
ตนเองมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ดีเหมาะแก่การประกอบอาชีพตามวิชาที่เลือก
เรียนหรือไม่

2. ด้านสิ่งแวดล้อม นักเรียนจะต้องพิจารณาในสิ่งต่อไปนี้

2.1 สถานที่ที่จะเข้าเรียน ได้แก่ สถานที่ตั้ง ระยะเวลา
ระเบียบการรับสมัคร คุณสมบัติผู้ที่จะเข้าศึกษา หลักฐานในการสมัคร
ค่าใช้จ่าในการสมัคร ระยะเวลาเรียน วัตถุประสงค์ของการศึกษา โอกาส
และความก้าวหน้าในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ แนวโน้มความ
ต้องการของตลาดแรงงาน

2.2 อาชีพ จะต้องเข้าใจประเภทและลักษณะงานอาชีพ
คุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบอาชีพ รายได้ เงินเดือน สวัสดิการ ผลตอบแทน
อื่น ๆ และโอกาสก้าวหน้า เป็นอย่างไร

2.3 สิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมการศึกษาต่อ จะต้องหาข้อมูล
เพิ่มเติมที่อาจจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุน ให้ได้ศึกษาต่อจนประสบความสำเร็จ
เช่น แหล่งทุนการศึกษาในรูปของทุนบุคคล องค์การ มูลนิธิ ธนาคาร

3. ด้านตลาดอาชีพ นักเรียนควรถือหาข้อมูลว่า สภาพปัจจุบันและอนาคต
ตลาดต้องการหรือกำลังขาดแคลนผู้ที่ประกอบอาชีพอะไรบ้าง^{๕๗}

นอกจากนี้ สุโช มีอินทร์เกิด ก็ได้ให้แนวคิดไว้ว่า "การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ
วิชางานอาชีพนั้น มักจะได้รับอิทธิพลจากความปรารถนาของบิดามารดา ฐานะทางสังคม และ
เศรษฐกิจ ประสบการณ์ ระดับการศึกษาของในวิชาชีพนั้น ๆ และโอกาสที่มองเห็นได้ในอนาคต"^{๕๘}

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจิตร ศรีสะอ้าน ได้ให้แนวคิดในการเลือกศึกษาต่อไว้ในทำนองเดียวกันว่า

การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาใดได้ตรงเหมาะสมนั้น สิ่งที่ต้องคำนึงได้แก่ ต้องรู้จักตนเอง เกี่ยวกับบุคลิก นิสัย สติปัญญา สุขภาพ ลักษณะทางกาย เป้าหมายในชีวิต สภาพเศรษฐกิจ และครอบครัว จะต้องมองอาชีพที่ต้องพิจารณาเลือกอย่างรอบคอบ ศึกษาข้อมูลว่าเหมาะสมหรือไม่ พิจารณาได้ดังนี้แล้วจึงเลือก^{๒๐}

แนวทางในการเลือกศึกษาคือดังกล่าว สอดคล้องกับหลักการพิจารณาเลือกศึกษาคือวิชาหนึ่งของ จารุ ไชยคำ ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. เป้าหมายของชีวิตวางไว้อย่างไร และจะเป็นไปได้หรือไม่
2. สำรวจตนเองในด้านสติปัญญา นิสัย ความถนัด ที่จะประกอบอาชีพตามเป้าหมายความสนใจ
3. รู้จักลักษณะของงานที่ตรงเป้าหมายไว้ว่าเป็นอย่างไร ผู้ประกอบอาชีพนั้นควรมีคุณสมบัติอย่างไร มีความก้าวหน้าในอาชีพนั้นเพียงไร
4. สถานะเศรษฐกิจของครอบครัว
5. สุขภาพและลักษณะของร่างกาย เราจะประกอบอาชีพนั้น ไปได้หรือไม่
6. ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา เช่น ตั้งอยู่ที่ใด หลักสูตรที่สอนเพื่ออาชีพนั้น ๆ มีอะไรบ้าง เราถนัดวิชานั้นจริงหรือไม่^{๒๑}

บึงอร เป็สมรอด ก็ได้ให้แนวทางในการเลือกศึกษาต่อไว้ในบทความเรื่อง "ประโยชน์ของข้อมูล" ว่า

1. นักเรียนจะต้องรู้จักตนเอง รู้ทุกด้านว่าตนมีนิสัยอย่างไร ชอบและสนใจอะไร มีความถนัดด้านใด ระดับสติปัญญาเช่นไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. นักเรียนต้องรู้จักข้อมูลเกี่ยวกับ
 - 2.1 สถานที่ของสถานศึกษาที่จะศึกษาต่อ
 - 2.2 ภาวะตลาดแรงงาน
 - 2.3 ระยะเวลาเรียน และทุนการศึกษา¹¹

สำเนา ขจรศิลป์ ได้เห็นแนวทางการเลือกศึกษาต่อไว้ในบทความเรื่อง "ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงานของผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย" วารสารแนะนำกรมวิชาการ สรุปได้ว่า การเลือกอาชีพของบุคคลนั้น เกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการ คือ

1. บุคคลต้องเข้าใจตนเอง โดยเฉพาะเกี่ยวกับอาชีพ ต้องเข้าใจว่าตนเองสนใจอาชีพอะไรบ้าง มีความถนัดในการทำงานอาชีพอะไร มีค่านิยมในอาชีพอย่างไร นอกจากนี้บุคคลจะต้องเข้าใจในความสามารถของตนว่า มีความสามารถที่จะศึกษาเล่าเรียน และมีทุนทรัพย์ที่จะเรียนในสาขาวิชาชีพที่ตนสนใจได้ หรือไม่
2. บุคคลต้องเข้าใจอาชีพที่ตนสนใจ คือ ต้องรู้จักลักษณะงาน สภาพแวดล้อมของงาน ความก้าวหน้า ความเสี่ยง และภาวะตลาดแรงงาน หรือความต้องการบุคคลในอาชีพนั้น ๆ
3. บุคคลต้องมีความสามารถที่จะตัดสินใจเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งในกรณีเช่นนี้ อาจจะต้องมีอาจารย์แนะแนวช่วยเหลือให้นักเรียนนักศึกษา ให้สามารถตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมได้¹²

นอกจากนี้ มะเคือ เสมาทอง ก็ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเลือกแผนการเรียนไว้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะแผนการเรียนจะเป็นตัวกำหนดแนวอาชีพในอนาคต และ มะเคือ เสมาทอง ได้แนะแนวทางในการเลือกแผนการเรียนไว้ดังนี้

1. ตั้งเป้าหมายชีวิตว่า ต้องการอะไร จะประกอบอาชีพอะไรในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับแผนการเรียนทั้งหมดที่จัดใน
โรงเรียน

3. ศึกษาสิ่งแวดลอมอื่น ๆ เช่น ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ
สติปัญญา ลักษณะนิสัย อารมณ์ บุคลิกภาพ สุขภาพ ลักษณะร่างกาย สภาพ
เศรษฐกิจของครอบครัว ความต้องการของผู้ปกครอง

4. นำข้อมูลข้างต้นมาพิจารณาตัดสินความสอดคล้องทุกด้านก่อนตัดสินใจ
โดยอาจขอคำปรึกษาจากครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา หรือผู้ปกครอง^{๖๖}

จะเห็นได้ว่า การที่นักเรียนจะเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาใดนั้น นักเรียนจะต้อง
มีหลัก หรือแนวทางในการพิจารณาตัดสินใจ โดยอาศัยแนวทางการเลือกศึกษาต่อที่กล่าวมา
แล้ว ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. การรู้จักตนเองในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 เป้าหมายที่จะประกอบอาชีพในอนาคต
 - 1.2 บุคลิกส่วนตัว ซึ่งได้แก่ สติปัญญา ความถนัด ความสนใจ สุขภาพ
ค่านิยมในอาชีพ
2. มีความรู้ในข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพ ที่ตนจะศึกษาต่อในด้าน
 - 2.1 ลักษณะของงานอาชีพ
 - 2.2 ภาวะของตลาดแรงงาน
 - 2.3 ความก้าวหน้าในงานอาชีพ
3. มีความรู้ในข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษาที่จะศึกษาต่อ
4. มีความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็น

ของผู้ปกครอง

แนวทางในการเลือกศึกษาต่อข้างต้น จะเป็นแนวทางการสำรวจความคิดเห็น
เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม เพื่อที่จะหาคำตอบว่า นักเรียน
ใช้หลักการหรือแนวทางในการเลือกศึกษาต่อตามแนวทางข้างต้นหรือไม่อย่างไร ผู้ปกครอง
มีส่วนในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อวิชาชีพของนักเรียน และมีเหตุผลสอดคล้องกับแนวทาง
ข้างต้นหรือไม่อย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ข้อมูลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม

ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน เป็นการเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่อาชีพที่นักเรียนมุ่งหวังในอนาคต ดังนั้นก่อนการตัดสินใจเลือกเรียน วิชาอาชีวดังกล่าว นักเรียนจะต้องพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบ และมีเหตุผลโดยอาศัย แนวทางในการเลือกศึกษาต่อดังต่อไปนี้ เป็นหลักประกอบการตัดสินใจ

1. ความรู้จักตนเองในการเลือกศึกษาต่อ

การรู้จักตนเองในเรื่องที่เกี่ยวกับเป้าหมายการประกอบอาชีพในอนาคต และ บุคลิกภาพ ซึ่งได้แก่ สติปัญญา สุขภาพ ความถนัด ความสนใจ และค่านิยมในอาชีพ ข้อมูล ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนในเรื่องเหล่านี้ เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่จะช่วยให้การเลือก ศึกษาต่อของนักเรียนบรรลุเป้าหมาย และส่งผลต่อการประกอบอาชีพที่ตนเองคาดหวัง ดัง คำกล่าวของ เมธี ปิณฑานนท์ ที่ว่า "ประสิทธิผลของการอาชีพศึกษาจะสูงเมื่อผู้เรียน ต่อบุคคลนั้น ได้ใช้ความถนัด ความสนใจ นิสัย และมันสมองของผู้นั้นอย่างเต็มที่"³⁴ นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยอื่น ๆ ที่สอดคล้องและเป็นไปในทำนองเดียวกัน ดังนี้

เป้าหมายการประกอบอาชีพในอนาคต

อรอนงค์ แจ่มผล ได้สรุปผลการวิจัยของ Lloyd-Jones ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพและเกรดของนักเรียน พบว่า "นักเรียนที่เรียนได้ดีกว่านั้น ดูเหมือนจะมีแนวคิดที่ดีว่า เขาเข้ามหาวิทยาลัยทำไม และเขาควรจะทำอะไรที่ทำให้ชีวิตการศึกษา สมบูรณ์ขึ้น"³⁵ เช่นเดียวกับ Crawford ที่ได้วิจัยพบว่า "มีสหสัมพันธ์กันระหว่างผล การศึกษากับจุดมุ่งหมายของชีวิต บุคคลเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยอย่างมีจุดมุ่งหมายในใจ ตั้ง คำถามถามตนเองเกี่ยวกับอาชีพ และความเหมาะสมอย่างจริงจัง และเป็นผู้ที่มีการ เรียนดี"³⁶ และ เสริมศรี อัครนุติพันธ์ ก็ได้ศึกษาถึงเป้าประสงค์ของชีวิตนักศึกษา ปริญญาตรี คณะคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป้าประสงค์ของชีวิตด้านการประกอบอาชีพของนักศึกษา คณะศุภกรรม
ศาสตร์ ที่เรียนทางสายศุภกรรมโดยตรง จะให้ความสำคัญในการประกอบ
อาชีพส่วนตัวเป็นอันดับแรก ปัจจุบันที่มีส่วนช่วยในการตัดสินใจประกอบอาชีพ
ส่วนตัวนั้น นักศึกษามีความเห็นตรงกัน ด้านการทำงานด้วยใจจริง มีความ
ก้าวหน้าในอาชีพ และทำงานตามความถนัดส่วนตัว และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อ
การกำหนดเป้าประสงค์แห่งชีวิต คือ ตัวนักศึกษาเอง บิดามารดา ผู้ปกครอง
ครูอาจารย์ เพื่อน และคนรักตามลำดับ³⁷

นอกจากนี้ นวลศิริ เปาโรหิตส์ ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า "บุคคลจะต้องเข้าสู่
อาชีพอย่างมีแผน โดยต้องทำความรู้จักกับตนเองในความหมายของการเลือกอาชีพ คือ
ต้องทราบว่าตนเอง มีความต้องการอะไรในชีวิต มีความสามารถอย่างไร สิ่งเหล่านี้ส่ง
ผลต่อการเลือกงานทั้งสิ้น"³⁸

บุคลิกภาพของนักเรียนกับการเลือกศึกษาคือ

บุคลิกภาพของนักเรียนในด้านสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด ความพึงพอใจ
ความสนใจและค่านิยมในอาชีพ ตลอดจนสุขภาพของนักเรียน จะมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ
และเลือกศึกษาคือ ดังผลงานวิจัยของผู้วิจัยหลายท่านได้ค้นพบ เช่น

วีรธรรม หงส์วิลาศ ได้ศึกษาถึงสาเหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียน
พาณิชย์การ ผลปรากฏว่า "เหตุที่นักเรียนเลือกเรียน เกิดจากความพึงพอใจ ความสมัคร
ใจของตนเองมีอัตราสูงสุด เหตุอื่น คือ บิดามารดาให้เรียน มีผู้แนะนำ เข้าใจว่าเรียน
ง่ายและเรียนตามเพื่อน"³⁹ เช่นเดียวกับ อารีษา เกตศรีเมฆ ซึ่งได้ศึกษาความต้อง
การศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2514 พบว่า
"สาเหตุที่นักเรียนเลือกเรียนอาชีวศึกษา เพราะ เหมาะกับความสามารถ ความถนัดของ
ตนเองมากที่สุด"⁴⁰ และ ลัดดาวัลย์ โคว์ตระกูล ซึ่งได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุ
ของการเลือก และไม่เลือกแผนการเรียนวิชาสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวัดลำปาง พบว่า "ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ ตลอดจนเหตุผลส่วนตัวของนักเรียน เช่น เกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นสาเหตุสำคัญของการเลือกแผนการเรียนอาชีพ"⁴¹

นอกจากนี้จากการสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งสำรวจโดย สุรินทร์ ประถมวาลย์ พบว่า "นักเรียนส่วนมากเลือกอาชีพโดยยึดตนเองเป็นหลักใหญ่ โดยคำนึงถึงความถนัด ความสนใจในอาชีพนี้เป็นพิเศษ และเห็นว่าเหมาะสมกับสติปัญญา ความสามารถของตนมากที่สุด"⁴² ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ซึ่งได้ศึกษาความต้องการในการเลือกศึกษาวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า "นักเรียนที่เลือกเรียนวิชาชีพจะเลือกศึกษาต่อตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจในวิชาชีพด้วยตนเอง"⁴³

Cook ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของเด็กชายในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายในรัฐวิสคอนซิน พบว่า "การเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์กับสติปัญญา"⁴⁴ และ Eaddy ได้ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรมในรัฐหลุยเซียน่า พบว่า "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน"⁴⁵ นอกจากนี้ ผลการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาต่ออาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2509 ในพระนคร ของ อรอร ชื่นศิริ สรุปได้ว่า "สาเหตุที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนอาชีวศึกษา เพราะนักเรียนทราบว่าตนเองมีสติปัญญาไม่ดีพอ"⁴⁶ ซึ่งตรงกับผลการศึกษาของ สมพงษ์ มั่นระวัง ที่ศึกษาถึงแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512 พบว่า

ผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา มีความสำคัญต่อการเลือกสาขาวิชาของนักเรียนมาก นักเรียนที่มีผลการศึกษาย่อมจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาน้อย และนักเรียนที่มีผลการศึกษาน้อยจะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาย่อม แสดงว่านักเรียนได้ใช้ผลการศึกษาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ⁴⁷

สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมพงษ์ อากานันท์ ซึ่งได้ศึกษาการเลือกอาชีพของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันในโรงเรียนมัธยมแบบ
ประสม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ให้เหตุผลหรือแรงจูงใจใน
การเลือกอาชีพแตกต่างกัน คือ เลือกอาชีพเนื่องจากเห็นว่า เป็นอาชีพที่
เหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของตนเองมากที่สุด⁴⁸

อนึ่ง กฤษฎา วงษาสันต์ ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
เลือกโปรแกรมเรียนของนักเรียนระดับมัธยมปลาย ในจังหวัดอุบลราชธานี ปรากฏว่า
"ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลต่อการเลือกโปรแกรมเรียนของนักเรียน"⁴⁹ และ จุรินทร์
บุญชุ่ม ได้ศึกษาพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเลือกแผนการ
เรียนต่างกัน คือ "นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาเรื่องการเลือกแผนการ
เรียนด้านรู้จักตนเอง ด้านสุขภาพ ด้านการเงิน และด้านความรู้ทางอาชีพมากกว่านักเรียน
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง"⁵⁰ ในทำนองเดียวกัน จากผลการสำรวจความต้องการ
เลือกศึกษาต่อวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี ของ ไชยสิทธิ์
ไกรคุณาสัย พบว่า "ร้อยละ 76.6 ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชอบที่จะเลือกเรียนวิชาชีพ
และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับคะแนน 1.50 - 2.50"⁵¹ ซึ่งสอดคล้องกับผลการ
สำรวจถึงสาเหตุของการที่นักเรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่เลือกศึกษาต่อสาขาวิชา
สหกรรมศาสตร์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี ที่พบว่า "ผู้ที่เลือกเรียนต่อสาขาวิชา
สหกรรมเป็นผู้ที่เรียนหนังสืออ่อน"⁵²

นอกจากนี้ ลัดดา สุวรรณรัตน์ ได้กล่าวไว้ในงานวิจัยเกี่ยวกับ แรงจูงใจใน
การเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียน
ประเภทการช่างอุตสาหกรรมว่า

นักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาแล้ว ให้เหตุผลในการเลือก
เรียนว่า เกิดจากความสมัครใจและสนใจเองมากที่สุด นอกจากนี้ยังเกิดจาก
อิทธิพลอื่น ๆ อีก เช่น บิดามารดาให้เรียน สอบเข้าเรียนอย่างอื่นไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นว่าสอบเข้าง่ายกว่าอย่างอื่น หากทบทวนสิ่งที่จะเรียนอย่างอื่น ความรู้เดิม
อ่อน นิดหวังในการเรียนอย่างอื่น อย่างไรก็ตามนักเรียนส่วนใหญ่ที่อยู่ใน
โรงเรียนอาชีวศึกษาต้องการออกไปประกอบอาชีพตามที่ได้เรียนมา แต่ยัง
ต้องการที่จะเข้ารับราชการอยู่⁵³

สรุปได้ว่า ความรู้จักตนเองในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน เป็นการเตรียม
ความพร้อมเกี่ยวกับตัวของนักเรียนเอง ก่อนที่จะเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ โดยการสำรวจ
ตนเองในเรื่อง เป้าหมายของชีวิตเกี่ยวกับอาชีพ และเรื่องบุคลิกภาพ ซึ่งได้แก่ สติปัญญา
ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ค่านิยมในอาชีพ ตลอดจนสุขภาพ ข้อมูลเกี่ยวกับ
ตนเองดังกล่าวจะเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ

2. ความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่เลือกศึกษาต่อ

ความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่เลือกศึกษาต่อ คือ ข้อมูลทางด้านอาชีพ ได้แก่
ลักษณะของงานอาชีพ ความก้าวหน้าของอาชีพ แนวโน้มความต้องการของตลาดแรงงาน
ในอาชีพนั้น บุคลิกภาพที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ ความมั่นคงของงานอาชีพ และ
ค่านิยมในอาชีพข้อมูลเหล่านี้ มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการตัดสินใจเลือกอาชีพของ
บุคคล ดังคำกล่าวที่ว่า

การรู้จักตนเองแม้จะจำเป็นในการวางแผนอาชีพจริงอยู่ แต่ถ้าไม่มี
ข้อมูลทางด้านอาชีพมาประกอบการพิจารณาแล้ว การตัดสินใจเข้าสู่อาชีพใด
นั้นก็จะเป็นไปไม่ได้เลย ดังนั้นข้อมูลทางด้านอาชีพ จึงเป็นหัวใจสำคัญของ
การพิจารณาประกอบการตัดสินใจเพื่อเลือกอาชีพในอนาคต⁵⁴

ด้วยเหตุนี้จึงได้มีผลงานวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อมูลด้านงานอาชีพไว้หลากหลาย
เช่น นาวิณ รุ่งรส ได้ศึกษาพบว่า "นักเรียนเลือกเรียนต่อสาขาอาชีพมากกว่าสาขาสามัญ
เนื่องจาก นักเรียนมีความเข้าใจในโลกของงานอาชีพ ประกอบกับมีการสำรวจความถนัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสนใจ และความเหมาะสมของตนเองกับวิชาชีพและอาชีพในปัจจุบันและอนาคต"⁵⁵
เช่นเดียวกับ รัชนิชากร มณีวงศ์ ที่ได้สำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคกลาง พบว่า "นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
ลักษณะงานและความรู้ความสามารถที่จะต้องใช้ในอาชีพที่นักเรียนสนใจจะเลือกเรียนเป็น
อันดับหนึ่ง ในระดับดีมากที่สุด"⁵⁶

หนึ่งจากการศึกษาถึงค่านิยมในอาชีพและแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาวิชาชีพ
ของลัดดา สุวรรณรัตน์ พบว่า

แรงจูงใจที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพได้
มาก รองลงมาจากความสนใจและความตระหนักในตนเอง คือ ด้านเกียรติยศ
ชื่อเสียง และความก้าวหน้า ซึ่งได้แก่ การที่นักเรียนเลือกเข้าเรียน เพราะ
เห็นว่า เป็นอาชีพที่กำลังมีผู้นิยมและยกย่อง มีผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพนั้นกันมาก
มีช่องทางก้าวหน้าโดยการศึกษาต่อได้⁵⁷

สอดคล้องกับผลการศึกษาถึงค่านิยมในอาชีพของ จิตรอารี เนตรหิน ซึ่งอ้าง
โดย ชุติรัตน์ วัชรจรัสกุล พบว่า "นักเรียนมีค่านิยมในอาชีพ พิจารณาตามลำดับความ
สำคัญดังนี้ คือ ความก้าวหน้า เกียรติยศชื่อเสียง ทางด้านบริการสังคม ทางด้านความ
เป็นผู้นำ ทางด้านความเป็นอิสระ มีความมั่นคงปลอดภัย มีรายได้ดี และพอใจในการทำ
งานกับธรรมชาติ"⁵⁸

นอกจากนี้ เป็รื่อง จันดา อ้างโดยชุติรัตน์ วัชรจรัสกุล ยังได้ศึกษาพบรายละเอียดเรื่อง
ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนในการเลือกอาชีพว่า "นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ มีความต้องการด้านความก้าวหน้า ความมั่นคงปลอดภัยในอาชีพมากกว่า
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง"⁵⁹ และ นาฉิต มงคล ได้กล่าวไว้ใน
ในศิลปะการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาว่า

ปัญหาการเรียนในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ลดลง เนื่องจากเหตุผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประการด้วยกัน สาเหตุประการหนึ่ง คือ ประชาชนยังมีค่านิยมในการอยาก
ให้ลูกหลานเข้ารับราชการ เพื่อจะได้มีเกียรติ และไม่ต้องลำบากอย่างพ่อแม่
แม้ว่าจะได้รับค่าตอบแทนไม่มากก็ตาม ประชาชนส่วนใหญ่ก็ยังนิยมกันอยู่^{๑๐}

แต่ในขณะเดียวกัน จากรายงานการวิจัย สาเหตุที่นักเรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น ไม่เลือกศึกษาต่อสาขอาชีวศึกษาคหกรรมศาสตร์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี พบว่า
"นักเรียนมัธยมศึกษา และนักเรียน ปวช. บริหารธุรกิจต่างเห็นด้วยว่า การเรียนคหกรรม
เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และมีโอกาสประกอบอาชีพอิสระ"^{๑๑}

3. ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ

ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการ
ตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน ดังนั้นนักเรียนจำเป็นจะต้องสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับ
สถานศึกษาที่จะเข้าเรียนในเรื่องต่าง ๆ ให้ชัดเจนก่อนการตัดสินใจ อาทิ เช่น หลักสูตร
สาขาวิชาและโปรแกรมเรียนที่เปิดสอน ครูอาจารย์ผู้สอน ความพร้อมของสถานศึกษา อัน
ได้แก่ อุปกรณ์เครื่องมือ การให้บริการแนะแนว สถานประกอบการสำหรับฝึกปฏิบัติ
ตลอดจนที่ตั้งของสถานศึกษา ซึ่งเรื่องดังกล่าวเหล่านี้ ได้มีผู้ศึกษาวิจัยไว้ เช่น

สมพงษ์ มีนระวิง ได้ศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสาขามัธยมศึกษา
อาชีวศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย พบว่า "นักเรียนมีความรู้ความ
เข้าใจในสาขาวิชาที่ตนเลือกดี"^{๑๒} และ ลัดดาวัลย์ วัคัตระกูล ได้ศึกษาองค์ประกอบ
ที่เป็นสาเหตุของการเลือกและไม่เลือกแผนการเรียนวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
จังหวัดลำปาง พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบด้านโรงเรียนเป็นอันดับ 2 ซึ่ง
หมายความว่า

บุคลากร สิ่งแวดล้อม และความพร้อมในการเปิดแผนการเรียนวิชาชีพ
ของโรงเรียน เช่น การสนับสนุนของผู้บริหาร มีครูที่มีความรู้ความชำนาญโดย
ตรง มีอุปกรณ์เครื่องมือ สถานที่ หรือ แหล่งประกอบการ ที่นักเรียนสามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝึกปฏิบัติได้ มีอิทธิพลต่อการเลือกแผนการเรียนวิชาชีพ รองจากความถนัด ความสนใจ ความสามารถ ของนักเรียน^{๑๓}

ส่วน สุจินต์ วุฒิสักดิ์ชัยกุล ได้ศึกษาเปรียบเทียบภาวะทางอาชีพและความต้องการบริการแนะแนวอาชีพของนักเรียนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในจังหวัดชลบุรี พบว่า นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความต้องการบริการแนะแนวอาชีพ ด้านบริการจัดวางตัวบุคคลมาเป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้ เนื่องจาก

นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นนักเรียนที่เมื่อเรียนจบระดับนี้ ก็มักจะเข้าสู่ตลาดแรงงานทันที แต่เนื่องจากตลาดแรงงานมีจำกัด ต้องมีการแข่งขันกันสูง นักเรียนจึงต้องการให้ทางโรงเรียนจัดให้มีการช่วยเหลือในด้านนี้มาก ให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนวิชาชีพที่เหมาะสมกับตน มีโอกาสฝึกงาน เพื่อจะได้มีประสบการณ์การทำงานในระหว่างศึกษาเล่าเรียน และได้รับความช่วยเหลือให้เข้าทำงาน หลังจากจบการศึกษาไปแล้ว^{๑๔}

ผลการศึกษาเรื่องดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัญชลี มักพิมพ์ อ่าง โดษ สุวิน วุฒิสักดิ์ชัยกุล ซึ่งพบว่า "นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพต้องการบริการแนะแนวมากในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาต่อ การเลือกอาชีพ และการสมัครงาน"^{๑๕}

นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยที่กล่าวถึงความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาในเรื่องอื่น ๆ อีก กล่าวคือ วิทชาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี ได้วิจัยพบว่า

อิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนนั้น สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 สิ่งที่นักเรียนนำมาใช้ในการตัดสินใจ คือ โอกาสในการประกอบอาชีพตามความถนัด ความสะดวกในการเดินทางไปศึกษา ความพร้อมด้านที่พักอาศัย และโอกาสในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี แต่ในขณะที่สิ่งอื่น ๆ ที่นักเรียน ปรารถนา นำมาใช้พิจารณาตัดสินใจ คือ โอกาสในการประกอบอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความถนัด และความสนใจของตนเอง คำใช้จำที่ต้องใช้ในการศึกษา และ
โอกาสในการศึกษาต่อได้ถึงระดับปริญญาตรี และผลการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้
ด้านความรู้ความเข้าใจวิชาศตวรรษศาสตร์ และการประกอบอาชีพด้านศตวรรษ
กลับพบว่า ทั้งนักเรียนมัธยมและนักเรียน ปวช. บริหารธุรกิจ ไม่เข้าใจ
ไม่แน่ใจ และไม่มั่นใจว่า วิชาอาชีพศตวรรษเป็นวิชาที่น่าเรียน และน่ายึดเป็น
แนวทางประกอบอาชีพ^{๑๑}

เช่นเดียวกับผลการสำรวจของ ไชยสิทธิ์ โภครณาสัย ที่สำรวจความต้องการ
ศึกษาต่อสาขาอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า

นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมีลักษณะประเภทวิชาศตวรรษ และศิลป
หัตถกรรม อยู่ในระดับน้อยมาก ทั้งนี้ เพราะนักเรียนได้พบเห็นผู้ที่เรียนจบใน
ประเภทวิชาเหล่านี้ ประสบความสำเร็จในอาชีพน้อย จึงทำให้เด็กเรียนขาด
ความสนใจ^{๑๒}

4. ความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว

สภาพและเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขา
อาชีพของนักเรียน ได้แก่ รายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ และความคิดเห็นของบิดามารดา
หรือผู้ปกครอง ซึ่งมีผลงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ไว้หลากหลายดังนี้

สมพงษ์ มั่นระวัง ได้ศึกษาพบว่า

1. ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเรียนต่อของนักเรียนมากกว่าครูและเพื่อน
2. รายได้ของผู้ปกครอง ไม่มีผลทำให้การเลือกเรียนสาขาสัมฤทธิ์ และ
สาขาอาชีพของนักเรียนแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพทำนา ทำสวน ทำไร่ และรับจ้าง เลือก
เรียนสาขาอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพครู อาชีพค้าขาย และรับราชการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เหตุผลของผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อสายอาชีพ เนื่องจากสาเหตุเกี่ยวกับทุนทรัพย์ ที่จะส่งเสียให้นักเรียนได้เรียนต่อจน สำเร็จสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ เตรียมอาชีพให้นักเรียน โดย ให้นักเรียนประกอบอาชีพตามสาขาวิชาชีพที่เรียนมา และโอกาสในการ ทำงานตลอดจนความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ⁶⁶

อนึ่ง ประมวล วิทยากร ซึ่งได้สำรวจค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า "นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีค่านิยมในอาชีพต่างกันเพียงส่วนน้อย"⁶⁷ ส่วน สมจิต อภิชนางค์ ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัวเก็บตัว ความ สนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดสมุทร พบว่า "ระดับการศึกษาและ อาชีพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในอาชีพของนักเรียน"⁷⁰ สำหรับ จิตติมา รักนาค ซึ่งได้สำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 และ ม.ศ.6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคเหนือ พบว่า "นักเรียนที่บิดามารดา มีสภาพทางเศรษฐกิจต่าง กันสนใจในอาชีพไม่แตกต่างกัน"⁷¹ และ นิม พร้อมถกล อ้างโดย จิตติมา รักนาค ได้ ศึกษาพบว่า "นักเรียนมีความสนใจในอาชีพไม่สอดคล้องกับอาชีพของบิดามารดา"⁷²

Super อ้างโดย จิตติมา รักนาค ได้สรุปข้อคิดเห็นไว้ว่า "ความสนใจของ เด็กต่อการศึกษาต่อในวิชาชีพนั้น ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของครอบครัว"⁷³ สอดคล้อง กับผลงานวิจัยของ สุพรรณิ ศษสมิติ อ้างโดย ชุติรัตน์ วัชรวิมลกุล ที่ว่า "บิดามารดา และบุตรส่วนใหญ่ มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับเกณฑ์ในการเลือกอาชีพ"⁷⁴ นอกจากนี้ ณัฐพร สังขวาสี ได้ศึกษาสภาพภาพผู้สอบเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ ปีการ ศึกษา 2529 พบว่า

ในจำนวนผู้เข้าสอบเพื่อศึกษาต่อในวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ทั้งหมด ผู้สมัคร และผู้สอบได้เกือบทุกสาขาวิชา เป็นผู้ที่บิดามารดาประกอบอาชีพ ด้านเกษตร กรรมมากที่สุด รองลงมาคือ ค้าขาย และรับราชการ และบิดามารดาจบการ ศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด⁷⁵

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับ โขยสิทธิ์ ไกรคุณาสี ซึ่งสำรวจความต้องการศึกษาต่อสาขาสีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็ได้สรุปผลไว้ว่า

1. อิทธิพลทางด้านบุคคลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพ ที่มีระดับแรงจูงใจสูงที่สุด คือ นักเรียนเลือกเรียนด้วยตนเอง รองลงมา คือ บิดา แนะนำให้เรียน มารดาแนะนำให้เรียน เรียนตามคนส่วนมาก ครูแนะนำ แนะนำให้เรียน ผู้ปกครองแนะนำให้เรียน และเรียนตามเพื่อนและญาติสนิท
2. ผู้ปกครองของนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพทางเกษตรกรรม และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน จึงไม่ได้มุ่งหวังที่จะให้นักเรียนรับช่วงงานอาชีพของตน ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนมีการศึกษาต่อ เพื่อประกอบอาชีพที่ตนเลือกได้อย่างอิสระตามความถนัด

นอกจากนี้ วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี ได้ข้อมูลจากผลการวิจัยว่า ในการเลือกศึกษาต่อสาขาสีของนักเรียน ปวช.ปีที่ 1 คณะผู้บริหารธุรกิจนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมาก

จะเห็นได้ว่าข้อมูลในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านที่เกี่ยวกับตนเอง ด้านงานอาชีพ ด้านสถานศึกษา และด้านสภาพของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครองล้วนเป็นพื้นฐานสำคัญ ที่จะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพในอนาคต

สรุปได้ว่า เอกสาร ข้อมูล ตลอดจนผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อสาขาสีคหกรรม ซึ่งได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประเภทวิชาคหกรรม แนวทางการเข้าสู่อาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ทักษะงานอาชีพ และการพัฒนาอาชีพ แนวทางการเลือกศึกษาต่อวิชาชีพ และข้อมูลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขาสี ประเภทวิชาคหกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ นั้น เป็นข้อมูลสำคัญ ที่จะช่วยให้ผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลการวิจัยเกี่ยวกับเหตุผล การเลือกศึกษาต่อสาขาสีคหกรรมของนักเรียนได้ถูกต้อง ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด

เชิงอรรถ

¹นิรมล สวัสดิบุตร, คหกรรมศาสตร์สำหรับครู (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตรีรสสาร, 2531), หน้า 1.

²ประดิษฐ์ สววจเจริญ และคนอื่น ๆ, วิชาเอกคหกรรมศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2523), หน้า 3.

³พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข, ปฐมนิเทศคหกรรมศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร : รัตนชัย การพิมพ์, 2525), หน้า 7-8.

⁴เรื่องเดียวกัน.

⁵ประหัตต์ สาธุวิเชียร, ความรู้เรื่องคหกรรมศาสตร์ (เชียงใหม่ : ถนนบรรณ การพิมพ์, 2531), หน้า 4-5.

⁶สุรีย์ สุวรรณศรี, "คหกรรมกับการมีงานทำ," อาชีวศึกษา ปีที่ 1, ฉบับที่ 11 (สิงหาคม 2528), หน้า 64-66.

⁷สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, แผนนศึกษาทางอาชีพ (กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2520), หน้า 162-165.

⁸สุดี กาญจนันธุติ, คหกรรมศาสตร์กับชุมชนและการเผยแพร่ (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531), หน้า 6-7.

⁹พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 9-11.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁰ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533 ประเภทวิชาคหกรรม (กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2533), หน้า 1.

¹¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 2.

¹² เรื่องเดียวกัน, หน้า 10.

¹³ สุวดี กาญจนันชโรติ, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 457.

¹⁴ รัชนี ลาภโรจน์ และ สุวดี กาญจนันชโรติ, "การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพคหกรรมศาสตร์" ใน เอกสารการสอนวิชาประสบการณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531), หน้า 285.

¹⁵ ณิชกมลย์ บริบูรณ์สุข, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 63-69.

¹⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 68-69.

¹⁷ ขจิต กอบเดช, งานแม่บ้านในโรงแรมและสถานอื่น ๆ (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2527), หน้า 29-34.

¹⁸ วัชรีย์ ทวีพันธ์, การแนะแนวอาชีพ (กรุงเทพมหานคร : จุดวางการณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป.), หน้า 15-38.

¹⁹ เรื่องเดียวกัน.

²⁰ นวลศิริ เปาโรหิตย์, พัฒนาการทางอาชีพ, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร : ฟ้าสคำราและอุปกรณ์การศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530), หน้า 47-48.

²¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 59.

²² เรื่องเดียวกัน, หน้า 63-67.

²³ Robert Hoppock, Occupational Information (New York : McGraw-Hill Book Company, 1967), p. 198.

²⁴ นวลศิริ เปาโรหิตย์, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 70.

²⁵ พรรณี เกษกมล, "รู้จักตนเองก่อนเลือกอาชีพ," วารสารแนะแนว ฉบับที่ 115 (กุมภาพันธ์ 2531 - มีนาคม 2531), หน้า 25-31.

²⁶ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, "แนวคิดในการเลือกอาชีพ," ศิลปกรรม ปีที่ 35, ฉบับที่ 1 (ธันวาคม 2515), หน้า 81-88.

²⁷ ส่วง สุกชีเลิศรุณ, คู่มือครูแนะแนวการจัดบริการสนเทศทางอาชีพและการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, ม.ป.ป.), หน้า 4.

²⁸ สุโร มีอินทร์เกิด, ความต้องการแรงงานในการประกอบอาชีพ การแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน (กรุงเทพ : กิษย์อักษร, 2528), หน้า 36.

²⁹ วิจิตร ศรีสะอ้าน, "ปลัดทบวงแนะแนวสอบเอ็นทรานซ์ ปี 2533," ไทยรัฐ (16 ธันวาคม 2532), หน้า 8.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³⁰จารุ ไรศาคำ, เรียนอะไรดีที่สถานศึกษากรมหาวิทศึกษา (กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2531), หน้า 7.

³¹บึงอร เป็อมรอด, "ประโยชน์ของข้อมูล," วารสารแนะแนว ปีที่ 22, ฉบับที่ 107 (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2529), หน้า 39-42.

³²สำเนาวิ ขจรศิลป์, "ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงานของผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย," วารสารแนะแนว ปีที่ 22, ฉบับที่ 107 (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2529), หน้า 68.

³³มะเคือ เสมากอง, "กิจกรรมแนะแนว," วารสารแนะแนว ปีที่ 14 ฉบับที่ 65 (มกราคม 2522), หน้า 35-41.

³⁴เมธี บิลันธนานนท์, "การบริหารอาชีวะ และเทคนิคศึกษา," คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2530. หน้า 148-149. (อัครสำเนา)

³⁵อรอนงค์ แจ่มผล, "ความสัมพันธ์ระหว่างกันของวุฒิภาวะทางอาชีพ ความสนใจในอาชีพ สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน กับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษาปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 84.

³⁶Crawford Ronald Guard, "Family Characteristics and Choices of Alternative Educational Programs," (Dissertation Abstracts International. 38(4) 1770-A, October, 1977), pp. 518-519.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³⁷ เสริมศรี อัครพลพันธ์, "เป้าประสงค์ของชีวิตนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญพามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531), หน้า 93.

³⁸ นวลศิริ เปาโรหิตส์, ศิลปะของการสมัครงาน พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนภาพพิมพ์ จำกัด, 2532), หน้า 5.

³⁹ วีรารม หงส์วิลาส, "เหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพาณิชย์การ," (วิทยานิพนธ์ปริญพามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506), หน้า 94.

⁴⁰ อารีธา เกตศรีเมฆ, "ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ใน จังหวัดพระนคร," (วิทยานิพนธ์ปริญพามหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515), หน้า 39.

⁴¹ ลัดดาวัลย์ โคว์ตระกูล, "การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือก และไม่เลือกแผนการเรียนวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดลำปาง," (วิทยานิพนธ์ปริญพามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528), หน้า 49.

⁴² สุนันท์ ประถมวาลย์, "ความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดละโว้," (วิทยานิพนธ์ปริญพามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530), หน้า 142.

⁴³ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาสัย, "การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต, ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2532), หน้า 202.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁴⁴Walter Roy Cook, "Factors Associated with the Occupational Choices of Young Man," (Dissertation Abstracts International, 1967), p. 799.

⁴⁵Vanik Silas Eaddy, "The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in Louisiana," (Dissertation Abstracts International, 1969), pp. 2958-2959.

⁴⁶อรอร ชื่นศิริ, "การเลือกสาขาวิชาทางอาชีวศึกษา เพื่อการศึกษาต่อของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ในพระนคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510), หน้า 37.

⁴⁷สมพงษ์ มั่นระวี, "การศึกษานวนิยมของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513), หน้า 117.

⁴⁸สมพงษ์ อากาพันธ์, "การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2519), หน้า 106.

⁴⁹กฤษณา วงษาสันต์, "ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอเมืองอุบล จังหวัดอุบลราชธานี," (วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524),
หน้า 76.

⁵⁰ จุรินทร์ บุญชุ่ม, "การศึกษาปัญหาการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนอนุชยาวิทยาลัย," (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525), หน้า 114-115.

⁵¹ ไชยสิทธิ์ โกรธณาสัย, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 201.

⁵² วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี, รายงานการวิจัยสาเหตุที่นักเรียนสำเร็จชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้นไม่เลือกศึกษาต่อสาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์ (ปัตตานี : วิทยาลัย
อาชีวศึกษาปัตตานี, 2534), หน้า 69.

⁵³ ลัดดา สุวรรณรัตน์, "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่
จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม," (ปริญาการ
ศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512), หน้า 21.

⁵⁴ นวลศิริ เปาโรหิตย์, (พัฒนาการทางอาชีพ), หน้า 13.

⁵⁵ นาวัน รุ่งรส, "เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้น
ม.ศ.3 ประเภทสหศึกษาระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนมัธยมแบบเดิม
จังหวัดพระนคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร, 2514), หน้า 73.

⁵⁶ รัชนิชากร มณีพงษ์, "การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคกลาง," (วิทยานิพนธ์
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริชญานหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529),
หน้า 167.

^{๕๗} ลัดดา สุวรรณรัตน์, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 78.

^{๕๘} สุทธิรัตน์ วัชรวิสกุล, "การศึกษาค่านิยมในอาชีพของผู้ปกครองกับนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดราชบุรี," (ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523), หน้า 9.

^{๕๙} เรื่องเดียวกัน, หน้า 13.

^{๖๐} ภาวนิต มงคล, ศิลปการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา (นครสวรรค์ : เพลิดเพลิน
การพิมพ์, 2531), หน้า 58.

^{๖๑} วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 69.

^{๖๒} สมพงษ์ มั่นระวีง, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 115.

^{๖๓} ลัดดาวัลย์ ใศวตระกูล, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 49.

^{๖๔} สุจิน วุฒิศักดิ์วิสกุล, "เปรียบเทียบวุฒิภาวะทางอาชีพและความต้องการบริการ
แนะแนวอาชีพของนักเรียนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ในจังหวัดชลบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530), หน้า 62.

^{๖๕} เรื่องเดียวกัน.

^{๖๖} วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี, สิ่งที่ย่างมาแล้ว, หน้า 68-69.

^{๖๗} โชษสิทธิ์ ไกรคณาสิทธิ์, สิ่งที่ย่างมาแล้ว, หน้า 209.

^{๖๘} สมพงษ์ มั่นระวัง, สิ่งที่ย่างมาแล้ว, หน้า 117.

^{๖๙} ประมวล วิศวกร, "คำนิยามในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์," (วิทยานิพนธ์ปริศนาคามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520), หน้า 124.

^{๗๐} สมจิต อภิชนาพงษ์, "ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ แสดงตัว เก็บตัว ความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2523 จังหวัดชุมพร," (วิทยานิพนธ์ปริศนาคามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523), หน้า 50.

^{๗๑} จิตติมา รักนาค, "การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 และ ม.ศ.6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคเหนือ," (วิทยานิพนธ์ปริศนาคามหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 125.

^{๗๒} เรื่องเดียวกัน, หน้า 23.

^{๗๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า 24.

^{๗๔} สุทธิรัตน์ วัชรจรัสกุล, สิ่งที่ได้ย่างมาแล้ว, หน้า 13.

⁷⁵ ด้ษฐพร สิงขวาสี, "การศึกษาสถานภาพผู้ที่เข้าสอบเพื่อศึกษาต่อวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ ปีการศึกษา 2529," (ผลงานวิจัยส่วนบุคคล วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล, 2530), หน้า 115.

⁷⁶ ไชยสิทธิ์ โกรคณาสิทธิ์, สิ่งที่ยังมาแล้ว, หน้า 210.

⁷⁷ วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี, สิ่งที่ยังมาแล้ว, หน้า 69.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาคณะสาขาสีขบ ประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครอง และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรของการวิจัย มี 2 กลุ่ม คือ

1.1 ประชากรที่เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ประเภทวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ ในเขตการศึกษา 2 เขตการศึกษา 3 และเขตการศึกษา 4 รวม 11 สถานศึกษา จำนวน 946 คน

1.2 ประชากรที่เป็นผู้ปกครองของกลุ่มประชากร ข้อที่ 1.1 จำนวน 946 คน ดังปรากฏตามตาราง

ตารางแสดงจำนวนประชากรนักเรียน-ผู้ปกครอง
จำแนกเป็นวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ชื่อสถานศึกษา	เขตการศึกษา	จำนวนนักเรียน	จำนวนผู้ปกครอง	รวม
1. วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี	2	53	53	106
2. วิทยาลัยเทคนิคยะลา	2	74	74	148
3. วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส	2	21	21	4
4. วิทยาลัยเทคนิคสตูล	2	-	-	
5. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	3	145	145	29
6. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	3	202	202	20
7. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี	3	104	104	20
8. วิทยาลัยเทคนิคตรัง	3	42	42	8
9. วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง	3	119	119	23
10. วิทยาลัยเทคนิคชุมพร	3	31	31	6
11. วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	4	155	155	31
รวม		946	946	1,892

ที่มา : กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา

2. กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมี 2 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ประเภทวิชาคหกรรม ที่เรียนในวิทยาลัยเทคนิค และ
วิทยาลัยอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ จำนวน 296 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครอง ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ข้อ 2.1 จำนวน 296 คน

การสุ่มตัวอย่างดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดอัตราส่วนของประชากรกับ กลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Taro¹ โดยให้ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 หรือ 0.05 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน จำนวน 296 คน เป็นผู้ปกครอง จำนวน 296 คน

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังมีขั้นตอนดังนี้

1. จำนวนประชากรจากสถานศึกษาทั้ง 11 แห่ง ในกลุ่มภาคใต้ ออกเป็น 3 กลุ่ม ตามเขตการศึกษา คือ เขตการศึกษา 2 เขตการศึกษา 3 เขตการศึกษา 4
2. สุ่มวิทยาลัยจากแต่ละเขตการศึกษาด้วยวิธี Nonproportional Stratified Random Sampling² จะได้วิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากเขตการศึกษา 2 จำนวน 2 แห่ง เขตการศึกษา 3 จำนวน 3 แห่ง และเขตการศึกษา 4 จำนวน 1 แห่ง
3. คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนและผู้ปกครองในแต่ละวิทยาลัย โดยคิดตามสัดส่วนระหว่างประชากรนักเรียนกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียน และประชากรผู้ปกครองกับกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง ดังปรากฏตามตาราง

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนและผู้ปกครอง

ชื่อสถานศึกษา	นักเรียน		ผู้ปกครอง	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เขตการศึกษา 2				
วิทยาลัยเทคนิคตราด	21	14	21	14
วิทยาลัยเทคนิคชะลา	74	33	74	33
เขตการศึกษา 3				
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	145	60	145	60
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	202	70	202	70
วิทยาลัยเทคนิคทุ่ง	119	55	119	55
เขตการศึกษา 4				
วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต	155	64	155	64
รวม	946	296	946	296

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนและผู้ปกครอง ในแต่ละวิทยาลัยแล้ว ในการเลือกตัวอย่างนักเรียนและผู้ปกครอง ที่จะตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากให้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละวิทยาลัย จึงได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน จำนวน 296 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 296 คน

เครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกและพัฒนาอาชีพ การเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ

1.2 กำหนดขอบเขตการศึกษา และตั้งประเด็นคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

1.3 สร้างแบบสอบถาม

1.3.1 ศึกษาและคิดแปลงแบบสอบถามของ ลัดดาวัลย์ โค้วตระกูล³

1.3.2 ร่างแบบสอบถามแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเพื่อความเหมาะสม

1.3.3 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาตลอดจนการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุง (ดูรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ภาคผนวก ก)

1.3.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสน้อาจารย์ที่ปรึกษาและปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครึ่งหนึ่ง

2. ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ใช้ถามนักเรียน และฉบับที่ใช้ถามผู้ปกครอง ลักษณะโครงสร้างของแบบสอบถาม มีดังนี้

2.1 แบบสอบถามที่ใช้ถามนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ถามความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาศตวรรษ จำนวน 44 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความรู้จักตนเอง จำนวน 10 ข้อ
2. ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ
จำนวน 15 ข้อ
3. ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เข้าศึกษาต่อ จำนวน 11 ข้อ
4. ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว
ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง จำนวน 8 ข้อ

ในการกำหนดระดับของการประเมินค่าเพื่อตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ ได้กำหนดไว้ดังนี้

ระดับการตอบ	5	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็น	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับการตอบ	4	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็น	เห็นด้วย
ระดับการตอบ	3	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็น	ไม่แน่ใจ
ระดับการตอบ	2	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย
ระดับการตอบ	1	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็น	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.2 แบบสอบถามที่ใช้กับผู้ปกครอง แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ถามความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม จำนวน 44 ข้อ ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเนื้อหาคำถามออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความรู้จักตัวนักเรียน จำนวน 10 ข้อ
2. ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ
จำนวน 15 ข้อ
3. ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ
จำนวน 11 ข้อ
4. ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจน
ความคิดเห็นของผู้ปกครอง จำนวน 8 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการกำหนดระดับของการประเมินค่าเพื่อตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ ได้กำหนดไว้ดังนี้

ระดับคำตอบ	5	หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคิดเห็น	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับคำตอบ	4	หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคิดเห็น	เห็นด้วย
ระดับคำตอบ	3	หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคิดเห็น	ไม่แน่ใจ
ระดับคำตอบ	2	หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย
ระดับคำตอบ	1	หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคิดเห็น	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. การหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดำเนินการดังนี้

3.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยการให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ (ตามรายชื่อในภาคผนวก ก) พิจารณาโครงสร้างและเนื้อหาของคำถาม ตลอดจนตรวจแก้ภาษา เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจและสามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่จะศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูล

3.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน 40 คน และผู้ปกครองของนักเรียน 40 คน ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาคำนวณค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา ของ Cronbach ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นดังนี้

3.2.1 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.87

3.2.2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลที่ให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 ติดต่อขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไปยังกรมอาชีวศึกษา เพื่อให้กรมอาชีวศึกษาทำหนังสือแจ้งไปยังวิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ ที่ผู้วิจัยจะไปเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด ตั้งแต่วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2534 ถึงวันที่ 10 มีนาคม 2534

2. จำนวนข้อมูลที่เก็บได้

จากแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 592 ชุด ได้รับคืนและสมบูรณ์ 584 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.65 ดังปรากฏตามตาราง

ตารางแสดงจำนวนแบบสอบถามของนักเรียนและผู้ปกครองที่แจกและได้รับคืน
จำแนกตามสถานศึกษา

ชื่อสถานศึกษา	จำนวนที่แจก	จำนวนที่ได้รับคืน	ร้อยละ
วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา	28	28	100
วิทยาลัยเทคนิคชะลา	66	66	100
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	120	120	100
วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง	110	110	100
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	140	140	100
วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	128	120	93.81
รวม	592	584	98.65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลดังนี้

1. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)

2. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 2 ฉบับ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ แล้วนำเสนอในรูปของตาราง และแปลผลโดยการบรรยาย

3. แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกศึกษาต่อของนักเรียนและผู้ปกครอง วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอข้อมูลเป็นส่วนรวมแต่ละด้าน แปลผลด้วยการบรรยาย ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายความว่า	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 - 4.99	หมายความว่า	เห็นด้วยมาก
2.50 - 3.49	หมายความว่า	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายความว่า	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.49	หมายความว่า	เห็นด้วยน้อยที่สุด

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกศึกษาต่อของผู้ปกครองกับนักเรียน วิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) โดยกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.01$ และ $P < 0.05$ แล้วนำเสนอในรูปของตาราง แปลผลด้วยการบรรยาย

5. หาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครอง กับเหตุผลที่จะให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชา คหกรรม วิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) โดยกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ $P < 0.01$ $P < 0.05$ แล้วนำเสนอในรูปของตาราง และแปลผลด้วยการบรรยาย

6. หาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) โดยกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.01$ $P < 0.05$ แล้วนำเสนอในรูปของตาราง และแปลผลด้วยการบรรยาย

ในการกำหนดตารางทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) ผู้วิจัยได้กำหนดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อไว้ 4 ระดับ คือ

ไม่เห็นด้วย

ไม่แน่ใจ

เห็นด้วย

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สำหรับระดับเหตุผลไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผู้วิจัยได้รวมไว้ในระดับคำตอบ

ไม่เห็นด้วย

การแปรความหมายระดับความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางการตัดสินใจสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของ ดร.ไพศาล หวังพานิช กำหนดเป็นระดับของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ได้อย่างกว้าง ๆ ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สูงกว่า 0.90 ถือว่าระดับความสัมพันธ์สูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.70 - 0.90 ถือว่าระดับความสัมพันธ์สูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.30 - 0.69 ถือว่าระดับความสัมพันธ์ปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ต่ำกว่า 0.30 ถือว่าระดับความสัมพันธ์ต่ำ

เชิงอรรถ

¹ไพศาล หวังพานิช, วิธีวิจัย (กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531), หน้า 214.

²พวงรัตน์ ทวีรัตน์, วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531), หน้า 92-93.

³ลัดดาวัลย์ โค้วตระกูล, "การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือก และไม่เลือกแผนการเรียนวิชาสี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดลำปาง," (วิทยานพนธ์ปริชญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528), หน้า 136-142.

⁴ล้วน สาขยศ และ อังคณา สาขยศ, หลักวิจัยทางการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ศึกษานพร จำกัด, 2531), หน้า 70.

⁵ประดอง กรรณสุด, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ปกุมธานี : บริษัทศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า จำกัด, 2525), หน้า 70.

⁶ไพศาล หวังพานิช, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 235.

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครอง และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2533 เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปของตาราง และแปลผลด้วยการบรรยาย ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

1. จำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกได้ดังนี้ (ตารางที่ 1 ถึง ตารางที่ 5)
 - 1.1 จำแนกตามสถานศึกษา
 - 1.2 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.3 จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน
 - 1.4 จำแนกตามความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ
 - 1.5 จำแนกตามความต้องการจะเลือกศึกษาต่อวิชาชีพคหกรรม
2. จำนวนผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกได้ดังนี้ (ตารางที่ 6 ถึง ตารางที่ 10)
 - 2.1 จำแนกตามอาชีพ
 - 2.2 จำแนกตามรายได้ของครอบครัว
 - 2.3 จำแนกตามระดับการศึกษา
 - 2.4 จำแนกตามความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพ
 - 2.5 จำแนกตามความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนศึกษาต่อวิชาอาชีพคหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือก
ศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม การวิเคราะห์ข้อมูลและการเสนอผล มีดังนี้

1. ความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ สายอาชีพ
ประเภทวิชาคหกรรม (ตารางที่ 11 ถึง ตารางที่ 15)
2. ความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษา
ต่อ สายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม (ตารางที่ 16 ถึง ตารางที่ 20)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับ เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาย
อาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1
ประเภทวิชาคหกรรม กับผู้ปกครอง (ตารางที่ 21 ถึง ตารางที่ 25)

ตอนที่ 4 การหาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และ
ความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครอง กับเหตุผลของผู้ปกครองในการให้นักเรียนเลือกศึกษา
ต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม (ตารางที่ 26 ถึง ตารางที่ 29)

ตอนที่ 5 การหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กับ
เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน (ตารางที่ 30)

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตาม
ตารางที่ 1 ถึง ตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 1

**แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามสถานศึกษา**

สถานศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา	14	4.9
วิทยาลัยเทคนิคยะลา	33	11.5
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	60	20.8
วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง	55	19.1
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	70	24.3
วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	56	19.4
รวม	288	100.0

ตารางที่ 1 แสดงว่าค่าร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานศึกษาเป็นดังนี้ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีจำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด จำนวน 70 คน รองลงไปได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา มีจำนวน 60 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีจำนวน 56 คน วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง มีจำนวน 55 คน วิทยาลัยเทคนิคยะลา มีจำนวน 33 คน และวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา มีจำนวน 14 คน โดยคิดเป็นร้อยละ จะได้ค่าเรียงตามลำดับดังนี้ 24.3, 20.8, 19.4, 19.1, 11.5 และ 4.9

ตารางที่ 2

**แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนจำแนกตาม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้น ม.3**

คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้น ม.3	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3.50 ขึ้นไป	2	0.7
3.00 ถึง 3.49	13	4.5
2.50 ถึง 2.99	90	31.3
2.00 ถึง 2.49	142	49.3
ต่ำกว่า 2.00	38	13.2
ไม่ตอบ	3	1.0
รวม	288	100.0

ตารางที่ 2 แสดงว่าค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นดังนี้ นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.49 เป็นกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวน 142 คน รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50-2.99 มีจำนวน 90 คน กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 มีจำนวน 38 คน กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ถึง 3.49 มีจำนวน 13 คน กลุ่มผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 3 คน และกลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป มีจำนวน 2 คน ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนน้อยที่สุด แต่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด โดยคิดเป็นร้อยละ จะได้ค่าเรียงตามลำดับดังนี้ 49.3, 31.3, 13.2, 4.5, 1.0 และ 0.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนจำแนกตาม
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน

ความสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เป็นบิดา	151	52.4
เป็นมารดา	53	18.4
เป็นญาติ	53	18.4
อื่น ๆ	24	8.3
ไม่ตอบ	7	2.4
รวม	288	100.0

ตารางที่ 3 แสดงค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน เป็นดังนี้ นักเรียนที่มีบิดาเป็นผู้ปกครอง มีจำนวน 151 คน เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นมารดา มีจำนวน 53 คน นักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นญาติ จำนวน 53 คน นักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นคนอื่น ๆ จำนวน 24 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ตอบที่มีจำนวนน้อยที่สุด และนักเรียนที่ไม่ตอบจำนวน 7 คน โดยเมื่อคิดเป็นร้อยละ จะได้ค่าเรียงตามลำดับดังนี้ 52.4, 18.4, 18.4, 8.3 และ 2.4

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนจำแนก
ตามความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพ

ความมุ่งหวังจะประกอบอาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ	78	27.1
ประกอบอาชีพส่วนตัว	151	52.4
รับจ้างทำงานในบริษัท ห้างร้าน หรือ ธนาคาร	43	14.9
ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ปกครอง	11	3.8
ไม่ตอบ	5	1.7
รวม	288	100.0

ตารางที่ 4 แสดงค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพเป็นดังนี้ นักเรียนที่มีความมุ่งหวังจะประกอบอาชีพส่วนตัว มีจำนวน 151 คน ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่มีความมุ่งหวังจะรับราชการ มีจำนวน 78 คน นักเรียนที่มีความมุ่งหวังจะรับจ้างทำงานในบริษัท ห้างร้าน หรือ ธนาคาร มีจำนวน 43 คน นักเรียนที่มีความมุ่งหวังจะประกอบอาชีพตามความต้องการของผู้ปกครอง มีจำนวน 11 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ตอบที่มีจำนวนน้อยที่สุด และมีนักเรียนไม่ตอบ จำนวน 5 คน โดยเมื่อคิดเป็นร้อยละ จะได้ค่าเรียงตามลำดับดังนี้ 52.4, 27.1, 14.9, 3.8, และ 1.7

ตารางที่ 5

**แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนจำแนกตาม
ความต้องการจะเลือกศึกษาต่อวิชาอาชีวะ**

ความต้องการเลือกศึกษาต่อวิชาอาชีวะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย	115	39.2
อาชีพอาหารและโภชนาการ	121	42.0
อาชีพคหกรรมทั่วไป	49	17.0
ไม่ตอบ	5	1.7
รวม	288	100.0

ตารางที่ 5 แสดงค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามความต้องการที่จะศึกษาต่อวิชาอาชีวะเป็นดังนี้ นักเรียนที่มีความต้องการจะศึกษาต่อวิชาอาชีวะอาหารและโภชนาการมีจำนวน 121 คน ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือนักเรียนที่มีความต้องการจะศึกษาต่อวิชาอาชีวะผ้าและเครื่องแต่งกายมีจำนวน 115 คน นักเรียนที่มีความต้องการจะศึกษาต่อวิชาอาชีวะคหกรรมทั่วไป มีจำนวน 49 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ตอบที่มีจำนวนน้อยที่สุด และมีนักเรียนไม่ตอบจำนวน 5 คน โดยเมื่อคิดเป็นร้อยละจะได้ค่าเรียงตามลำดับดังนี้ 42.0, 39.2, 17.0, และ 1.7

ตารางที่ 6

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ	81	27.4
รัฐวิสาหกิจ	8	2.7
รับจ้าง พนักงานบริษัท ห้างร้าน ธนาคาร	29	9.8
ประกอบอาชีพส่วนตัว	87	29.4
เกษตรกร	86	29.1
ไม่ตอบ	5	1.7
รวม	296	100.0

ตารางที่ 6 แสดงค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามอาชีพ เป็นดังนี้ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพส่วนตัว มีจำนวน 87 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ปกครองที่มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 86 คน ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ จำนวน 81 คน ผู้ปกครองที่มีอาชีพ รับจ้าง พนักงานบริษัท ห้างร้าน ธนาคาร จำนวน 29 คน ผู้ปกครองที่มีอาชีพทำงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 8 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด และมีผู้ปกครองไม่ตอบจำนวน 5 คน โดยเมื่อคิดเป็นร้อยละจะได้ค่าเรียงลำดับดังนี้ 29.4, 29.1, 27.4, 9.8, 2.7 และ 1.7

ตารางที่ 7

จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองจำแนกตามรายได้ของครอบครัว

รายได้ครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สูงกว่า 15,000 บาทขึ้นไป	18	6.1
สูงกว่า 9,000 - 15,000 บาท	23	7.8
สูงกว่า 6,000 - 9,000 บาท	47	15.9
สูงกว่า 3,000 - 6,000 บาท	67	22.6
สูงกว่า 1,000 - 3,000 บาท	107	36.1
ต่ำกว่า 1,000 บาท	30	10.1
ไม่ตอบ	4	1.4
รวม	296	100.0

ตารางที่ 7 แสดงค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามรายได้ของครอบครัว เป็นดังนี้ ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงกว่า 1,000-3,000 บาท มีจำนวน 107 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ปกครองที่มีจำนวนมากที่สุด และมีรายได้ต่ำมาก รองลงมาคือ ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงกว่า 3,000-6,000 บาท มีจำนวน 67 คน ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงกว่า 6,000-9,000 บาท มีจำนวน 47 คน ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท มีจำนวน 30 คน เป็นกลุ่มผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำสุด ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงกว่า 9,000-15,000 บาท จำนวน 23 คน ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 18 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ตอบที่มีจำนวนน้อยที่สุด แต่มีรายได้สูงสุด และมีผู้ไม่ตอบจำนวน 4 คน โดยเมื่อคิดเป็นร้อยละจะได้ค่าเรียงตามลำดับดังนี้ 36.1, 22.6, 15.9, 10.1, 7.8, 6.1 และ 1.4

ตารางที่ 8

จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สูงกว่าปริญญาตรี	11	3.7
ปริญญาตรี	32	10.8
อนุปริญญา หรือ ปวส. หรือ ปวท. หรือ ปกศ.สูง	17	5.7
ปวช. หรือ ปกศ. หรือ ม.6 (ม.ศ.5)	55	18.6
ต่ำกว่า ม.6	177	59.8
ไม่ตอบ	4	1.4
รวม	296	100.0

ตารางที่ 8 แสดงค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นดังนี้ ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาดำกว่า ม.6 มีจำนวน 177 คน เป็นกลุ่มผู้ปกครองที่มีจำนวนมากที่สุด และมีระดับการศึกษาดำสุด รองลงมา คือ ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาวุฒิปวช. หรือ ปกศ. หรือ ม.6 จำนวน 55 คน ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาวุฒิปริญญาตรี จำนวน 32 คน ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาวุฒอนุปริญญา หรือ ปวส. หรือ ปวท. ปกศ.สูง จำนวน 17 คน ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาวุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี 11 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ตอบที่มีจำนวนน้อยที่สุด แต่มีระดับการศึกษาสูงที่สุด และมีผู้ไม่ตอบจำนวน 4 คน โดยเมื่อคิดเป็นร้อยละ จะได้ค่าเรียงตามลำดับดังนี้ 59.8, 18.6, 10.8, 5.7, 3.7 และ 1.4

ตารางที่ 9

จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองจำแนกตาม
ความมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนประกอบอาชีพ

ความมุ่งหวัง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ	63	21.3
รัฐวิสาหกิจ	6	2.0
ประกอบกิจการของตนเอง	42	14.2
ทำงานสถานประกอบการ เช่น บริษัท ธนาคาร ห้างร้าน	17	5.7
ตามความสมัครใจของนักเรียน	166	56.1
อื่น ๆ	-	-
ไม่ตอบ	2	.7
รวม	296	100.0

ตารางที่ 9 แสดงค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพ เป็นดังนี้ ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนประกอบอาชีพตามความสมัครใจของนักเรียนเอง มีจำนวน 166 คน เป็นกลุ่มผู้ปกครองที่มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนรับราชการ มีจำนวน 63 คน ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนประกอบกิจการของตนเอง มีจำนวน 42 คน ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนทำงานสถานประกอบการ เช่น บริษัท ธนาคาร ห้างร้าน มีจำนวน 17 คน ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนทำงานในรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 6 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ปกครองผู้ตอบคำถามที่มีจำนวนน้อยที่สุด และมีผู้ไม่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวน 2 คน โดยเมื่อคิดเป็นร้อยละจะได้ค่าเรียงตามลำดับดังนี้ 56.1, 21.3, 14.2, 5.7, 2.0 และ .7

ตารางที่ 10

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองจำแนกตาม
ความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนศึกษาต่อวิชาอาชีพ

ความมุ่งหวัง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย	123	41.6
อาชีพอาหารและโภชนาการ	120	40.5
อาชีพคหกรรมทั่วไป	44	14.9
ไม่ตอบ	9	3.0
รวม	296	100.0

ตารางที่ 10 แสดงค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนศึกษาต่อวิชาอาชีพ เป็นดังนี้ ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนศึกษาต่อวิชาอาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย มีจำนวน 123 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ปกครองที่มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนศึกษาต่อวิชาอาชีพอาหารและโภชนาการ มีจำนวน 120 คน ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนศึกษาต่อวิชาอาชีพคหกรรมทั่วไป มีจำนวน 44 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ตอบที่มีจำนวนน้อยที่สุด และอาชีพคหกรรมทั่วไปเป็นวิชาอาชีพที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนเลือกศึกษาต่ออันน้อยที่สุด และมีผู้ไม่ตอบคำถาม จำนวน 9 คน เมื่อคิดเป็นร้อยละจะได้ค่าเรียงตามลำดับดังนี้ 41.6, 40.5, 14.9 และ 3.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือก
ศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังนี้

1. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ
ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 11 ถึง ตารางที่ 15

ตารางที่ 11

แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผลใน
การเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
1. <u>ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง</u>			
1. มีเป้าหมายที่จะประกอบอาชีพใน อนาคตตามวิชาชีพที่เลือกเรียน	4.13	.74	มาก
2. มีสุขภาพสมบูรณ์สามารถจะเรียนและ ทำงานเกี่ยวกับอาชีพนี้ได้	4.21	.63	มาก
3. มีความรู้เกี่ยวกับงานในอาชีพนี้ มาบ้างแล้ว	3.62	.91	มาก
4. มีความสนใจในลักษณะงานอาชีพนี้	4.13	.67	มาก
5. มีนิสัยเหมาะกับงานอาชีพนี้	3.78	.78	มาก
6. มีความถนัดที่จะทำงานอาชีพนี้	3.86	.74	มาก
7. มีสติปัญญาความสามารถพร้อมที่จะ เรียนวิชาอาชีพนี้ได้	4.07	.64	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
8. สอบเข้าเรียนสาขาสัมภาษณ์ไม่ได้ จึงเรียน วิชาชีพนี้ไปพลาง ๆ	1.99	1.06	น้อย
9. เลือกเรียนตามคำชักชวนของเพื่อน	1.84	.90	น้อย
10. เลือกเรียนอาชีพนี้ตามความสมัครใจ ของตนเอง	4.26	.87	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.59	.38	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับ เหตุผลของ
นักเรียนในการเลือกศึกษาต่อสาขานี้ประเภทกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง
เป็นดังนี้

โดยภาพรวมของด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของ
การเลือกศึกษาต่อในด้านนี้ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.59 และเมื่อวิเคราะห์
เป็นรายข้อ ปรากฏดังนี้

นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาด้านนี้มากที่สุดในเรื่องเลือก
เรียนอาชีพนี้ตามความสมัครใจของตนเอง โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วย
ค่าเฉลี่ย 4.26 เรื่องที่เห็นด้วยมากที่สุดคือเรื่อง มีสุขภาพสมบูรณ์สามารถจะเรียน
และทำงานเกี่ยวกับอาชีพนี้ได้ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.21
และเรื่องมีเป้าหมายที่จะประกอบอาชีพในอนาคตตามวิชาชีพที่เลือก โดยมีระดับความคิดเห็น
อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.13 สำหรับเรื่องที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุดในด้านนี้คือ
เรื่อง เลือกเรียนตามคำชักชวนของเพื่อน โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ย 1.84 และเรื่องที่เห็นด้วยน้อยรองลงมา คือ สอบเข้าเรียนสาขาสามัญไม่ได้จึง
เรียนวิชาอาชีพนี้ไปพลาง ๆ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ด้วยค่าเฉลี่ย 1.99
ส่วนความคิดเห็นเรื่องอื่น ๆ เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 12

แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ
ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
2. ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน			
เลือกเรียน			
11. เป็นอาชีพที่มีรายได้สูง	3.73	.72	มาก
12. ความรู้ในงานอาชีพนี้สามารถนำไป รับราชการได้	3.84	.84	มาก
13. เป็นอาชีพที่ช่วยให้ตนเองมีความ ก้าวหน้าในอนาคต	4.03	.69	มาก
14. เป็นอาชีพที่เหมาะสมกับชีวิตความเป็นอยู่ ในปัจจุบัน	3.97	.68	มาก
15. เป็นอาชีพที่หางานทำได้ง่าย	3.86	.76	มาก
16. เป็นอาชีพอิสระ สามารถประกอบ กิจการของตนเองได้	4.45	.56	มาก
17. เป็นอาชีพที่ทำงานอยู่กับบ้านได้โดยไม่ต้อง ออกไปทำงานนอกบ้าน	4.02	.88	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
18. มั่นใจว่าอาชีพนี้จะช่วยให้ตนเองมีชีวิต ที่มั่นคง และก้าวหน้าในอนาคต	3.84	.68	มาก
19. เป็นอาชีพที่ถึงแม้จะมีทุนน้อยก็สามารถ ประกอบกิจการได้	3.93	.73	มาก
20. สถานประกอบการในท้องถิ่นกำลัง ต้องการผู้มีความรู้ในอาชีพนี้	3.69	.80	มาก
21. เป็นอาชีพที่ช่วยให้ได้ทำงานใน สถานที่สะอาดสบาย	3.50	.77	มาก
22. เป็นอาชีพที่มีเกียรติเป็นที่ยอมรับ ในสังคม	3.50	.82	มาก
23. เป็นอาชีพที่ช่วยให้มีโอกาสได้ติดต่อ สมาคมกับผู้อื่นได้กว้างขวาง	3.61	.86	มาก
24. เป็นอาชีพที่ทำแล้วสบายใจ เพราะ ได้อยู่กับสิ่งที่สวส ๗ งาน ๗	3.80	.84	มาก
25. อาชีพนี้กำลังอยู่ในความนิยม	3.40	.85	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.81	.44	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลของนักเรียน
ในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียน
เลือกเรียนเป็นดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยภาพรวมของด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อในด้านนี้ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.81 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ ปรากฏดังนี้

นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อในด้านนี้มากที่สุดเรื่องเป็นอาชีพอิสระสามารถประกอบกิจการของตนเองได้ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.45 เรื่องที่เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา คือ เป็นอาชีพที่ช่วยให้ตนเองมีความก้าวหน้าในอนาคต โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.03 และเรื่องเป็นอาชีพที่ทำงานที่บ้านได้โดยไม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.02 สำหรับเรื่องที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ อาชีพนี้กำลังอยู่ในความนิยม โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.40 ส่วนความคิดเห็นเรื่องอื่น ๆ เห็นด้วยในระดับมาก

ตารางที่ 13

แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขอาชีพ
ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เข้าศึกษาต่อ

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
3. ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เข้าศึกษาต่อ			
26. สถานศึกษามีชื่อเสียงด้านการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรม	3.99	.70	มาก
27. สถานศึกษาอยู่ใกล้บ้าน สะดวกในการเดินทาง	3.82	1.02	มาก
28. สถานศึกษามีอาจารย์ที่มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับและ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
เชื้อถืงของประชำชน	4.13	.72	มาก
29. สดำนศีกขำนมือปรกรณ์ เครื่งมือ เครื่งใช้ทื่ท้นสมัษสำหรับมืกปรื่บมืติ	3.91	.88	มาก
30. ตั๋วขงำจกคืษณ์เค่ำทื่เรื่ยนจบจก สดำนศีกขำนไปล่ำวประสพผลสำเรื่งใน กการปรกรบอำนษีษ	4.04	.92	มาก
31. กการนณะนงวจกสดำนศีกขำนเป็นสำเหตุ สำคัฎยทื่ตัดคณใจเลื่อกเรื่ยนท้น	3.55	.69	มาก
32. แพนการเรื่ยนวิชำอำนษีษน้ี ครงกบ ลัษณะงำนทื่ตองการทำ	3.89	.69	มาก
33. วิชำษีษน้ีเรื่ยนจบได้ง่ำย เทรำะนั้ กการมืกปรื่บมืติมำกกว่ำทองค้ำรำ	3.61	.97	มาก
34. วิชำษีษน้ีเรื่ยนจบหลักสູตรล่ำวมีโอกำส เรื่ยนระดบัสงได้	4.04	.72	มาก
35. ควำมรู้ในระหว่ำงทื่เรื่ยนสำมำรถ น่ำไปใช้เป็นอำนษีษเสริมเพิ่มรำยได้ให้ กบครอบคร่ำว	4.24	.69	มาก
36. สดำนศีกขำนจัดให้เรื่ยนเมื่อสอบพลำด จกสำขำนวิชำอำน	2.55	1.15	ปานกลำง
ค้ำเฉลื่ยรวม	3.80	.42	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 13 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลของนักเรียน ในการเลือกศึกษาต่อสาขาอื่นประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เข้าศึกษาต่อ เป็นดังนี้

โดยภาพรวมของด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อในด้านนี้ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.80 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ ปรากฏดังนี้

นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อในด้านนี้มากที่สุดเรื่องความรู้ในระหว่างที่เรียนสามารถนำไปใช้เป็นอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.24 เรื่องที่เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา คือสถานศึกษามีอาจารย์ที่มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของประชาชน โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.13 เรื่องตัวอย่างจากศิษย์เก่าที่เรียนจบจากสถานศึกษาไปแล้ว ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ และเรื่องวิชานี้เรียนจบหลักสูตรแล้วมีโอกาสเรียนระดับสูงได้ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.04 เท่ากันทั้ง 2 เรื่อง สำหรับเรื่องที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด คือสถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อสอบพลาดจากสาขาวิชาอื่น โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 2.55 ส่วนความคิดเห็นเรื่องอื่นๆ เห็นด้วยในระดับมาก

ตารางที่ 14

แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาวิชา
 ประเภทวิศวกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว
 ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
4. ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของ ครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง			
37. ครอบครัวมีรายได้น้อย	3.14	.94	ปานกลาง
38. ครอบครัวมีฐานะการเงินดีสามารถ สนับสนุนให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ได้	3.55	.83	มาก
39. ผู้ปกครองต้องการให้ฝึกฝนหา ประสบการณ์ในอาชีพ เพื่อเตรียมตัว ทำกิจการของตนเอง	3.54	.90	มาก
40. พ่อแม่หรือผู้ปกครองได้ร่วมปรึกษา หารือกับนักเรียน ก่อนที่นักเรียนจะ เลือกศึกษาต่ออาชีพนี้	3.52	.91	มาก
41. พ่อต้องการให้ศึกษาต่ออาชีพนี้	3.20	1.05	ปานกลาง
42. แม่ต้องการให้ศึกษาต่ออาชีพนี้	3.36	1.03	ปานกลาง
43. ผู้ปกครองต้องการให้เลือกศึกษาต่อ วิชาชีพนี้	3.33	1.11	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
44. พ่อและแม่ต้องการให้เลือกศึกษาต่อ วิชาชีพนี้	3.35	1.09	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.37	.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 14 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลของนักเรียน ในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง เป็นดังนี้

โดยภาพรวมของด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อในด้านนี้ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.37 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ ปรากฏผลดังนี้

นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อในด้านนี้มากที่สุด เรื่องครอบครัวมีฐานะการเงินดีสามารถสนับสนุนให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ได้ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.55 เรื่องที่เห็นด้วยมากรองลงมา คือผู้ปกครองต้องการให้ฝึกฝนหาประสบการณ์ในอาชีพนี้ เพื่อเตรียมตัวทำกิจการของตนเอง โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.54 และเรื่อง พ่อแม่ หรือผู้ปกครองร่วมปรึกษารื้อกับนักเรียนก่อนที่นักเรียนจะเลือกศึกษาต่ออาชีพนี้ สำหรับเรื่องที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด คือครอบครัวมีรายได้น้อย โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.14 และเรื่อง พ่อต้องการให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ โดยมีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.20 ส่วนความคิดเห็นเรื่องอื่น ๆ เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ตารางที่ 15

สรุปข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผล
ในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
1. ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง	3.59	.38	มาก
2. ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ	3.81	.44	มาก
3. ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่จะศึกษาต่อ	3.80	.42	มาก
4. ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัวตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง	3.37	.57	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.67	.35	มาก

จากตารางที่ 15 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ เป็นดังนี้

โดยภาพรวมของทั้ง 4 ด้าน นักเรียนเห็นด้วย โดยมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.67 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อมากที่สุด ในด้านความรู้เกี่ยวกับอาชีพ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.81 ด้านที่เห็นด้วยรองลงมาคือด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่จะศึกษาต่อ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.80 และด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วย

ค่าเฉลี่ย 3.59 สำหรับเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพ และเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยมีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.37

2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตาม ตารางที่ 16 ถึง ตารางที่ 20

ตารางที่ 16

แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้จักตัวนักเรียน

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
1. <u>ด้านความรู้จักตัวนักเรียน</u>			
1. นักเรียนมีเป้าหมายที่จะประกอบอาชีพ ในอนาคตตามวิชาชีพที่เลือกเรียน	3.99	.69	มาก
2. นักเรียนมีสุขภาพสมบูรณ์สามารถจะ เรียนและทำงานเกี่ยวกับอาชีพนี้ได้	4.12	.62	มาก
3. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับงานในอาชีพ นี้มาบ้างแล้ว	3.71	.79	มาก
4. นักเรียนมีความสนใจในลักษณะงาน อาชีพประเภทนี้มาก่อน	3.79	.79	มาก
5. ลักษณะนิสัยของนักเรียนเหมาะที่จะ ทำงานประเภทนี้	3.80	.72	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16 (ต่อ)

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
6. นักเรียนมีความหนักหน่วงที่จะทำงานอาชีพนี้	3.81	.68	มาก
7. สถิติปัญหาความสามารถของนักเรียนสามารถเรียนวิชาอาชีพนี้ได้	4.03	.66	มาก
8. นักเรียนเรียนอาชีพนี้ไปพลาง ๆ เพราะสอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้	2.27	1.13	น้อย
9. นักเรียนเลือกเรียนตามคำชักชวนของเพื่อน	2.03	1.02	น้อย
10. นักเรียนมีความมั่นใจและสมัครใจที่จะเลือกเรียนอาชีพนี้	4.02	.78	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.54	.36	มาก

จากตารางที่ 16 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลของผู้ปกครองในการให้เด็กเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทกรรม ด้านความรู้จักตัวนักเรียน เป็นดังนี้

โดยภาพรวมในด้านความรู้จักตัวนักเรียน ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.54 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายชื่อปรากฏดังนี้

ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้มากที่สุดในเรื่องสุขภาพของนักเรียนสมบูรณ์สามารถจะเรียนและทำงานเกี่ยวกับอาชีพนี้ได้ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.12 เรื่องที่เห็นด้วยมากรองลงมา คือเรื่องสติปัญญาความสามารถของนักเรียนสามารถเรียนอาชีพนี้ได้ ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วย

ค่าเฉลี่ย 4.03 และเรื่องที่นักเรียนมีความมั่นใจ สมัยจริงที่จะเลือกเรียนอาชีพนี้ ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.02 สำหรับเรื่องที่ถูกครอบงำด้วยน้อยที่สุดในด้านนี้คือ นักเรียนเลือกเรียนตามคำชักชวนของเพื่อน โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ด้วยค่าเฉลี่ย 2.03 และเรื่องที่เห็นด้วยน้อยรองลงมา คือ นักเรียนเรียนวิชาอาชีพนี้ไปทดลอง ๆ เพราะสอบเข้าเรียนสาขาสามัญไม่ได้ ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ด้วยค่าเฉลี่ย 2.27 ส่วนความคิดเห็นเรื่องอื่น ๆ เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 17

แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลในการให้เด็กเรียนเลือกศึกษาต่อ สาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
2. ด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน			
11. อาชีพนี้มีรายได้สูง	3.66	.71	มาก
12. หน่วยงานของทางราชการเปิดรับผู้มี ความรู้ทางอาชีพนี้	3.65	.75	มาก
13. อาชีพนี้ช่วยให้นักเรียนมีความก้าวหน้า ในอนาคต	3.89	.70	มาก
14. ลักษณะอาชีพเหมาะสมกับชีวิตความเป็นอยู่ ของคนปัจจุบัน	3.92	.70	มาก
15. ความรู้ในงานอาชีพนี้หางานทำได้ง่าย	3.74	.78	มาก
16. นักเรียนสามารถนำความรู้ในงานอาชีพ ไปประกอบอาชีพส่วนตัวดำเนินกิจการ ของตนเองได้	4.20	.63	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
17. ลักษณะงานสามารถทำอยู่กับบ้านได้โดยไม่ต้องออกไปทำนอกบ้าน	4.09	.70	มาก
18. อาชีพนี้จะทำให้นักเรียนมีชีวิตที่มั่นคง	3.70	.76	มาก
19. อาชีพนี้ให้โอกาสผู้มีทุนน้อยก็สามารถประกอบกิจการได้	3.81	.75	มาก
20. สถานประกอบการท้องถิ่นกำลังต้องการผู้มีความรู้ในอาชีพนี้	3.74	.73	มาก
21. อาชีพนี้ช่วยให้นักเรียนได้ทำงานในสถานที่ที่สะดวกสบาย	3.59	.75	มาก
22. อาชีพนี้ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสเป็นที่ยอมรับในสังคม	3.57	.81	มาก
23. อาชีพนี้ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสติดต่อสมาคมกับผู้อื่นได้กว้างขวาง	3.66	.83	มาก
24. อาชีพนี้ทำให้นักเรียนมีความสุขสบายใจเพราะได้อยู่กับสิ่งที่สวส งาม ๆ	3.72	.81	มาก
25. อาชีพนี้กำลังอยู่ในความนิยม	3.54	.79	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.76	.45	มาก

จากตารางที่ 17 แสดงว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน เป็นต้น

โดยภาพรวมของด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลในด้านนี้ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.75 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ ปรากฏดังนี้ ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อด้านนี้มากที่สุดในเรื่อง นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพส่วนตัว ดำเนินกิจการของตนเองได้ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.20 เรื่องที่เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา คือ ลักษณะงานสามารถทำอยู่กับบ้านได้ โดยไม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.09 สำหรับเรื่องที่มีผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุดในด้านนี้ คือ อาชีพนี้กำลังอยู่ในความนิยม แต่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.54 ส่วนความคิดเห็นเรื่องอื่น ๆ เห็นด้วยในระดับมาก

ตารางที่ 18

แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลของผู้ปกครองในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
3. <u>ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ</u>			
26. สถานศึกษามีชื่อเสียงด้านการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรม	3.88	.79	มาก
27. สถานศึกษาอยู่ใกล้บ้าน นักเรียนมีความสะดวกในการเดินทาง	3.76	.90	มาก

ตารางที่ 18 (ต่อ)

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S. D.	ระดับเหตุผล
28. สถานศึกษามีอาจารย์ที่มีความรู้ความ ชำนาญในวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือ ของประชาชน	4.11	.64	มาก
29. นักเรียนได้มีโอกาสใช้อุปกรณ์และเครื่อง มือเครื่องใช้ที่ทันสมัย ในการฝึกปฏิบัติ งานอาชีพ	3.89	.65	มาก
30. เมื่อนักเรียนเรียนจบแล้วเชื่อว่าจะประสบ ผลสำเร็จในการประกอบอาชีพเช่นเดียวกับ ศิษย์เก่าของสถานศึกษา	3.89	.71	มาก
31. การแนะนำจากสถานศึกษามีส่วนช่วยให้ นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนที่นี่	3.82	.75	มาก
32. ราชวิชาที่นักเรียนจะเลือกเรียนตรงกับ ลักษณะงานที่นักเรียนต้องการทำ	3.88	.73	มาก
33. นักเรียนจะเรียนจบได้ง่าย เพราะส่วน ใหญ่จะเน้นการเรียนฝึกปฏิบัติ	3.80	.84	มาก
34. นักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าระดับสูงได้เมื่อ เรียนจบหลักสูตร	4.01	.73	มาก
35. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปทำงานเป็น อาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว ได้ในระหว่างเรียน	4.08	.74	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18 (ต่อ)

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
36. สถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อสอบพลาดจากสาขาวิชาอื่น	2.78	1.18	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.81	.46	มาก

จากตารางที่ 18 แสดงว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ เป็นดังนี้

โดยภาพรวม ของด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อในด้านนี้ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.81 สำหรับการวิเคราะห์เป็นรายข้อ ปรากฏผลดังนี้

ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อด้านนี้มากที่สุด ในเรื่อง สถานศึกษามีอาจารย์ที่มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพเป็นที่ยอมรับ และเชื่อถือของประชาชนโดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.11 เรื่องที่เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมา คือนักเรียนสามารถนำความรู้ไปทำงานเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้อีกกับครอบครัวได้ในระหว่างเรียน โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.08 และเรื่อง นักเรียนมีโอกาสศึกษาต่อระดับสูงได้เมื่อเรียนจบหลักสูตร โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.01 สำหรับเรื่องที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุดในด้านนี้ คือ สถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อสอบพลาดจากสาขาวิชาอื่น โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางด้วยค่าเฉลี่ย 2.78 ส่วนความคิดเห็นเรื่องอื่น ๆ เห็นด้วยในระดับมาก

ตารางที่ 19

แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อ
สาขาอื่นประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว
ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
4. ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของ ครอบครัวตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง			
37. ครอบครัวมีรายได้น้อย	3.26	1.03	ปานกลาง
38. ครอบครัวมีฐานะการเงินดีพอที่จะสนับสนุน ให้นักเรียนเลือกศึกษาต่ออาชีพนี้ได้	3.69	.72	มาก
39. ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนฝึกฝนหา ประสบการณ์ในอาชีพ เพื่อเตรียมตัวทำ กิจการของตนเอง	3.78	.74	มาก
40. พ่อแม่หรือผู้ปกครองได้ร่วมปรึกษาหารือ กับนักเรียน ก่อนที่นักเรียนจะเลือกศึกษา ต่ออาชีพนี้	3.77	.86	มาก
41. พ่อต้องการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่ออาชีพนี้	3.45	1.01	ปานกลาง
42. แม่ต้องการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่ออาชีพนี้	3.55	.98	มาก
43. ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเลือก อาชีพนี้	3.64	.97	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
44. ทั้งพ่อและแม่ต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อ อาชีพนี้	3.57	1.03	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.58	.62	มาก

จากตารางที่ 19 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง เป็นดังนี้

โดยภาพรวมของด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อในด้านนี้ ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ยรวม 3.58 สำหรับการวิเคราะห์เป็นรายข้อ ปรากฏผลดังนี้

ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อด้านนี้มากที่สุดในเรื่องผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนฝึกฝนหาประสบการณ์ในอาชีพ เพื่อเตรียมตัวทำกิจการของตนเอง โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.78 เรื่องที่เห็นด้วยมากรองลงมาคือ พ่อแม่หรือผู้ปกครองได้ร่วมปรึกษาหารือกับนักเรียนก่อนที่นักเรียนจะเลือกศึกษาต่ออาชีพนี้ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.77 และเรื่องครอบครัวมีฐานะการเงินดีพอที่จะสนับสนุนให้นักเรียนศึกษาต่ออาชีพนี้ได้ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.69 สำหรับเรื่องที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุดในด้านนี้ คือเรื่องครอบครัวมีรายได้น้อยโดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.26 และเรื่องที่เห็นด้วยน้อยรองลงมาคือ พ่อต้องการให้นักเรียนศึกษาต่ออาชีพนี้ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.45 ส่วนความคิดเห็นเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อื่น ๆ เห็นด้วยในระดับมาก

ตารางที่ 20

สรุปข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลในการให้
นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม

ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับเหตุผล
1. ด้านความรู้จักตัวนักเรียน	3.54	.35	มาก
2. ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียน เลือกเรียน	3.75	.45	มาก
3. ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียน เข้าศึกษาต่อ	3.81	.46	มาก
4. ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจ ของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของ ผู้ปกครอง	3.58	.62	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.69	.38	มาก

จากตารางที่ 20 แสดงว่าความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลในการ
ให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ทั้ง 4 ด้าน เป็นดังนี้

โดยภาพรวมของทั้ง 4 ด้าน ผู้ปกครองเห็นด้วยโดยมีระดับความคิดเห็นในระดับ
มาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.69 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลที่ให้นักเรียนเลือกศึกษาค่อนข้างมากที่สุดในด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาคือ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ย 3.81 รองลงมาคือ ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน และด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.75 และ 3.58 ตามลำดับ ส่วนเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ด้านความรู้จักตัวนักเรียน โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.) ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้ กับผู้ปกครอง ดังปรากฏจากตารางที่ 21 ถึง ตารางที่ 25

ตารางที่ 21

แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเองระหว่าง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม กับผู้ปกครอง

ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ	นักเรียน		ผู้ปกครอง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง					
1. มีเป้าหมายที่จะประกอบอาชีพในอนาคตตามวิชาชีพที่เลือกเรียน	4.13	.74	3.99	.69	2.29*
2. มีสุขภาพสมบูรณ์สามารถจะเรียนและทำงานเกี่ยวกับอาชีพนี้ได้	4.21	.63	4.12	.62	1.75
3. มีความรู้เกี่ยวกับงานในอาชีพนี้มาบ้างแล้ว	3.62	.91	3.71	.79	-1.26
4. มีความสนใจในลักษณะงานอาชีพนี้	4.13	.67	3.79	.79	5.48**
5. มีนิสัยเหมาะกับงานอาชีพนี้	3.78	.78	3.80	.72	-.27
6. มีความถนัดที่จะทำงานอาชีพนี้	3.86	.74	3.81	.68	.74
7. มีสติปัญญาความสามารถพร้อมที่จะเรียนวิชาอาชีพนี้ได้	4.07	.64	4.03	.65	.72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ	นักเรียน		ผู้ปกครอง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8. สอบเข้าเรียนสาขาสามัญไม่ได้ จึงเรียนวิชาอาชีพนี้ไปพลาง ๆ	1.99	1.06	2.27	1.13	-3.06**
9. เลือกเรียนตามคำชักชวน ของเพื่อน	1.84	.90	2.03	1.02	-2.35*
10. เลือกเรียนอาชีพนี้ตามความ สมัครใจของตนเอง	4.26	.87	4.02	.78	3.48**
ค่าเฉลี่ยรวม	3.59	.38	3.54	.36	1.45

** $P < .01$ * $P < .05$

จากตารางที่ 21 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับ เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาสามัญประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง ระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม กับผู้ปกครอง เป็นดังนี้

โดยภาพรวมของด้านความรู้จักตนเอง มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเหตุผลเรื่อง มีความสนใจในลักษณะงานอาชีพนี้ สอบเข้าเรียนสาขาสามัญไม่ได้จึงเรียนวิชาอาชีพนี้ไปพลาง ๆ และเลือกเรียนอาชีพนี้ตามความสมัครใจของตนเอง สำหรับเหตุผลเรื่อง การมีเป้าหมายที่จะประกอบอาชีพในอนาคตตาม

วิชาชีพที่เลือกเรียน และการเลือกเรียนตามคำชักชวนของเพื่อน นักเรียนและผู้ปกครองมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนเรื่องอื่น ๆ นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อสาขาศาสตร์ประเภทวิทยาศาสตร์ ไม่แตกต่างกันในด้านความรู้จักตนเอง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 22

แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาศาสตร์ประเภทวิทยาศาสตร์ ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน ระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม กับผู้ปกครอง

ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ	นักเรียน		ผู้ปกครอง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
2. <u>ด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน</u>					
11. เป็นอาชีพที่มีรายได้สูง	3.73	.72	3.66	.71	1.12
12. ความรู้ในงานอาชีพนี้สามารถนำไปรับราชการได้	3.84	.84	3.65	.75	2.91**
13. เป็นอาชีพที่ช่วยให้ตนเองมีความก้าวหน้าในอนาคต	4.03	.69	3.89	.70	2.52*
14. เป็นอาชีพที่เหมาะสมกับชีวิตความเป็นอยู่ปัจจุบัน	3.97	.68	3.92	.70	.83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ	นักเรียน		ผู้ปกครอง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
15. เป็นอาชีพที่ทำงานทำได้ง่าย	3.86	.76	3.74	.78	1.94
16. เป็นอาชีพอิสระสามารถประกอบ กิจการของตนเองได้	4.45	.56	4.20	.63	5.02**
17. เป็นอาชีพที่ทำงานอยู่กับบ้านได้โดย ไม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน	4.02	.88	4.09	.70	-1.03
18. มั่นใจว่าอาชีพนี้จะช่วยให้ตนเอง มีชีวิตที่มั่นคง	3.84	.68	3.70	.76	2.32*
19. เป็นอาชีพที่ถึงแม้จะมีทุนน้อยก็ สามารถประกอบกิจการได้	3.93	.73	3.81	.75	1.87
20. สถานประกอบการในท้องถิ่นกำลัง ต้องการผู้มีความรู้ในอาชีพนี้	3.69	.80	3.74	.73	-.77
21. เป็นอาชีพที่ช่วยให้ได้ทำงานใน สถานที่สะอาดสบาย	3.50	.77	3.59	.75	-1.47
22. เป็นอาชีพที่มีเกียรติเป็นที่ยอมรับ ในสังคม	3.50	.82	3.57	.81	-.96
23. เป็นอาชีพที่ช่วยให้มีโอกาสได้ติด ต่อสมาคมกับผู้อื่นได้กว้างขวาง	3.61	.86	3.66	.81	-.68
24. เป็นอาชีพที่ทำแล้วสบายใจ เพราะได้อยู่กับสิ่งที่สวยงามๆ	3.80	.84	3.72	.81	1.26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ	นักเรียน		ผู้ปกครอง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
25. อาชีพที่กำลังอยู่ในความนิยม	3.40	.85	3.54	.79	-2.02*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.81	.44	3.76	.46	1.39

** P < .01

* P < .05

จากตารางที่ 22 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือก ระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม กับผู้ปกครองเป็นดังนี้

โดยภาพรวมของด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่านักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเหตุผลเรื่อง ความรู้ในงานอาชีพนี้สามารถนำไปใช้รับราชการได้ และเป็นอาชีพอิสระสามารถประกอบกิจการของตนเองได้

สำหรับเหตุผลเรื่องเป็นอาชีพที่ช่วยให้ตนเองมีความก้าวหน้าในอนาคต มั่นใจว่าอาชีพนี้จะช่วยให้ตนเองมีชีวิตที่มั่นคง และเรื่องอาชีพนี้กำลังอยู่ในความนิยม นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนเรื่องอื่น ๆ นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้รับนักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ ด้านความรู้
ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 23

แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ
ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เข้าศึกษาต่อ ระหว่าง
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม กับผู้ปกครอง

ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ	นักเรียน		ผู้ปกครอง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
3. <u>ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ</u>					
26. สถานศึกษามีชื่อเสียงด้านการ เรียนการสอนวิชาชีพคหกรรม	3.99	.70	3.88	.79	1.76
27. สถานศึกษาอยู่ใกล้บ้าน สะดวก ในการเดินทาง	3.82	1.02	3.76	.90	.77
28. สถานศึกษามีอาจารย์ที่มีความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพ เป็นที่ ยอมรับและเชื่อถือของประชาชน	4.13	.71	4.11	.64	.35
29. สถานศึกษามีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัยสำหรับฝึกปฏิบัติ	3.91	.88	3.89	.85	.34
30. ตัวอย่างจากศิษย์เก่าที่เรียนจบ จากสถานศึกษาไปแล้ว ประสบผล					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ	นักเรียน		ผู้ปกครอง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
สำเร็จในการประกอบอาชีพ	4.04	.92	3.89	.71	2.12*
31. การแนะนำจากสถานศึกษาเป็น สาเหตุสำคัญในการตัดสินใจ เลือกเรียนที่นี่	3.55	.90	3.82	.75	-3.86**
32. แผนการเรียนวิชาอาชีพตรงกับ ลักษณะงานที่ต้องการทำ	3.89	.69	3.88	.73	.08
33. วิชาชีพนี้นั้นเรียนจบได้ง่าย เพราะ เห็นการฝึกปฏิบัติมากกว่าท่อง ตำรา	3.61	.97	3.80	.84	-2.48*
34. วิชาชีพนี้นั้นเรียนจบหลักสูตรแล้วมี โอกาสเรียนระดับสูงได้	4.04	.72	4.10	.73	.42
35. ความรู้ในระหว่างที่เรียน สามารถนำไปใช้ป็นอาชีพ เสริมเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว	4.24	.69	4.08	.74	2.69**
36. สถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อสอบ พลาดจากสาขาวิชาอื่น	2.55	1.15	2.78	1.18	-2.35*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.80	.42	3.81	.46	-.42

** $P < .01$ * $P < .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 23 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาคณะสาขาสีพประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกเรียน ระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมกับผู้ปกครอง เป็นดังนี้

โดยภาพรวมของด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกเรียน นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเหตุผลเรื่อง การแนะนำจากสถานศึกษาเป็นสาเหตุสำคัญที่ตัดสินใจเลือกเรียนที่นี่ และเรื่องความรู้ในระหว่างเรียนสามารถนำไปใช้ป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว

สำหรับเหตุผลเรื่องตัวอย่างจากศิษย์เก่าที่เรียนจบจากสถานศึกษาไปแล้วประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ วิชาชีพนี้นักเรียนนับได้บ้าง เพราะเน้นการฝึกปฏิบัติมากกว่าท่องตำรา และเรื่องสถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อสอบพลาดจากสาขาวิชาอื่น นักเรียนและผู้ปกครอง มีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนเรื่องอื่น ๆ นักเรียน และ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่านักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นในเหตุผลการเลือกศึกษาคณะด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาคณะไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 24

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ
ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว
ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง ระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม กับผู้ปกครอง

ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ	นักเรียน		ผู้ปกครอง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4. ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง					
37. ครอบครัวมีรายได้น้อย	3.14	.94	3.26	1.03	-1.50
38. ครอบครัวมีฐานะการเงินดี สามารถสนับสนุนให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ได้	3.55	.83	3.69	.72	-2.21*
39. ผู้ปกครองต้องการให้ฝึกฝนหาประสบการณ์ในอาชีพเพื่อเตรียมตัวประกอบกิจการของตนเอง	3.54	.90	3.78	.74	-3.41**
40. พ่อแม่หรือผู้ปกครองได้ร่วมปรึกษาหารือกับนักเรียน ก่อนที่นักเรียนจะเลือกศึกษาต่ออาชีพนี้	3.52	.91	3.77	.86	-3.44**
41. พ่อต้องการให้ศึกษาต่ออาชีพนี้	3.20	1.05	3.45	1.01	-2.88**
42. แม่ต้องการให้ศึกษาต่ออาชีพนี้	3.36	1.03	3.55	.98	-2.24*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ	นักเรียน		ผู้ปกครอง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
43. ผู้ปกครองต้องการให้เลือก ศึกษาต่อวิชาชีพนี้	3.33	1.11	3.64	.97	-3.55**
44. พ่อและแม่ต้องการให้เลือก ศึกษาต่อวิชาชีพนี้	3.35	1.09	3.57	1.03	-2.50*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.37	.67	3.58	.62	-3.78**

** $P < .01$ * $P < .05$

จากตารางที่ 24 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติเห็นเกี่ยวกับ เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง เป็นดังนี้

โดยภาพรวมด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ในเรื่องผู้ปกครองต้องการให้ฝึกฝนหาประสบการณ์ในอาชีพเพื่อเตรียมตัวประกอบกิจการของตนเอง พ่อแม่หรือผู้ปกครองได้ร่วมปรึกษาหารือกับนักเรียนก่อนที่นักเรียนจะเลือกศึกษาต่ออาชีพนี้ พ่อต้องการให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ ผู้ปกครองต้องการให้เลือกศึกษาต่อวิชาชีพนี้

สำหรับเรื่อง ครอบครัวมีฐานะการเงินดี สามารถสนับสนุนให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ได้ แม่ต้องการให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ และเรื่องพ่อและแม่ต้องการให้เลือกศึกษาต่ออาชีพนี้ นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเรื่องครอบครัวมีรายได้น้อย นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็น ในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม แตกต่างกันในด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สำหรับเรื่องครอบครัวมีรายได้น้อย นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25

สรุปข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ
ประเภทวิชาคหกรรม ระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1
สาขาวิชาคหกรรม กับผู้ปกครอง

ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ	นักเรียน			ผู้ปกครอง			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	
1. ความรู้เกี่ยวกับตนเอง	3.58	.38	มาก	3.54	.36	มาก	1.45
2. ความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่ นักเรียนเลือกเรียน	3.81	.43	มาก	3.75	.45	มาก	1.39
3. ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่ เข้าศึกษาต่อ	3.79	.42	มาก	3.81	.45	มาก	- .42
4. ความรู้เกี่ยวกับสภาพและ เศรษฐกิจครอบครัว ตลอดจน ความคิดเห็นของผู้ปกครอง	3.36	.66	กลาง	3.57	.62	มาก	-3.48**
รวม	3.66	.36	มาก	3.69	.37	มาก	- .78

** P < .01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 25 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ทั้ง 4 ด้าน ระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม กับผู้ปกครอง เป็นดังนี้

โดยภาพรวม นักเรียนและผู้ปกครองมีความเห็นเกี่ยวกับ เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง

สำหรับด้านความรู้จักตนเอง ด้านความรู้ในงานอาชีพที่เลือกเรียน ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ นักเรียนและผู้ปกครองมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่า นักเรียนและผู้ปกครอง มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4 การหาความสัมพันธ์ของอาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครอง กับความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ตามตารางที่ 26 ถึง ตารางที่ 29

ตารางที่ 26

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผล
ในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม

เหตุผล การเลือกศึกษาคือ	อาชีพ	รับราชการ	รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	ประกอบอาชีพ ส่วนตัว	เกษตร	รวม
ไม่เห็นด้วย	—	—	—	—	—	1	1
ไม่แน่ใจ	14	2	5	15	17	54	54
เห็นด้วย	46	5	16	53	39	159	159
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2	—	—	2	—	4	4
รวม	62	7	21	70	57	218	218

$\chi^2 = 6.75854$ $df = 12$ $significance = .87315$

$p \leq .05$

โดยมีระดับความสัมพันธ์ที่ .17379

จากตารางที่ 26 แสดงว่า อาชีพของผู้ปกครองกับเหตุผลในการให้นักเรียน
เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ที่ระดับความสัมพันธ์ที่ .17379
สรุปได้ว่าอาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือก
ศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม

ตารางที่ 27

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครอง กับเหตุผลในการให้
นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม

เหตุผล การเลือกศึกษาต่อ	รายได้	สูงกว่า 15,000	สูงกว่า 9,000 ถึง 15,000	สูงกว่า 6,000 ถึง 9,000	สูงกว่า 3,000 ถึง 6,000	สูงกว่า 1,000 ถึง 3,000	ต่ำกว่า 1,000	รวม
	ไม่เห็นด้วย	—	—	—	—	—	1	—
ไม่เห็นใจ	2	2	7	14	22	5	—	52
เห็นด้วย	11	15	29	38	54	14	—	161
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	—	1	2	—	—	—	4
รวม		14	17	37	54	77	19	218

$$\chi^2 = 10.90883$$

$$df = 15$$

$$\text{significance} = .75903$$

$$.p \leq .05$$

โดยมีระดับความสัมพันธ์ที่ .21830

จากตารางที่ 27 แสดงว่ารายได้ของผู้ปกครองกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ค่าที่ .21830 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม

ตารางที่ 28

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครอง กับเหตุผล
ในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาสีพระเอกวิชาชีพเกษตรกรรม

เหตุผล การเลือกศึกษาต่อ	การศึกษา สูงกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	อนุปริญญา	ปวช.	ต่ำกว่า ม.6	รวม
ไม่เห็นด้วย	—	—	—	—	1	1
ไม่แน่ใจ	—	5	3	10	35	53
เห็นด้วย	8	19	12	30	90	159
เห็นด้วยอย่างสูง	1	—	—	2	1	4
รวม	9	24	15	42	127	217

$\chi^2 = 11.91874$ $df = 12$ $significance = .45223$
 $p \leq .05$ โดยมีระดับความสัมพันธ์ที่ .22818

จากตารางที่ 28 แสดงว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครอง กับเหตุผลในการ
ให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาสีพระเอกวิชาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ค่าที่ระดับความสัมพันธ์
ที่ .22818 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการ
ให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาสีพระเอกวิชาชีพเกษตรกรรม

ตารางที่ 29

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพ
กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม

เหตุผล การเลือกศึกษาต่อ	อาชีพ	รับราชการ	รัฐวิสาหกิจ	ประกอบ กิจการ ส่วนตัว	สถาน ประกอบ กิจการ	ความ สมัครใจ	รวม
ไม่เห็นด้วย	—	—	—	—	—	1	1
ไม่แน่ใจ	14	1	4	4	30	53	
เห็นด้วย	32	2	34	6	86	160	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	—	1	—	1	2	4	
รวม	46	4	38	11	119	218	

$$\chi^2 = 23.90237^* \quad df = 12 \quad \text{significance} = .02097$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (*P < .05) โดยมีระดับความสัมพันธ์ที่ .31434

จากตารางที่ 29 แสดงว่าความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลางที่ระดับความสัมพันธ์ที่ .31434 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า ความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์กับเหตุผลของการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม และจากตัวเลขที่ปรากฏ ผู้ปกครองที่เห็นด้วยกับเหตุผลการศึกษาต่อ ในระดับปานกลาง

มาก ส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังจะให้นักเรียนเลือกอาชีพตามความสมัครใจ รองลงมา คือ อาชีพรับราชการและประกอบกิจการส่วนตัว ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การหาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กับ เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏตามตารางที่ 30

ตารางที่ 30

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ สาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	เกรดเฉลี่ย	3.50	3.00 - 2.50	2.00 - 2.00	ต่ำกว่า	รวม	
	ขึ้นไป	3.49	2.99	2.49	2.00		
ไม่เห็นด้วย	—	1	—	—	—	1	
ไม่แน่ใจ	—	2	24	42	5	73	
เห็นด้วย	1	7	49	70	22	149	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	—	1	—	—	1	2	
รวม		1	11	73	112	28	225

$$\chi^2 = 36.50819^{**} \quad df = 12 \quad \text{significance} = .000$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 (*P < .01) โดยมีระดับความสัมพันธ์ที่ .37364

จากตารางที่ 30 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเหตุผลในการเลือก
ศึกษาต่อสาขาสาहित ศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาศาสตร์
ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ที่ระดับความสัมพันธ์
ที่ .37364 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับเหตุผลใน
การเลือกศึกษาต่อสาขาสาहित ศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาศาสตร์
พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่มีความเห็นด้วยในเหตุผลการศึกษาต่อประเภทวิชาการศึกษา
ในระดับมาก จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำ ถึงต่ำมาก คือ มีเกรดเฉลี่ยตั้งแต่
2.49 - ต่ำกว่า 2.00

สรุปผล อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสาขาสถาปัตยกรรม วิชาคหกรรม ของผู้ปกครอง และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ เป็นการวิจัยแบบสำรวจ ที่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยไว้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อ ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม กับผู้ปกครองในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาสถาปัตยกรรม วิชาคหกรรม ของนักเรียนกับผู้ปกครอง 3) หาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ และความมุ่งหวังในอนาคตของผู้ปกครองกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม 4) หาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาสถาปัตยกรรม วิชาคหกรรม โดยมีกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ประเภทวิชาคหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ ปีการศึกษา 2533 กับผู้ปกครอง

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น ได้แก่ 1) ประเภทวิชาคหกรรมที่นักเรียนเลือกเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2) อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพ ของผู้ปกครอง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม ตามหลักการเลือก 4 ด้าน คือ ด้านความรู้จักตนเอง ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ และด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 ประเภทวิชาคหกรรม และผู้ปกครอง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม แตกต่างกัน
2. อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อ สาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ ประจำปีการศึกษา 2533 จำนวน 296 คน และผู้ปกครองของนักเรียน จำนวน 296 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับของนักเรียน และ ฉบับของผู้ปกครอง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง แบบสอบถามของนักเรียนและผู้ปกครองที่แจก รวม 592 ชุด ได้รับคืนอย่างสมบูรณ์ และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 584 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.65

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ประเภทวิชาคหกรรม กับผู้ปกครอง วิเคราะห์ด้วยค่า t - test ตอนที่ 4 การหาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และ ความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครองกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาคือ ประเภทวิชาคหกรรม วิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) ตอนที่ 5 การหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กับเหตุผลในการเลือกศึกษาคือ ประเภทวิชาคหกรรม วิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวม นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 ประเภทวิชาคหกรรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับต่ำ ค่อนข้างต่ำมาก คือ มีระดับ

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.49 - ต่ำกว่า 2.00

ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เป็นบิดาของนักเรียน

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพในอนาคต โดยภาพรวม นักเรียนส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพส่วนตัว รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการที่จะเลือกศึกษาต่อวิชาชีพ โดยภาพรวม นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการที่จะเลือกเรียนวิชาอาชีพอาหารและโภชนาการ รองลงมา คือ วิชาอาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย วิชาอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียนน้อยที่สุด คือ วิชาอาชีพคหกรรมทั่วไป

สรุป สถานภาพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 ประเภทวิชาคหกรรมที่ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับต่ำ และมีผู้ปกครองที่มีความสัมพันธ์กับนักเรียนโดยเป็นบิดา นักเรียนมีความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพส่วนตัวในอนาคต และส่วนใหญ่ต้องการที่จะเลือกเรียนวิชาอาชีพอาหารและโภชนาการ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครองผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของผู้ปกครอง โดยภาพรวม ผู้ปกครองของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพส่วนตัว รองลงมา มีอาชีพเป็นเกษตรกร และอาชีพรับราชการ ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัว โดยภาพรวม ผู้ปกครองของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในระดับต่ำมาก คือ มีรายได้อยู่ระหว่าง 1,000-3,000 บาท ต่อเดือน

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษา โดยภาพรวม ผู้ปกครองของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ คือ มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่อนุปริญา จนถึงต่ำกว่า ม.6 โดยเฉพาะผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่า ม.6 จะมีจำนวนมากที่สุดในกลุ่ม

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพ โดยภาพรวมผู้ปกครอง

ของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มุ่งหวังที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพตามความ
 สัมผัสใจของนักเรียน รองลงมา คือ อาชีพรับราชการ และประกอบกิจการของตนเอง
 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนศึกษาต่อวิชาอาชีพคหกรรม โดย
 ภาพรวม ผู้ปกครองส่วนใหญ่มุ่งหวังที่จะให้ นักเรียนเลือกศึกษาต่อวิชาอาชีพผ้าและเครื่อง
 แต่งกาย รองลงมาคือ วิชาอาชีพอาหารและโภชนาการ วิชาอาชีพที่ผู้ปกครองมุ่งหวัง
 ให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อน้อยที่สุด คือ วิชาอาชีพคหกรรมทั่วไป

สรุป สถานภาพของผู้ปกครอง ปรากฏว่า ผู้ปกครองของนักเรียนที่เลือกเรียน
 สาขาวิชาอาชีพคหกรรม ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพส่วนตัว มีรายได้อยู่ในระดับต่ำ มีวิถีทาง
 การศึกษาค่า มีความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพตามความสัมผัสใจของนักเรียน
 เองมากที่สุด และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อวิชาอาชีพ
 ผ้าและเครื่องแต่งกาย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง เกี่ยวกับเหตุผลในการ เลือกศึกษาต่อสาขาสีพ ประเภทวิชาคหกรรม

1. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1
 สาขาวิชาคหกรรม เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาสีพประเภทวิชาคหกรรม
 ตามแนวทางการเลือกศึกษาต่อ 4 ด้าน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง โดยภาพรวม นักเรียนเห็นด้วยกับ
 เหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้ในระดับมาก และเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด
 คือเรื่อง การเลือกเรียนอาชีพนี้ตามความสัมผัสใจของตนเอง สำหรับเหตุผลที่นักเรียน
 เห็นด้วยน้อยที่สุด ได้แก่เรื่อง การเลือกเรียนตามคำชักชวนของเพื่อน

1.2 ด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน โดยภาพรวม
 นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้ในระดับมาก และ เหตุผลที่
 นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือเรื่อง เป็นอาชีพอิสระสามารถประกอบกิจการของตนเอง
 ได้ สำหรับเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด ได้แก่เรื่อง อาชีพนี้กำลังอยู่ในความนิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ โดยภาพรวม นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้ในระดับมาก และเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือเรื่อง ความรู้ในระหว่างที่เรียนสามารถนำไปใช้ป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว สำหรับเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด ได้แก่ เรื่อง สถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อสอบพลาดจากสาขาวิชาอื่น

1.4 ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยภาพรวม นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้ในระดับปานกลาง และเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือเรื่อง ครอบครัวมีฐานะการเงินดีสามารถสนับสนุนให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ได้ สำหรับเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด คือเรื่อง ครอบครัวมีรายได้น้อย

สรุป ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ เกี่ยวกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ตามแนวทางการเลือกศึกษาต่อ 4 ด้าน ปรากฏว่า โดยภาพรวม นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลดังกล่าวอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด ในด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน รองลงมาคือ ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ และด้านความรู้จักตนเอง ตามลำดับ นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด ในด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง

2. ความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ตามแนวทางการเลือกศึกษาต่อ 4 ด้าน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

2.1 ด้านความรู้จักตัวนักเรียน โดยภาพรวม ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้ในระดับมาก และเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุด คือเรื่อง สุขภาพของนักเรียนสมบูรณ์ สามารถจะเรียนและทำงานเกี่ยวกับอาชีพนี้ได้ สำหรับเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุด คือเรื่อง นักเรียนเลือกเรียนตามคำชักชวนของเพื่อน

2.2 ด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน โดยภาพรวม ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้ในระดับมาก และเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุด ได้แก่ เรื่อง อาชีพนี้กำลังอยู่ในความนิยม

2.3 ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ โดยภาพรวม ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้ในระดับมาก และเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุด คือเรื่องสถานศึกษามีอาจารย์ที่มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของประชาชน สำหรับเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุด ได้แก่ เรื่อง สถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อสอบพลาดจากสาขาวิชาอื่น

2.4 ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยภาพรวม ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้ในระดับมาก และเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุด คือเรื่องผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนฝึกฝนหาประสบการณ์ในอาชีพ เพื่อเตรียมตัวทำกิจการของตนเอง สำหรับเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุด ได้แก่ เรื่อง ครอบครัวมีรายได้น้อย

สรุป ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลของการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ตามแนวทางการเลือกศึกษาต่อ 4 ด้าน ปรากฏว่า โดยภาพรวม ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลดังกล่าวอยู่ในระดับมากในทุกด้าน สำหรับในรายชื่อของแต่ละด้าน ส่วนใหญ่ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุผลในเรื่อง นักเรียนสามารถนำความรู้ในงานอาชีพไปประกอบอาชีพส่วนตัว ดำเนินกิจการของตนเองได้ ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ส่วนเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุด คือเรื่อง นักเรียนเลือกเรียนตามคำชักชวนของเพื่อน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ระหว่างนักเรียน กับผู้ปกครอง

จากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ กับผู้ปกครอง ผลการวิจัยเป็นดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง โดยภาพรวม นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาสีพประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเองไม่แตกต่างกัน แต่ผลการวิเคราะห์รายข้อ ปรากฏว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง มีความสนใจในลักษณะงานอาชีพนี้ สอบเข้าเรียนสาขาสีพไม่ได้จึงเรียนวิชาอื่นนี้ไปพลาง ๆ และเรื่อง เลือกเรียนอาชีพนี้ตามความสมัครใจของตนเอง ส่วนเหตุผลในเรื่อง การมีเป้าหมายที่จะประกอบอาชีพในอนาคตตามวิชาชีพที่เลือกเรียน และเรื่อง เลือกเรียนตามคำชักชวนของเพื่อน นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สำหรับเหตุผลในเรื่อง การมีสุขภาพสมบูรณ์จะสามารถจะเรียน และทำงานเกี่ยวกับอาชีพนี้ได้ มีความรู้เกี่ยวกับงานในอาชีพนี้มาบ้างแล้ว มีนิสัยเหมาะกับอาชีพนี้ มีความถนัดที่จะทำงานอาชีพนี้ และเรื่อง การมีสติปัญญา ความสามารถพร้อมที่จะเรียนวิชาอาชีพนี้ได้ นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

2. ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน โดยภาพรวม นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาสีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน แต่ผลการวิเคราะห์รายข้อ ปรากฏว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง ความรู้ในงานอาชีพนี้สามารถนำไปปรับราชการได้ และเรื่อง เป็นอาชีพอิสระสามารถประกอบกิจการของตนเองได้ ส่วนเหตุผลในเรื่อง เป็นอาชีพที่ช่วยให้ตนเองมีความก้าวหน้าในอนาคต มั่นใจว่าอาชีพนี้จะช่วยให้ตนเองมีชีวิตที่มั่นคง และเรื่องอาชีพนี้กำลังอยู่ในความนิยม นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเหตุผลในเรื่อง เป็นอาชีพที่มีรายได้สูง เป็นอาชีพที่เหมาะสมกับชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน เป็นอาชีพที่หางานทำได้ง่าย เป็นอาชีพที่ถึงแม้จะมีทุนน้อย ก็สามารถประกอบกิจการได้ สถานประกอบการในท้องถิ่นกำลังต้องการผู้มีความรู้ในอาชีพนี้ เป็นอาชีพที่ช่วยให้ได้ทำงานในสถานที่สะดวกสบาย เป็นอาชีพที่มีเกียรติเป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นอาชีพที่ช่วยให้มีโอกาสได้ติดต่อสมาคมกับผู้อื่นได้กว้างขวาง และเรื่อง เป็นอาชีพที่ทำแล้วสบายใจ เพราะได้อยู่กับสิ่งที่สวย ๆ งาม ๆ นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

3. ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เข้าศึกษาต่อ โดยภาพรวม นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาสีขบประภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน แต่ผลการวิเคราะห์รายข้อ ปรากฏว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง การแนะนำจากสถานศึกษาเป็นสาเหตุสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนที่นี่ และเรื่อง ความรู้ในระหว่างที่เรียนสามารถนำไปใช้ป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้อให้กับครอบครัว ส่วนเหตุผลในเรื่อง ตัวอย่างจากศิษย์เก่าที่เรียนจบจากสถานศึกษาไป แล้ว ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ วิชาชีพนีเรียนจบได้ง่าย เพราะเน้นการฝึกปฏิบัติมากกว่าท่องตำรา และเรื่องสถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อสอบพลาดจากสาขาวิชาอื่น นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเหตุผลในเรื่องสถานศึกษามีชื่อเสียงด้านการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรม สถานศึกษาอยู่ใกล้บ้านสะดวกในการเดินทาง สถานศึกษามีอาจารย์ที่มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของประชาชน สถานศึกษามีอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยสำหรับฝึกปฏิบัติ แผนการเรียนวิชาชีพนี้ตรงกับลักษณะงานที่ต้องการทำ และเรื่อง วิชาชีพนีเรียนจบหลักสูตรแล้วมีโอกาสเรียนระดับสูงได้ นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

4. ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง มีความคิดเห็นต่อเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาสีขบประภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิเคราะห์รายข้อ ปรากฏว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภารกิจของตนเอง พ่อแม่หรือผู้ปกครองได้ร่วมปรึกษาหารือกับนักเรียน ก่อนที่นักเรียนจะเลือกศึกษาต่ออาชีพนี้ ข้อต้องการให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ และเรื่องผู้ปกครองต้องการให้เลือกศึกษาต่ออาชีพนี้ ส่วนเหตุผลในเรื่อง ครอบครัวมีฐานะการเงินดีสามารถสนับสนุนให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ได้ แม้ต้องการให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ และเรื่อง พ่อและแม่ต้องการให้เลือกศึกษาต่ออาชีพนี้ นักเรียนและผู้ปกครองมีเหตุผลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ .05 สำหรับเหตุผลในเรื่อง ครอบครัวมีรายได้น้อย นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

สรุปความคิดเห็นระหว่างนักเรียนและผู้ปกครอง ที่มีต่อเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาสีพประเภทวิชาคหกรรม ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ผลการวิเคราะห์รายด้าน ปรากฏว่า นักเรียนและผู้ปกครอง มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง ส่วนด้านความรู้จักตนเอง ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ และด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 การหาความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และ ความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครอง กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาสีพประเภทวิชาคหกรรม

จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ของ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครอง กับเหตุผลในการให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม เลือกศึกษาต่อสาขาสีพประเภทวิชาคหกรรม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- 4.1 อาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาสีพ ประเภทวิชาคหกรรม ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
- 4.2 รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาสีพ ประเภทวิชาคหกรรม ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
- 4.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาสีพ ประเภทวิชาคหกรรม ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
- 4.4 ความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครอง กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาสีพ ประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

**ตอนที่ 5 การหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
กับเหตุผลในการเลือกศึกษาคณะสาขาสีษ ประเภทวิชาคหกรรม**

จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม กับเหตุผลในการเลือกศึกษาคณะสาขาสีษ ประเภทวิชาคหกรรม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเหตุผลในการเลือกศึกษาคณะสาขาสีษ ประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปราย

การอภิปรายผลที่ได้จากการวิจัยในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสาขาวิชาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้สาเหตุประการหนึ่งมาจากสถานศึกษาไม่มีโอกาสคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาอาชีวศึกษาได้ เพราะในการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในแต่ละปีการศึกษานั้น มีผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีมากกว่าเป้าหมายที่กรมอาชีวศึกษากำหนดไว้ จึงทำให้สถานศึกษาต้องรับนักเรียนเข้ามาเรียนโดยไม่มีโอกาสได้คัดเลือกคุณสมบัติของผู้เรียนว่า เหมาะสมกับวิชาอาชีวศึกษามากน้อยเพียงใด มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่จะเรียนในวิชาชีพนี้ได้หรือไม่ ดังจะเห็นได้จากสถิติผู้เรียน ปีการศึกษา 2531 "กรมอาชีวศึกษาตั้งเป้าหมายที่จะรับนักเรียนเข้าเรียนในสาขาวิชาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษากลุ่มภาคใต้ไว้ จำนวน 1,760 คน แต่มีนักเรียนสมัครเข้าเรียน รวมทั้งสิ้น 879 คนเท่านั้น"¹ นอกจากนี้ผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวีง ได้พบว่า "ผลการเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมา มีความสำคัญต่อการเลือกสาขาวิชาของนักเรียนมาก นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จะเลือกเรียนสาขาวิชาอาชีวศึกษามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง"² ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี ในปี พ.ศ. 2534 ที่พบว่า "ผู้ที่เลือกเรียนต่อสาขาวิชาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี เป็นผู้เรียนหนังสืออ่อน"³ ข้อมูลดังกล่าวเป็นการสนับสนุนผลการวิจัยครั้งนี้ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนวิชาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีส่วนใหญ่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน ผู้ปกครองของนักเรียนที่เลือกเรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีส่วนมากจะเป็นบิดา ทั้งนี้เป็นเพราะสภาพสังคม นิยมยกย่องให้ผู้ชายเป็น

ผู้นำและเป็นหัวหน้าครอบครัว ดังนั้น ชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนการศึกษาเล่าเรียนของ บุตรธิดา ผู้ที่เป็นบิดาจะเป็นผู้รับผิดชอบ ด้วยเหตุนี้ ชอทิพย์ ราศรีเกรียงไกร ซึ่งอ้างโดย ชมาพร พันธุมโพธิ์ จึงได้ศึกษาความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร พบ ว่า "อาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร บิดาส่วนใหญ่ที่มีอาชีพค้าขาย รับจ้าง เป็นกรรมกร หรือเกษตรกร มีแนวโน้มของความมุ่ง หวังให้บุตรมีอาชีพวิชาชีพ และมีความมุ่งหวังให้บุตรจบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา"⁴ จึง สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ ที่พบว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาอาชีพคหกรรม ในสถาบันการอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ มีความสัมพันธ์เป็นบิดาของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่

ความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพในอนาคต โดยภาพรวม นักเรียนส่วนใหญ่มีความ มุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพส่วนตัว รองลงมา คือ อาชีพรับราชการ เป็นสิ่งแสดงว่า "นักเรียนที่เลือกเรียนวิชาอาชีพคหกรรม มีความรู้ความเข้าใจในลักษณะงานอาชีพที่เรียนคิ ซึ่งงานดังกล่าวมีลักษณะเป็นอาชีพอิสระ มากกว่าที่จะรับราชการ หรือรับจ้าง"⁵ และเริ่ม เปลี่ยน "คำนิยามในอาชีพแบบเก่าที่นิยมรับราชการเป็นอาชีพหลัก"⁶ มาเป็นการนิยม ประกอบอาชีพส่วนตัวมากขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาสัย ที่พบว่า "นักเรียนมีความต้องการทำงานที่เป็นอิสระ ต้องการประกอบอาชีพที่มีความสำคัญ และเป็น ที่ต้องการของชุมชน โดยไม่คำนึงถึงความเหนื่อยยาก หรือเสี่ยงภัย เพียงขอให้งานนั้นมีความ เป็นอิสระในการประกอบอาชีพ"⁷ นอกจากนี้ เสริมศรี อัครพลพันธ์ ก็ได้วิจัยพบว่า "นักศึกษาที่ศึกษาต่อสาขาคหกรรมศาสตร์ ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ให้ความสำคัญกับการประกอบอาชีพส่วนตัวเป็นอันดับแรก"⁸ จึงกล่าวได้ว่า ความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพส่วนตัวของนักเรียน เป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับยุคสมัย และสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศที่กำลังพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรม ดังที่ อมรรัตน์ เจริญชัย ได้กล่าวไว้ว่า "อาชีพคหกรรมในปัจจุบันและอนาคตมีลักษณะเป็น เิงธุรกิจมากขึ้น เป็นอาชีพอิสระที่ทํารายได้ให้กับครอบครัว และประเทศชาติได้อย่างดี ตลาดแรงงานต้องการกำลังคนด้านคหกรรมเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ "⁹ ในขณะที่เดียวกันคำนิยาม ในอาชีพรับราชการก็ยังมีอิทธิพลต่อความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพของนักเรียนอยู่ ดังจะ เห็นได้จากการที่นักเรียนเลือกที่จะประกอบอาชีพรับราชการมาก เป็นอันดับ 2 รองจาก อาชีพส่วนตัว ทั้งนี้อาจเป็นได้ว่า สภาพท้องถิ่น คำนิยามในอาชีพของประชาชนในท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลอดจนความต้องการของผู้ปกครอง มีส่วนในการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียน

ความต้องการที่จะเลือกศึกษาต่อวิชาชีพ โดยภาพรวม นักเรียนส่วนใหญ่ ต้องการที่จะเลือกเรียนวิชาชีพอาหารและโภชนาการ รองลงมา คือ วิชาชีพผ้า และเครื่องแต่งกาย วิชาชีพที่นักเรียนเลือกเรียนน้อยที่สุด คือ วิชาชีพคหกรรม ทั่วไป ผลการวิจัยดังกล่าวขัดแย้งกับงานวิจัยของ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ที่พบว่า "นักเรียนสนใจเลือกเรียนวิชาชีพผ้าและเครื่องแต่งกายเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ วิชาชีพอาหารและโภชนาการ"¹⁰ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ พื้นที่ในการทำวิจัย คนละพื้นที่ ดังนั้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ตลาดแรงงาน ตลอดจนชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย "สำหรับตลาดแรงงานทางภาคใต้ ประชาชนส่วนใหญ่จะมีอาชีพการ ประมง และอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการประมง ธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยว"¹¹ ซึ่ง งานที่เกิดจากอาชีพเหล่านี้ ต้องการผู้ที่มีความรู้ทางวิชาชีพอาหารและโภชนาการเป็น ส่วนใหญ่ ข้อมูลดังกล่าวเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีความต้องการที่จะเลือกเรียน วิชาชีพอาหารและโภชนาการ มากกว่าวิชาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย สำหรับวิชา คหกรรมทั่วไป ซึ่งนักเรียนต้องการที่จะเลือกเรียนน้อยที่สุดนั้น อาจเป็นเพราะว่าไม่เป็นที่ นิยมของประชาชนในท้องถิ่น และตลาดอาชีพที่รองรับผู้เรียนจบจากสาขาวิชานี้มีน้อยมาก เพราะลักษณะงานอาชีพสาขาคหกรรมทั่วไป มีลักษณะเป็นงานอาชีพอิสระต้องสร้างงาน เอง และเหมาะสมกับตลาดแรงงานในเมืองใหญ่ที่มีธุรกิจหลากหลาย และประชาชนมี กำลังซื้อมากพอ อีกทั้งผลผลิตของงานอาชีพคหกรรม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผลงานทางด้าน ศิลปหัตถกรรม เป็นงานฝีมือ ที่คุณภาพของที่ผลิตจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคใต้ ยังไม่ ทัดเทียมกับสินค้าในท้องตลาด ผลงานดังกล่าวจึงไม่เป็นที่น่าสนใจของประชาชน จาก สาเหตุดังกล่าว ทำให้วิชาชีพคหกรรมทั่วไปเป็นที่ต้องการของนักเรียนน้อยมาก

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม เป็นดังนี้

อาชีพของผู้ปกครอง โดยภาพรวม ผู้ปกครองของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพส่วนตัว รองลงนามีอาชีพเกษตรกร และอาชีพรับราชการ ตาม ลำดับ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในเรื่องนี้ สอดคล้องกับข้อมูลในเรื่อง ความมุ่งหวังที่จะ

ประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่เลือกเรียนประเภท วิชาอาชีพคหกรรมศาสตร์ มีความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ ลักษณะเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนได้แบบอย่าง และเรียนรู้การ ประกอบอาชีพส่วนตัว ซึ่งเป็นอาชีพอิสระจากผู้ปกครอง และเห็นด้วยกับการประกอบอาชีพ ดังกล่าว จึงเป็นไปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของ นักเรียน ดังผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวีง ที่พบว่า "อาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพล ต่อการเลือกเรียนต่อสาขอาชีพของนักเรียนมาก และนักเรียนที่เรียนสาขอาชีพจะมี ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขายมากที่สุด รองลงมาคืออาชีพเป็นเกษตรกร และรับราชการ ตามลำดับ"¹²

รายได้ของครอบครัว ผู้ปกครองของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีราย ได้อยู่ในระดับต่ำมาก คือ มีรายได้อยู่ระหว่าง 1,000 - 3,000 บาท ต่อเดือน ผล การวิจัยดังกล่าว เป็นไปในทำนองเดียวกับการสำรวจของ ัญพร สิงขวาสี ที่พบว่า "บิดามารดาของผู้สอบเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ทุกสาขาวิชาในปีการศึกษา 2529 ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในระดับต่ำ คือ ระหว่างต่ำกว่า 1,501 - 3,500 บาท ต่อเดือน"¹³ และ สมพงษ์ มั่นระวีง ก็ได้ศึกษาพบว่า "ผู้ปกครองของนักเรียนที่เลือกเรียนสาขอาชีพมี รายได้ประมาณเดือนละ 2,100 บาท ลงมา"¹⁴ จึงเป็นไปได้ว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่ เลือกเรียนสาขอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ส่วนใหญ่จะมีรายได้อยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนผู้ ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ คือ มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่อนุปริญา จนถึงต่ำกว่า ม.6 โดยเฉพาะผู้ปกครองที่มีวุฒิต่ำกว่า ม.6 มีจำนวนมากที่สุดในกลุ่ม ข้อมูล ดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ัญพร สิงขวาสี ที่ว่า "ในจำนวนผู้สมัครสอบคัดเลือก เข้าศึกษาต่อวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ทั้งหมด ผู้สมัครและสอบได้เป็นผู้ที่บิดาและมารดาจบ การศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด"¹⁵ และผลการวิจัยของวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี ก็ได้สรุปผลไว้ว่า "ระดับการศึกษาของบิดามารดาของนักเรียนระดับ ปวช. ปีที่ 1 ส่วน ใหญ่จบการศึกษาในระดับ ป.1- ม.3 หรือ ต่ำกว่า ม.5 (ม.6)"¹⁶ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ ว่า ผู้ปกครองของนักเรียนที่เลือกเรียนสาขอาชีพในระดับ ปวช. 1 ประเภทวิชาคหกรรม มีวุฒิทางการศึกษาในระดับต่ำเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพ จากการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มุ่งหวังที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพตามความสมัครใจของนักเรียน รองลงมา คือ อาชีพรับราชการ และประกอบกิจการของตนเอง ตามลำดับ สอดคล้องกับที่ มารศรี กองเกตุ ได้สำรวจพบว่า "ร้อยละ 96.8 ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองจะให้โอกาสแก่ลูกในการประกอบอาชีพตามที่ต้องการ"¹⁷ นอกจากนี้ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ก็ได้สรุปไว้ในผลงานวิจัยว่า "บิดามารดา หรือผู้ปกครองต้องการให้บุตรมีการศึกษาต่อ เพื่อประกอบอาชีพที่ถนัด และสนใจ ผู้ปกครองให้อิสระในการเลือกเรียนอินดี สนับสนุนให้เรียน เพื่อมีอาชีพที่เหมาะสมกับการขยายตัวภาคเศรษฐกิจของประเทศ"¹⁸ ข้อมูลเหล่านี้บ่งชี้ถึง แนวโน้มของค่านิยมในอาชีพที่เริ่มจะเปลี่ยนไปจากเดิมที่ "ผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานประกอบอาชีพรับราชการ"¹⁹ และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ "สนับสนุนให้ประชาชนประกอบอาชีพอิสระ เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศที่ก้าวไปสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ทุกคนต้องแสวงหาความรู้จากข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย มีความสามารถสร้างงานให้กับตนเองได้อย่างอิสระ ไม่จำเป็นต้องเป็นลูกจ้างหรือรับราชการ"²⁰ และเป็นที่น่าสังเกตว่า ความมุ่งหวังของนักเรียนและผู้ปกครองในการประกอบอาชีพ เป็นไปในทำนองเดียวกัน คือ ทั้งนักเรียนและผู้ปกครอง มีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ ที่มีลักษณะงานอาชีพส่วนตัว และอาชีพรับราชการ เพียงแต่นักเรียนส่วนใหญ่ มีความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพส่วนตัวมากกว่าอาชีพรับราชการ ในขณะที่ผู้ปกครองบางส่วน มุ่งหวังที่จะให้นักเรียนรับราชการมากกว่าประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างไรก็ตามผู้ปกครองส่วนใหญ่ ที่ตอบแบบสอบถามก็มุ่งหวังที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพตามความสมัครใจของนักเรียนเอง จึงอาจกล่าวได้ว่าอาชีพส่วนตัว เป็นอาชีพที่ผู้ปกครองและนักเรียนมุ่งหวังในอนาคต

ความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนศึกษาต่อวิชาอาชีพคหกรรม ผู้ปกครองส่วนใหญ่มุ่งหวังที่จะให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อวิชาอาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย รองลงมา คือ วิชาอาหารและโภชนาการ วิชาอาชีพที่ผู้ปกครองมุ่งหวังให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อน้อยที่สุด คือ วิชาอาชีพคหกรรมทั่วไป ซึ่งแตกต่างกับความมุ่งหวังของนักเรียนที่ส่วนใหญ่ มุ่งหวังจะเลือกเรียนวิชาอาชีพอาหารและโภชนาการ รองลงมาเป็นอาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย แต่วิชาอาชีพที่ผู้ปกครองและนักเรียนมีความมุ่งหวังน้อยที่สุดตรงกัน คือ วิชาอาชีพคหกรรมทั่วไป สำหรับผู้ปกครองส่วนใหญ่ที่มีความมุ่งหวังให้นักเรียนศึกษาต่อในวิชาอาชีพผ้าและเครื่องแต่ง

กาศนั้นอาจเป็นไปได้ว่า ผู้ปกครองเห็นว่า

"อาชีพค้าและเครื่องแต่งกาย เป็นอาชีพที่ทำให้นักเรียนมีโอกาสทำงาน อยู่กับบ้าน ซึ่งเป็นอาชีพอิสระ และอยู่กับสิ่งสวยงาม หรือถึงแม้เรียนแล้วจะไม่ประกอบอาชีพตามสาขาที่เรียน แต่ก็สามารถนำเอาวิชาความรู้มาไว้ ประโยชน์ไว้กับตนเอง และครอบครัวได้ในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดคุณภาพ ชีวิตที่ดีแก่ตนเอง และครอบครัวโดยไม่ต้องซื้อบริการจากผู้อื่น เพื่อการกินดี อยู่ดี ซึ่งถ้าจะคิดเงินในการบริการดังกล่าวก็จะเป็นตัวเงินที่ราคาแพง"²¹

ด้วยเหตุนี้ ผู้ปกครองส่วนใหญ่จึงมุ่งหวังให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาอาชีพค้าและเครื่องแต่งกาย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษา

ต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม

1. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ตามแนวทางการเลือกศึกษาต่อ 4 ด้าน การวิจัยปรากฏผลดังนี้
 - 1.1 ด้านความรู้จักตนเอง โดยภาพรวม นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้ในระดับมาก และเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ เรื่องการเลือกเรียนอาชีพนี้ตามความสมัครใจของตนเอง รองลงมา คือ มีสุขภาพสมบูรณ์สามารถจะเรียน และทำงานเกี่ยวกับอาชีพนี้ได้ มีเป้าหมายที่จะประกอบอาชีพในอนาคตตามวิชาชีพที่เลือกเรียน มีความสนใจในลักษณะงานอาชีพนี้ และมีสติปัญญาความสามารถพร้อมที่จะเรียนอาชีพนี้ได้ ตามลำดับ สำหรับเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ การเลือกเรียนตามคำชักชวนของเพื่อน จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดาวัลย์ โคว์ตระกูล ที่ว่า "นักเรียนให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบด้านส่วนตัวเป็นอันดับ 1 ซึ่งหมายความว่า ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ ตลอดจนเหตุผลส่วนตัวของนักเรียน เช่น ความก้าวหน้า โอกาสในการศึกษาต่อ สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเลือกแผนการเรียนวิชาชีพ"²² สุนันท์ ประถมวาลย์ ก็ได้สำรวจพบว่า "นักเรียนส่วนมากเลือกอาชีพโดยยึดตนเองเป็นหลักใหญ่โดยคำนึงถึงความถนัด ความสนใจ สติปัญญา และความสามารถของตนเองเป็นสำคัญ"²³ ลัดดา สุวรรณรัตน์ ก็พบว่า "นักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา ให้เหตุผลในการเลือกเรียนว่า เกิดจากความสมัครใจและความสนใจของตนเอง"²⁴ และจากผลการวิจัยของ ไชยสิทธิ์ โกรธณาสัย ก็พบว่า "อิทธิพลด้านบุคคลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนด้านวิชาชีพมากที่สุด คือนักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง ตามความถนัด และความสนใจในอาชีพ"²⁵ จึงกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีเหตุผลด้านความรู้จักตนเองเป็นหลักสำคัญประการหนึ่งในการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาอาชีพนี้ และเหตุผลสำคัญที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด ก็คือนักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพนี้ตามความสมัครใจของนักเรียน

สำหรับเหตุผลเรื่องอื่น ๆ ที่นักเรียนเห็นด้วยรองลงมา เช่น เรื่องสุขภาพ เป้าหมายที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ความสนใจ และสติปัญญา ความสามารถ ได้มีผลงานวิจัยที่สอดคล้องกับข้อมูลเหล่านี้ เช่น ลัดดา สุวรรณรัตน์ ได้ศึกษาพบว่า "นักเรียนเลือกเข้าเรียนวิชาชีพในโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจทางด้านความสนใจ ความรักในงานอาชีพและได้ตระหนักถึงสติปัญญา ความสามารถ ตลอดจนอุปนิสัยของตนเองว่าเหมาะสมกับงานอาชีพเหล่านี้เพียงใด"²⁶ Crawford ได้วิจัยพบว่า มีสหสัมพันธ์กันระหว่างผลการศึกษากับจุดมุ่งหมายของชีวิต บุคคลเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยอย่างมีจุดมุ่งหมายในใจ ตั้งคำถามถามตนเองเกี่ยวกับอาชีพ และความเหมาะสมอย่างจริงจัง จะเป็นผู้ที่มีผลการเรียนดี"²⁷ สมพงษ์ อากาศพันธ์ ได้ศึกษาพบว่า "นักเรียนให้เหตุผลในการเลือกอาชีพเนื่องจากเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับสติปัญญา และความสามารถมากที่สุด"²⁸ ผลการวิจัยเหล่านี้ สอดคล้องกับที่ นวลศิริ เปาโรหิตย์ ได้กล่าวไว้ว่า

เพื่อเป็นการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ นักเรียนจึงต้องทำความรู้จักกับตนเอง ในความหมายของการเลือกอาชีพ คือต้องทราบว่าตนเองมีความต้องการอะไร ในชีวิต มีความสามารถอย่างไร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีผลต่อการเลือกงานทั้งสิ้น บุคลิกภาพจะมีส่วนช่วยกำหนดว่า บุคคลควรประกอบอาชีพอะไร และ

ถ้าเขาได้ประกอบอาชีพตามความถนัดที่เข้าได้กับลักษณะทางบุคลิกภาพแล้วเขา
จะพึงพอใจในงานอาชีพนั้น^{๒๐}

สำหรับผลการวิจัยที่ว่า เหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด คือการเลือกเรียน
ตามคำชักชวนของเพื่อน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นสิ่งยืนยันว่า นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียน
วิชาอาชีพคหกรรมศาสตร์ตามความสมัครใจของตนเองเป็นสำคัญ

1.2 ด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน โดยภาพรวม นักเรียน
เห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาค่าด้านนี้ในระดับมาก และเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วย
มากที่สุดคือเรื่อง เป็นอาชีพอิสระสามารถประกอบกิจการของตนเองได้ รองลงมา คือ
เป็นอาชีพที่ชั่วยืดตนเองมีความก้าวหน้า และเป็นอาชีพที่ทำงานอยู่กับบ้านได้ โดยไม่ต้องออกไป
ทำงานนอกบ้าน ตามลำดับ เหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด ได้แก่ เรื่องอาชีพนี้กำลัง
อยู่ในความนิยม

จากผลการวิจัยแสดงว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับเหตุผลด้านความรู้ในงาน
อาชีพในระดับมาก และเมื่อสำรวจดูเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน ก็พบว่า นักเรียนเห็นด้วยกับ
เหตุผลการเลือกศึกษาค่าด้านนี้มากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักเรียนเห็นถึงความสำคัญและ
ความจำเป็นของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพในการตัดสินใจเลือกศึกษาค่า ดังที่ นวลศิริ
เปาโรหิตย์ ได้กล่าวไว้ว่า

ความรู้เกี่ยวกับลักษณะงานอาชีพที่บุคคลสนใจเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งใน
การเลือกอาชีพเป็นขบวนการที่จะต้องค้นคว้าสืบหาข้อมูลได้มากที่สุด เพราะ
คำตอบที่ได้รับจะชั่วยืดให้มองเห็นลักษณะของงานอาชีพที่ต้องการเด่นชัดขึ้น
กล่าวคือ จะได้ทราบถึงความมั่นคงของงานอาชีพ รายได้ สวัสดิการ
บรรยากาศของการทำงาน ค่านิยม และเป้าหมายในการทำงาน ตลอดจน
ความก้าวหน้าในงานอาชีพ^{๓๐}

สุมิต คีสัน ซึ่งได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจของการเลือกแผน การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า "องค์ประกอบด้านลักษณะงานมี ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมากที่สุด"³¹ ลัดดาวัลย์ ได้วตระกุล ก็ได้สรุปผลการวิจัยทำนองเดียวกันว่า ลักษณะงาน ความก้าวหน้า และรายได้ เป็นสาเหตุสำคัญของการเลือกแผนการเรียนสายอาชีพ"³² และ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ก็ได้วิจัยพบว่า "อิทธิพลทางด้านเกียรติยศและชื่อเสียงที่ ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพอาชีวะที่มีระดับแรงจูงใจสูงที่สุดคือ แรงจูงใจความ ต้องการประกอบอาชีพอิสระ โดยใช้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว รองลงมาคือ ต้องการแต่งกายตามสบายในการประกอบอาชีพ ต้องการหารายได้ในขณะเรียน"³³ นอกจากนี้ เสริมศรี อัครบุณยพันธ์ ก็ได้วิจัยพบว่า "นักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ให้ความสำคัญในการประกอบอาชีพส่วนตัวเป็นอันดับแรก"³⁴ จึงสรุปได้ว่านักเรียน เห็นด้วยกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ ด้านความรู้ในงานอาชีพมากที่สุด โดยเฉพาะ ในเรื่องเป็นอาชีพอิสระ สามารถประกอบกิจการของตนเองได้ นักเรียนส่วนใหญ่ เห็นด้วยมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการสำรวจสถานภาพของนักเรียน ในเรื่อง ความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ที่มีวิจัยพบว่า นักเรียนมีความมุ่งหวังที่จะ ประกอบอาชีพส่วนตัวมากที่สุด จึงเป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ปีที่ 1 ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ เห็นด้วยและต้องการที่จะมีอาชีพอิสระ สามารถประกอบกิจการของตนเองได้ แสดงถึงแนวโน้มของค่านิยมในอาชีพในท้องถิ่น ทางภาคใต้ ที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมและ เศรษฐกิจที่กำลังพัฒนาไปสู่สังคมอุตสาหกรรม ค่านิยมในอาชีพแบบเก่าที่ทุกคน ต้องการจะมีอาชีพรับราชการเริ่มจะลดน้อยลง คนรุ่นใหม่เริ่มที่จะมองเห็นช่องทางใน การสร้างงานสร้างอาชีพให้กับตนเองได้ โดยไม่ต้องพึ่งอาชีพราชการ หรือไปเป็น ลูกจ้างของสถานประกอบการ ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นนิมิตหมายที่ดีของการพัฒนา ประเทศ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในขณะที่นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยเป็นอย่างมากในการที่ จะมีอาชีพอิสระ สามารถประกอบกิจการของตนเองได้ แต่นักเรียนกลับเห็นด้วยใน เหตุผลเรื่อง อาชีพนี้กำลังอยู่ในความนิยมน้อยกว่าเหตุผลเรื่องอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี ที่พบว่าเหตุผลที่นักเรียนไม่เลือกเรียนวิชาชีพ และประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ เพราะ "นักเรียนไม่แน่ใจ ไม่มีแนวโน้มงานอาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่น่าสนใจ และเป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ ไม่เคยได้รับการแนะแนวอาชีพ และการศึกษาต่อในสาขาอาชีพคหกรรมศาสตร์จากวิทยาลัย"³⁵

จากผลงานวิจัยเหล่านี้ ถ้าสถานศึกษาได้มีการปรับปรุงพัฒนาและวางแผนการแนะแนวอาชีพให้ชัดเจนแล้ว อาจจะมีจำนวนนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อในอาชีพคหกรรมศาสตร์เพิ่มขึ้นจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันก็เป็นได้ ดังที่ ไชยสิทธิ์ โกรคุณาสัย ได้วิจัยพบว่า

หากมีการแนะแนวอาชีพให้เห็นชัดเจนถึงความเกี่ยวข้องกับกาารขยายตัวภาคธุรกิจ การขยายตัวภาคอุตสาหกรรม และมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับภาคธุรกิจ หรือ ความต้องการของภาคเอกชนแล้ว ความสนใจในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น เกษตรกรรม และคหกรรมรวมทั้งสาขาวิชาอื่น ๆ ที่นักเรียนมีความสนใจเลือกเรียนน้อยลงขณะนี้ อาจเปลี่ยนแปลงเป็นมากขึ้น เมื่อมีความรู้ ความเข้าใจในลักษณะวิชาชีพนั้น ๆ กับโลกของอาชีพดีขึ้น³⁶

1.3 ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้ในระดับมาก และเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือเรื่อง ความรู้ในระหว่างที่เรียนสามารถนำไปใช้เป็นที่เสริมเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว รองลงมาคือ สถานศึกษามีอาจารย์ที่มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของประชาชน ตัวอย่างจากศิษย์เก่าที่เรียนจบจากสถานศึกษาไปแล้วประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ และเรื่อง วิชาที่เรียนจบหลักสูตรแล้วมีโอกาสเรียนระดับสูงได้ สำหรับเรื่องที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุดคือเรื่อง สถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อสอบผลจากสาขาวิชาอื่น

จากผลการวิจัยแสดงว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับข้อมูลในด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อมาก เหมือนดังที่ จารุ ไชยาค่า ได้กล่าวไว้ว่า "ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา เช่น ตั้งอยู่ที่ใด หลักสูตรที่สอนเพื่ออาชีพนั้น ๆ มีอะไรบ้าง

เราก็คิดในวิชานั้น ๆ จริงหรือ ระยะเวลาเรียน กิจกรรมต่าง ๆ มีอะไร วุฒิเมื่อจบการศึกษาเป็นอย่างไร ข้อมูลที่ได้จะเป็นแนวทางในการพิจารณาเลือกอาชีพ"³⁷ นอกจากนี้ ลัดดาวัลย์ โค้วตระกูล ก็ได้พบว่า

นักเรียนให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบด้านโรงเรียนเป็นอันดับ 2 ซึ่งหมายความว่า บุคลากร สิ่งแวดล้อม และความพร้อมในการเปิดแผนการเรียน วิชาชีพ เช่น การสนับสนุนของผู้บริหาร มีครูที่มีความชำนาญโดยตรง มีอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ หรือมีแหล่งประกอบกิจการที่นักเรียนฝึกปฏิบัติได้ มีอิทธิพลต่อการเลือกแผนวิชาชีพ รองจากความถนัด ความสนใจในอาชีพของนักเรียน³⁸

จึงสรุปได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญกับเหตุผลด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก และเรื่องที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดในด้านนี้ คือ ความรู้ในระหว่างที่เรียนสามารถนำไปใช้ป็นอาชีพเสริม เพิ่มรายได้อีกกับครอบครัวได้ ซึ่งตรงกับที่ สุรีย์ สุวรรณศร ได้กล่าวไว้ว่า

"การเรียนคหกรรม ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาไว้ในชีวิตประจำวันของตนเอง และครอบครัว ทำให้เกิดคุณภาพชีวิตแก่ตนเอง และครอบครัว โดยไม่ต้องจ่ายเงินซื้อบริการจากผู้อื่นเพื่อการกินดื่มอยู่ดี ซึ่งถ้าจะคิดเงินในการซื้อบริการดังกล่าว ก็จะเป็นตัวเงินที่ราคาแพง ซึ่งหมายถึงเป็นการได้รายได้ในราคาแพงนั้นด้วย"³⁹

นอกจากนี้ผลการวิจัยของ ไชยสิทธิ์ โกรธมาสัย ก็พบว่า "อิทธิพลที่ทำให้ นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพรองจากการหางานทำจากรายได้ดี คือ การมีโอกาสดังกล่าว รายได้ขณะเรียน"⁴⁰ จึงกล่าวได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อมีส่วนสำคัญอย่างมากในการที่ใช้เป็นแนวทางในการเลือกศึกษาต่อ โดยเฉพาะในเหตุผลเรื่องที่ว่า ได้ใช้ความรู้ในระหว่างเรียนไปเป็นอาชีพเสริมรายได้อีกกับครอบครัว สำหรับเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ เรื่อง สถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อ

สอบผลจากสาขาวิชาอื่น เป็นสิ่งเน้นให้เห็นว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อวิชาชีพคหกรรม ส่วนใหญ่ เลือกเรียนอาชีพนี้ด้วยความสมัครใจของตนเองเป็นสำคัญ

1.4 ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยภาพรวม นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้ในระดับปานกลาง และเหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ เรื่องครอบครัวมีฐานะการเงินดี สามารถสนับสนุนให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ได้ รองลงมาคือ ผู้ปกครองต้องการให้ฝึกฝนหาประสบการณ์ในอาชีพ เพื่อเตรียมตัวทำกิจการของตนเอง และเรื่องพ่อแม่หรือผู้ปกครองได้ร่วมปรึกษาหารือกับนักเรียนก่อนที่นักเรียนจะเลือกศึกษาต่ออาชีพนี้ ตามลำดับ สำหรับเรื่องที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ครอบครัวมีรายได้น้อย

ผลการวิจัยดังกล่าว แตกต่างจากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากการสำรวจสภาพของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายได้อีก ซึ่งพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรมส่วนใหญ่ มีรายได้อยู่ในระดับต่ำ คือประมาณ 1,000-3,000 บาท ต่อเดือน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนไม่ทราบถึงรายได้นี้แท้จริงของผู้ปกครอง หรือนักเรียนอาจจะไม่ต้องการเปิดเผยถึงสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวตนเองก็เป็นได้ อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยในด้านนี้ ทำให้ทราบว่านักเรียนที่เลือกเรียนต่อในสาขาวิชาชีพคหกรรม มีความเชื่อมั่นว่าผู้ปกครองมีฐานะการเงินดีพอที่จะสนับสนุนให้ศึกษาต่อสาขาอาชีพนี้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ สมพงษ์ มั่นระวีง ได้วิจัยพบว่า "เหตุผลของผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อสาขาอาชีพ เนื่องจากสาเหตุเกี่ยวกับทุนทรัพย์ที่จะต้องส่งเสียให้นักเรียนได้เรียนต่อจนสำเร็จ สำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ เตรียมอาชีพให้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนประกอบอาชีพตามสาขาวิชาชีพที่เรียนมา"⁴¹ และจากการวิจัยของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เกี่ยวกับความคิดเห็นของนายจ้าง ทั้งภาครัฐและเอกชนต่อผู้สำเร็จการศึกษาทางคหกรรมศาสตร์จากสถาบัน พบว่า บัณฑิตคหกรรมศาสตร์รุ่นหลังปีการศึกษา 2528 มีแนวโน้มที่จะออกไปทำงานประกอบอาชีพอิสระมากขึ้นกว่าเดิมร้อยละ 15.53 นอกจากนี้ผลการวิจัยของวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี ยังระบุไว้ว่า "บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาอาชีพ"⁴² และจากผลการวิจัยของ อุพรรณี ศรีมิติ อ่างโดย ชุตีรัตน์ วัชรจรัสกุล พบว่า "บิดามารดา และ

บุตรส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับเกณฑ์ในการเลือกอาชีพ"⁴³ ซึ่งจากผลการวิจัยด้านความรู้ในงานอาชีพ ผู้วิจัยพบว่า เหตุผลที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อวิชาชีพอาชีวศึกษาคหกรรม คือ เลือกเรียนเพราะเป็นอาชีพอิสระ สามารถประกอบกิจการของตนเองได้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ทั้งนักเรียนและผู้ปกครองมีความเห็นสอดคล้องกันว่า นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาชีพคหกรรมเพื่อหาประสบการณ์ให้กับตนเอง เป็นการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพส่วนตัว

สรุปความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ เกี่ยวกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ตามแนวทางการเลือกศึกษาต่อ 4 ด้าน ปรากฏว่า โดยภาพรวม นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลดังกล่าวอยู่ในระดับมาก และด้านที่นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด คือ ด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน แสดงให้เห็นว่านักเรียนเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาอาชีวศึกษาคหกรรม โดยคำนึงถึงเหตุผลด้านความรู้ในงานอาชีพมากที่สุด ทั้งนี้เพราะ การเรียนวิชาชีพ คือ การเตรียมตัวที่จะประกอบอาชีพตามวิชาชีพที่เลือกเรียน อาจกล่าวได้ว่าการเลือกเรียนวิชาชีพ คือ การวางแผนงานอาชีพที่ตนต้องการจะทำในอนาคตนั่นเอง ดังนั้น ข้อมูลทางด้านอาชีพจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเลือกศึกษาต่อ ดังที่ Hoppock ได้กล่าวไว้ว่า "ข้อมูลทางด้านอาชีพมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพที่สามารถสนองตอบความต้องการของเขาได้อย่างแท้จริง และช่วยทำนายได้ว่าบุคคลจะได้รับความพึงพอใจในอาชีพที่ตนเลือกมากน้อยเพียงไร"⁴⁴

เมื่อพิจารณาในรายชื่อของแต่ละด้านแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่ออาชีพคหกรรมในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุผลในเรื่องเป็นอาชีพอิสระ สามารถประกอบกิจการของตนเองได้ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้และเข้าใจในลักษณะงานอาชีพคหกรรมได้ถูกต้องว่ามีลักษณะเป็นอาชีพอิสระมากกว่าที่จะรับราชการ หรือรับจ้าง ดังที่วิทยาลัษอาชีวศึกษาปัตตานีได้สำรวจพบว่า "นักเรียนเข้าใจว่า อาชีพคหกรรมเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และมีโอกาสประกอบอาชีพอิสระ"⁴⁵

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย แสดงให้เห็นถึงค่านิยมในอาชีพที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

ที่ประชาชนนิยมประกอบอาชีพรับราชการมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่นักเรียนเริ่มมีความสนใจในอาชีพอิสระต้องการที่จะประกอบกิจการของตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและตลาดแรงงานในปัจจุบัน ดังเช่นที่ ไชยสิทธิ์ โกรธณาสัย ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า

"การค้นพบครั้งนี้เป็นข้อบ่งชี้ให้เห็นว่า นักเรียนมีความเป็นตัวของตัวเองในการเลือกเรียน และประกอบอาชีพมาก อีกทั้งต้องการประกอบอาชีพที่เป็นอิสระตามความถนัด ความสามารถของตนเอง วิชชีที่เลือกเรียน และประกอบอาชีพสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันและอนาคต แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในลักษณะของสาขาวิชาชีพ อีกทั้งมองเห็นโลกของอาชีพที่จะประกอบอาชีพอย่างมั่นใจในอนาคต"⁴⁰

2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ตามแนวทางการเลือกศึกษาต่อ 4 ด้าน การวิจัยปรากฏผล ดังนี้

2.1 ด้านความรู้จักตัวนักเรียน โดยภาพรวม ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้ในระดับมาก และเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุด คือ เรื่องสุขภาพของนักเรียนสมบูรณ์ สามารถจะเรียนและทำงานเกี่ยวกับอาชีพนี้ได้ สำหรับเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยรองลงมา คือ สถิติปัญหา ความสามารถของนักเรียนสามารถเรียนวิชาอาชีพนี้ได้ และนักเรียนมีความมั่นใจและสมัครใจที่จะเลือกเรียนอาชีพนี้ ตามลำดับ สำหรับเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุด คือเรื่อง นักเรียนเลือกเรียนตามคำชักชวนของเพื่อน

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงว่าผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลด้านความรู้จักตัวนักเรียนในระดับมาก โดยเฉพาะในเหตุผลที่เกี่ยวกับเรื่องของ สุขภาพที่สมบูรณ์ แข็งแรงเหมาะสมในการที่จะประกอบอาชีพ ซึ่งนักเรียนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ เรื่อง สถิติปัญหา ความสามารถ และเรื่องนักเรียนมั่นใจ สมัครใจที่จะเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ความรักและห่วงใยของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่มีต่อบุตร จึงทำให้ผู้ปกครองคำนึงถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ และยังสอดคล้องกับข้อคิดในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของ สงวน สุทธิเลิศอรุณ ที่กล่าวไว้ว่า "ผู้ที่เลือกเรียนควรสำรวจในเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุขภาพ และลักษณะของร่างกาย โดยจะต้องทราบว่า มีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ดี เหมาะแก่การประกอบอาชีพ ตามวิชาที่เลือกเรียนหรือไม่"⁴⁷ นอกจากนี้ วิจิตร ศรีสะอ้าน ก็ได้ให้แนวคิดในการเลือกศึกษาต่อไว้ว่า "การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาใดได้เหมาะสมนั้น สิ่งที่ต้องคำนึง ได้แก่ ต้องรู้จักสำรวจเกี่ยวกับบุคลิก นิสัย สติปัญญา สุขภาพ ลักษณะทางกาย สภาพเศรษฐกิจและครอบครัวของผู้เรียนเองว่า เหมาะสมมากน้อยเพียงใด"⁴⁸

จึงสรุปได้ว่าผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับมาก กับเหตุผลที่ให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาอาชีพคหกรรม ด้านความรู้จักตัวนักเรียน และผู้ปกครองเห็นด้วยอย่างมากในเหตุผลเรื่อง นักเรียนมีสุขภาพสมบูรณ์ สามารถจะเรียนและทำงานเกี่ยวกับอาชีพนี้ได้

2.2 ด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน โดยภาพรวม ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการเลือกศึกษาต่อด้านนี้ในระดับมาก และเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับมากที่สุด คือเรื่อง นักเรียนสามารถนำความรู้ในงานอาชีพไปประกอบอาชีพส่วนตัว ดำเนินกิจการของตนเองได้ รองลงมาคือ ลักษณะงานสามารถทำอยู่กับบ้านได้ โดยไม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน และเรื่องที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุดในด้านนี้ คือด้านอาชีพนี้กำลังอยู่ในความนิยม

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงว่าผู้ปกครองมีความรู้ และเข้าใจในลักษณะงานอาชีพคหกรรมว่า มีลักษณะเป็นอาชีพอิสระที่สามารถจะประกอบอาชีพส่วนตัวได้ เช่นเดียวกับความเห็นของนักเรียนที่ผู้วิจัยค้นพบ และผู้ปกครองเห็นพ้องกับนักเรียนในกรณีที่นักเรียนจะมีอาชีพอิสระดำเนินกิจการของตนเอง จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้ปกครอง และนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาอาชีพคหกรรมส่วนใหญ่ มีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพตรงกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพรรณิ สมมติ อ่างโศข ชุติรัตน์ วิชจรวีสกุล ที่พบว่า "บิดามารดาและบุตรส่วนใหญ่ มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับเกณฑ์ในการเลือกอาชีพ"⁴⁹ และ Super อ่างโศข จิตติมา รักนาค ก็ได้สรุปข้อคิดเห็นไว้ว่า "ความสนใจของเด็กต่อการศึกษาต่อในวิชาชีพนั้น ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของครอบครัว"⁵⁰ นอกจากนี้วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานีก็ได้พบว่า "การเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพของนักเรียน ปวช. ปีที่ 1 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานีนั้น บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมาก"⁵¹

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อึ้งการที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุดในเรื่อง นักเรียนสามารถนำความรู้
ในงานอาชีพไปประกอบอาชีพส่วนตัวดำเนินกิจการของตนเองได้นั้น เป็นการบ่งชี้ถึงค่านิยม
ในอาชีพของผู้ปกครอง ที่เปลี่ยนไปจากการมุ่งหวังให้นักเรียนมีอาชีพรับราชการเป็นส่วน
ใหญ่ ดังเช่นที่ ผานิต มงคล กล่าวไว้ว่า "ประชาชนมีค่านิยมอยากให้ลูกหลานเข้า
รับราชการเพื่อจะได้มีเกียรติ และไม่ต้องลำบากอย่างพ่อแม่ แม้ว่าจะได้รับค่าตอบแทนไม่
มากก็ตาม"^{๕๒} เปลี่ยนเป็นต้องการให้นักเรียนประกอบกิจการของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ
เสริมศรี อัครพนิตพันธ์ ที่ได้พบว่า

นักศึกษาที่เรียนคหกรรมศาสตร์จะให้ความสำคัญในการประกอบอาชีพ
ส่วนตัวเป็นอันดับแรก ปัจจุบันที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจประกอบอาชีพส่วนตัว
นั้น นักศึกษามีความเห็นตรงกัน ด้านการทำงานด้วยใจรัก มีความก้าวหน้า
ในอาชีพ และทำงานตามունส่วนตัว และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้า
ประสงค์แห่งชีวิต ด้านการประกอบอาชีพ คือ ตัวนักศึกษา บิดามารดา
ผู้ปกครอง...^{๕๓}

สำหรับการที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุด ในเรื่องอาชีพที่กำลังอยู่ในความนิยม
อาจจะเนื่องมาจาก ผู้ที่เลือกเรียนทางสาขาวิชาชีพนี้มีน้อย จึงทำให้ผู้ประกอบอาชีพทาง
ด้านคหกรรมในตลาดแรงงาน โดยเฉพาะผู้ที่เรียนจบหลักสูตรวิชาชีพคหกรรมโดยตรงมีน้อย
ไปด้วย และแบบอย่างของผู้ที่ประสบความสำเร็จจากอาชีพทางด้านคหกรรมศาสตร์ก็หายาก
ดังที่ ไชยสิทธิ์ โกรธมาสีส ได้กล่าวไว้ในผลงานวิจัยว่า "ผู้ที่เรียนจบในประเภทวิชา
คหกรรมศาสตร์และเกษตรกรรมแล้ว มีความสมหวังในการประกอบอาชีพมีน้อย จึงทำให้
นักเรียนขาดความสนใจ"^{๕๔}

จึงสรุปได้ว่า ผู้ปกครองเห็นด้วยในเหตุผลการเลือกเรียนวิชาอาชีพคหกรรมด้าน
ความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียนในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องนักเรียนสามารถ
นำความรู้ในงานอาชีพไปประกอบอาชีพส่วนตัว ดำเนินกิจการของตนเองได้ นักเรียนเห็น
ด้วยมากที่สุด

2.3 ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ โดยภาพรวม ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อในด้านนี้ในระดับมาก และเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุด คือ เรื่อง สถานศึกษามีอาจารย์ที่มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของประชาชน รองลงมาคือ นักเรียนสามารถนำความรู้ไปทำงานเป็นอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวได้ในระหว่างเรียน สำหรับเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ สถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อสอบผลมาจากสาขาวิชาอื่น

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลที่ผู้ปกครองให้นักเรียนเลือกศึกษาต่ออาชีพคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องสถานศึกษามีอาจารย์ที่มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของประชาชน ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุด ทั้งนี้เพราะ สถานศึกษาคือบ้านแห่งที่ 2 ของนักเรียน ซึ่งนักเรียนต้องใช้เวลาตอนกลางวันส่วนใหญ่อยู่ที่นั่น ดังนั้นการที่ผู้ปกครองจะตกลงใจให้นักเรียนเลือกเรียนในสถานศึกษาใด จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับสถานศึกษาแห่งนั้น ๆ โดยเฉพาะครูอาจารย์ ผู้ซึ่งรับผิดชอบต่ออนาคตของนักเรียนรองจากผู้ปกครอง จะเป็นบุคคลที่ผู้ปกครองพิจารณาเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะการเลือกเรียนในสาขาอาชีพ ผู้ปกครองจะต้องการให้นักเรียนได้ศึกษาเล่าเรียนในสถานศึกษาที่อาจารย์มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของประชาชน ซึ่งผลการวิจัยของ ลัดดาวัลย์ โคว์ตระกูล ได้ค้นพบเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้ว่า

บุคลากร สิ่งแวดล้อม และความพร้อมในการเปิดแผนการเรียนวิชาชีพของโรงเรียน เช่น การสนับสนุนของผู้บริหาร มีครูที่มีความรู้ความชำนาญโดยตรง มีอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ หรือแหล่งประกอบการ ที่นักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้ มีอิทธิพลต่อการเลือกแผนการเรียนวิชาชีพ รองจาก ความถนัด ความสนใจ ความสามารถของนักเรียน⁵⁵

สำหรับเรื่องที่นักเรียนสามารถนำความรู้ไปทำงานเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้

กับครอบครัวในขณะที่เรื่อนั้น ผู้ปกครองมีความเห็นตรงกับข้อมูลของนักศึกษา ที่เห็นด้วยกับเหตุผลในเรื่อง ความรู้ระหว่างที่เรื่อนสามารถนำไปใช้เป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้อีกกับครอบครัว แสดงว่าทั้งผู้ปกครองและนักเรียน มีความรู้และเข้าใจในแผนการเรื่อนวิชาชีพ คหกรรมเป็นอย่างดีว่า ลักษณะวิชาชีพนี้สามารถที่จะช่วยครอบครัวในขณะที่เรื่อนอยู่ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครอบครัวของนักเรียนที่เลือกเรื่อนวิชาชีพคหกรรม ส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมีรายได้อ่อนแอต่ำ ดังนั้น การที่นักเรียนมีงานทำหารายได้ในระหว่างเรื่อน จึงเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวในเรื่องค่าเล่าเรื่อนได้บ้าง และยังเป็น การให้นักเรื่อนได้ฝึกปฏิบัติงานอาชีพไปในตัวด้วย ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นดังกล่าวอาจจะมี ส่วนต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในอาชีพที่มีมาแต่อดีตได้บ้าง ดังเช่น สำอาง สีหาพงษ์ กล่าวไว้ว่า

"การจูงใจด้วยการพัฒนาการเรื่อนรู้ และประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพ โดยการฝึกฝนให้ผู้เรื่อนมีนิสัยรักการทำงาน มีความขยัน อดทน รู้จักหารายได้ในระหว่างเรื่อน จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ตอบแทนต่อผู้เรื่อนและผู้ปกครองที่เป็นตัวเงิน อันเป็นแนวทางที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ค่านิยมที่มีต่องานของผู้เรื่อนและผู้ปกครองที่มีมาแต่อดีต แม้จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ทั้งหมดก็ตาม"^{๕๑}

สำหรับเรื่องที่คุณปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุด คือสถานศึกษาจัดให้เรื่อนเมื่อสอบพลาด จากสาขาวิชาอื่น ซึ่งตรงกับข้อมูลของนักเรียนเช่นเดียวกัน จึงเป็นสิ่งยืนยันได้ว่านักเรียนที่เลือกศึกษาต่อในวิชาชีพคหกรรมส่วนใหญ่ ผู้ปกครองเห็นชอบและเลือกเรื่อนด้วยความมั่นใจในตนเองที่จะออกไปประกอบอาชีพ มากกว่าที่จะเลือกเรื่อน เพราะปัจจัยอื่นใดที่ไม่ส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจในการที่จะออกไปทำงาน ดังเช่นที่ ลัดดา สุวรรณรัตน์ ได้พบว่า

แรงจูงใจที่ไม่ส่งเสริมให้นักเรื่อนเกิดความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพ ก็คือ แรงจูงใจทางด้านความจำเป็น ได้แก่ จำเป็นต้องเลือกเรื่อน เพราะสอบเข้าสาขาอื่น หรือที่อื่นไม่ได้ ทางโรงเรียนไม่มีวิชาชีพที่ต้องการให้นักเรื่อน เรื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม หากมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะไปว่าผู้ปกครองทำงานอาชีพนั้น โดยนักเรียนไม่ชอบ นักเรียนที่เข้าเรียน โดยแรงจูงใจเหล่านี้ จะไม่เกิดความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพ แรงจูงใจ ทางด้านความจำเป็นเหล่านี้ จึงเป็นแรงจูงใจที่ไม่ดี^{๕๗}

2.4 ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยภาพรวม ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลของการให้นักเรียนเลือก ศึกษาต่อด้านนี้ในระดับมาก และเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ เรื่องผู้ปกครอง ต้องการให้นักเรียนฝึกฝนหาประสบการณ์ในอาชีพ เพื่อเตรียมตัวทำกิจการของตนเอง รองลงมา คือ พ่อแม่ หรือผู้ปกครองได้ร่วมปรึกษาหารือกับนักเรียน ก่อนที่นักเรียนจะเลือก ศึกษาต่ออาชีพนี้ และเรื่องที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ เรื่อง ครอบครัวมีรายได้น้อย จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลในด้านนี้ในระดับ มาก โดยเฉพาะในเรื่อง ต้องการให้นักเรียนฝึกฝนหาประสบการณ์ในอาชีพ เพื่อเตรียม ตัวทำกิจการของตนเอง ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุด ลักษณะเช่นนี้แสดงถึงความมุ่งหวัง ในอาชีพของผู้ปกครองว่า ต้องการจะให้นักเรียนเลือก เรียนในสาขาวิชาอาชีพคหกรรม เพื่อหาประสบการณ์ ในอันที่จะนำไปทำกิจการของตนเองในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูล ของนักเรียน ที่ผู้วิจัยค้นพบว่า นักเรียนเห็นด้วยในเหตุผลเรื่อง ผู้ปกครองต้องการให้ฝึก ฝนหาประสบการณ์ในอาชีพ เพื่อเตรียมตัวทำกิจการของตนเองเป็นอันดับรอง จากข้อมูล ดังกล่าว แสดงว่าผู้ปกครองและนักเรียนมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพเป็นไปในทำ นองเดียวกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวีง ที่พบว่า "นักเรียนมีความ ต้องการที่จะเรียนต่อสาขาอาชีพขอ ๆ กับความมุ่งหวังของผู้ปกครอง"^{๕๘} คือ มุ่งหวังที่จะ ทำกิจการของตนเอง ซึ่งเป็นแนวทางการประกอบอาชีพอิสระ อันสอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ที่สนับสนุนและส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระหลังจบการ ศึกษาของผู้เรียนแล้ว และจากการที่ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลเรื่อง พ่อแม่ หรือผู้ ปกครองได้ร่วมปรึกษาหารือกับนักเรียน ก่อนที่นักเรียนจะเลือกศึกษาต่ออาชีพนี้ ก็เป็นการ สันนิษฐานว่า การเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนนั้น ได้มีการวาง แผนอาชีพร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน ดังที่ สุโข มีอินทร์เกิด กล่าวไว้ว่า "การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อวิชางานอาชีพนั้น มักจะได้รับอิทธิพลจาก ความปรารถนาของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปใช้เพื่อการค้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บิดามารดา ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ ประสบการณ์ ระดับการรกรก่องในวิชาชีพนั้น ๆ และโอกาสที่มองเห็นได้ในอนาคต”⁵⁰ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อุทรณี ศรีสมิตี อ่างโดย สุทธิรัตน์ วัชรจรัสกุล ที่พบว่า “บิดา มารดา และบุตรส่วนใหญ่ มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับเกณฑ์ในการเลือกอาชีพ”⁵⁰

สำหรับเรื่องที่ถูกปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุด คือเรื่อง ครอบครัวมีรายได้น้อย แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่า ครอบครัวมีฐานะการเงินดีพอที่จะสนับสนุนให้นักเรียนศึกษาต่ออาชีพนี้ได้ ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลเรื่องนี้ในระดับมาก แต่ข้อมูลดังกล่าวขัดแย้งกับผลการสำรวจระดับรายได้ของผู้ปกครอง ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม จะมีรายได้ในระดับต่ำประมาณ 1,000 - 3,000 บาทต่อเดือนอย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองก็มีความมั่นใจและเห็นด้วยว่า ครอบครัวมีฐานะดีพอที่จะสนับสนุนให้นักเรียนศึกษาต่ออาชีพนี้ได้

สรุปข้อมูลความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรมทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวม ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลทั้ง 4 ด้านในระดับมาก และเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับมากที่สุด คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อ รองลงมาคือ ด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน และด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง ตามลำดับ สำหรับเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ด้านความรู้จักตัวนักเรียน

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงว่า ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลการเรียนอาชีวะคหกรรมของนักเรียน ในด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา เป็นทั้งแหล่งวิชาการ และแหล่งฝึกอบรมบ่มนิสัยของนักเรียน เป็นสถานที่ที่ผู้ปกครองไว้วางใจ พร้อมทั้งจะมอบอนาคตบุตรหลานของตนให้อยู่ในความดูแลของครู อาจารย์ โดยเฉพาะนักเรียนที่เข้าเรียนในระดับ ปวช. นั้น ส่วนใหญ่เป็นเยาวชนในวัย 14-18 ปี ที่กำลังเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ อีกทั้งยังเป็นวัยที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงาน เป็นวัยที่บุคคลที่มีค่าต่อสังคมมาก ดังนั้น การที่ผู้ปกครองจะตัดสินใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาใดนั้น ผู้ปกครองจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษานั้น ๆ เป็นอย่างดี ก่อนการตัดสินใจ อาทิเช่น เรื่องครูอาจารย์ อุปกรณ์เครื่องมือ หลักสูตร สาขาวิชา การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริการแนะแนว เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อความมั่นใจในการที่นักเรียนจะออกไปประกอบอาชีพในอนาคต ดังที่ ลัดดา สุวรรณรัตน์ ได้สรุปไว้ว่า

ในเรื่องความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพนั้นจะเกิดจากหลักสูตรและวิธีสอนของครู เป็นอันดับแรก วิธีสอนที่ดีจะเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน จะส่งผลต่อความมั่นใจในการทำงานอาชีพที่ได้ศึกษามา นอกจากนี้ บริการสนเทศต่าง ๆ จะส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้ถึงข้อเท็จจริงในการที่จะออกไปทำงาน ตลอดจนทราบความเคลื่อนไหวของวงการอาชีพ⁷¹

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว เป็นสาเหตุให้ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาค่อนข้างมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยกับเหตุผลเรื่อง นักเรียนสามารถนำความรู้ในงานอาชีพไปประกอบอาชีพส่วนตัว ดำเนินกิจการของตนเองได้ในระดับมากที่สุด ซึ่งตรงกับข้อมูลของนักเรียนที่ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลเรื่องเป็นอาชีพอิสระสามารถประกอบกิจการของตนเองได้ในระดับมากที่สุด ลักษณะเช่นนี้เป็นสิ่งบ่งชี้ว่า ทั้งผู้ปกครองและนักเรียนมีความเห็นว่า เลือกเรียนวิชาอาชีพคหกรรมเพื่อออกไปทำอาชีพอิสระประกอบกิจการของตนเอง ซึ่งเป็นแนวคิดที่เหมาะสมกับยุคสมัยและสภาพสังคมปัจจุบัน แต่เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้สมัครเรียนสาขาวิชาชีพนี้ในแต่ละปีการศึกษา กลับพบว่าจำนวนนักศึกษาที่เลือกศึกษาค่ออาชีพนี้ลดลงเรื่อย ๆ และยิ่งพบอีกว่าในจำนวนผู้เข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมระดับ ปวช. ปีที่ 1 แต่ละปีการศึกษามีนักเรียนลาออกกลางคันในระหว่างปีการศึกษาเป็นจำนวนไม่น้อย ดังสถิติของฝ่ายวางแผนวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี ระบุไว้ว่า ในปีการศึกษา 2531 มีจำนวนนักเรียน ปวช. 1 คหกรรมลาออกกลางคัน จำนวน 38 คน และปีการศึกษา 2532 จำนวน 38 คน นอกจากนี้ จากสถิติของงานทะเบียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลาได้ข้อมูลการลาออกกลางคันของนักเรียน ปวช. คหกรรมไว้ดังนี้ ปีการศึกษา 2531 มีนักเรียนลาออกกลางคัน 33 คน ปีการศึกษา 2532 มีจำนวน 27 คน

จึงน่าสังเกตว่า ในขณะที่ผู้ปกครองและนักเรียนมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการเลือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียนอาชีพคหกรรม ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลับมีนักเรียนจำนวนหนึ่งไปไม่ถึงเป้าหมายที่วางไว้ ดังปรากฏสถิติการลาออกกลางคันของนักเรียนดังกล่าว และจากข้อมูลของผู้เลือกเรียนคหกรรม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีแนวคิดในเรื่องการประกอบอาชีพที่ทันสมัย สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน แต่เป็นเพียงประชากรกลุ่มน้อยที่มุ่งหวังจะยึดวิชาชีพนี้เป็นอาชีพหลักในการดำเนินชีวิต ทั้ง ๆ ที่เป็นอาชีพที่เกี่ยวกับกับชีวิตประจำวัน เกี่ยวกับปากท้อง และปัจจัยสี่ของมนุษย์ทุกคน ตลาดอาชีพยังเปิดกว้างสำหรับผู้ประกอบอาชีพด้านนี้อยู่มาก จึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษา และมีผู้อำนวยการที่ทางด้านการจัดการอาชีวศึกษาโดยตรง ที่จะต้องแก้ไขสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในเรื่องของวิชาชีพคหกรรม ให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของตลาดอาชีพในยุคโลกาภิวัตน์

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ระหว่างนักเรียนประเภทมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้กับผู้ปกครอง

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง พบว่า โดยภาพรวม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และเมื่อทำการทดสอบแต่ละด้าน ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้จักตนเอง นักเรียนและผู้ปกครอง มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายถึงนักเรียนและผู้ปกครองมีความเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาอาชีพคหกรรม ด้านความรู้จักตนเองไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะการที่บุคคลจะเลือกประกอบอาชีพใดนั้น จำเป็นจะต้องรู้ว่า ตนเองสนใจเรื่องอะไร มีความมุ่งหวังเกี่ยวกับอาชีพอย่างไร มีความถนัดในงานที่เลือก หรือไม่เพียงไร บุคลิกลักษณะเหมาะสมกับงานที่จะทำหรือไม่ ความสามารถ ตลอดจนสติปัญญาเหมาะสมกับงานที่จะทำมากน้อยแค่ไหน ข้อมูลเหล่านี้จะได้จากการที่บุคคลพิจารณาตนเองอย่างถี่ถ้วน ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกอาชีพ ดังที่ นวลศิริ เปาโรหิตย์ ได้กล่าวไว้ว่า

พัฒนาการทางอาชีพนั้น แท้ที่จริงก็คือพัฒนาการทางจิตใจ และร่างกายผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปกับกระบวนการแสดงออกของความคิดรวบยอดของบุคคล เมื่อบุคคลเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เขาวงจะมีภาพพจน์เกี่ยวกับตนเองที่เรียกว่า ความคิดรวบยอด และความคิดรวบยอดนี้จะมีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อการเลือกงาน เลือกการศึกษา และ ความคาดหมายของบทบาทในหน้าที่ที่เขาจะทำ^{๕๒}

จากเหตุผลดังกล่าว นักเรียนและผู้ปกครองจึงเห็นด้วยกับ เหตุผลด้านความรู้จักตนเองไม่แตกต่างกัน

แต่ในเรื่องมีเป้าหมายที่จะประกอบอาชีพในอนาคตตามวิชาชีพที่เลือกเรียน มีความสนใจในลักษณะงานอาชีพนี้ สอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้ จึงเรียนวิชาชีพนี้ไปพลาง ๆ เลือกเรียนตามคำชักชวนของเพื่อน และเลือกเรียนตามความสมัครใจของตนเอง นักเรียนและผู้ปกครองมีความเห็นในเรื่องเหล่านี้แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะถึงแม้ทั้งนักเรียนและผู้ปกครองเห็นด้วย และให้ความสำคัญกับเหตุผลด้านความรู้จักตนเองเช่นเดียวกัน แต่คงไม่มีใครที่จะรู้จักตัวผู้เรียนได้ดีเท่ากับตัวของเขาเอง โดยเฉพาะในเรื่องของความสนใจ ความชอบ เป้าหมายการดำเนินชีวิต และเหตุผลส่วนตัวอื่น ๆ ผู้เรียนย่อมจะรู้จักว่าทุกคน ด้วยเหตุนี้ นักเรียนและผู้ปกครองจึงมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าว

2. ด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน โดยภาพรวม นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายถึงนักเรียนและผู้ปกครองมีความเห็นไม่แตกต่างกัน ในด้านความรู้ความเข้าใจในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน แสดงว่านักเรียนและผู้ปกครอง ต่างก็เห็นด้วยกับแนวทางการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพคหกรรม ด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน ทั้งนี้เพราะการที่บุคคลจะประกอบอาชีพใดนั้น จะต้องมีความรู้ในเรื่องของงานอาชีพที่ตนเองมุ่งหวัง ดังที่ นวลศิริ เปาโรหิตส์ กล่าวไว้ว่า "ข้อมูลทางด้านอาชีพเป็นหัวใจสำคัญของการพิจารณาประกอบการตัดสินใจ เพื่อเลือกอาชีพในอนาคต"^{๕๓} ด้วยเหตุนี้ นักเรียนและผู้ปกครองจึงมีความคิดเห็นในด้านความรู้ในงานอาชีพเป็นไปในทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุพรรณิ ศษมิติ อ่างโดย ชุตีรัตน์ วิชระจรัสกุล ที่พบว่า "บิดามารดา และบุตรส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับเกณฑ์การเลือกอาชีพ"^{๕๔}

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่สำหรับหัวข้อเรื่อง ความรู้ในงานอาชีพนี้สามารถนำไปรับราชการได้ เป็นอาชีพที่ช่วยให้ตนเองมีความก้าวหน้าในอนาคต เป็นอาชีพอิสระ สามารถประกอบกิจการของตนเองได้ มั่นใจว่าอาชีพนี้จะช่วยให้ตนเองมีชีวิตมั่นคง และเรื่องอาชีพนี้กำลังอยู่ในความนิยม นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นในเรื่องเหล่านี้แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เจตคติตลอดจนค่านิยมในอาชีพระหว่างนักเรียน และผู้ปกครองแตกต่างกันอยู่บ้าง เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสได้ฟังการแนะนำนักศึกษาต่อ และแนะนำอาชีพจากสถานศึกษา ซึ่งช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีแนวคิดเกี่ยวกับงานอาชีพที่ทันสมัย เหมาะสมกับยุคสมัย และสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากการที่ปัจจุบันนักเรียนนิยมเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาอาชีพมากขึ้น ดังเช่น ไชยสิทธิ์ โภครุณณาสี พบว่า "นักเรียนเลือกเรียนต่อสาขาอาชีพมากกว่าสาขาสามัญ เนื่องจากนักเรียนมีความเข้าใจในโลกของงานอาชีพ ประกอบกับมีการสำรวจความถนัด ความสนใจ และความเหมาะสมของตนเองกับวิชาชีพ และอาชีพในปัจจุบันและอนาคต"^{๕๕} โศขเฉพาอย่างยิ่งนักเรียนที่เลือกเรียนสาขาอาชีพสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์นั้น มีความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพอิสระ มีกิจการของตนเองเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งข้อมูลที่ค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสริมศรี อัครพลินันท์ ที่พบว่า "เป้าประสงค์ของการประกอบอาชีพของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ จะให้ความสำคัญกับการประกอบอาชีพส่วนตัวเป็นอันดับแรก ปัจจัยที่มีส่วนช่วยในการตัดสินใจประกอบอาชีพส่วนตัวนั้น นักศึกษามีความเห็นตรงกัน ด้านทำงานด้วยใจรัก มีความก้าวหน้าในอาชีพ และทำงานตามความถนัด"^{๕๖} จึงกล่าวได้ว่านักเรียนที่เลือกเรียนสาขาอาชีพคหกรรม มีแนวคิดที่จะประกอบอาชีพอิสระ มีกิจการของตนเองเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ผู้ปกครองยังมีเจตคติและค่านิยมในอาชีพแบบเก่า ที่ต้องการให้ลูกหลานรับราชการ ดังที่ ผานิต มงคลกล่าวไว้ว่า "ปัญหาเด็กเรียนคหกรรมลด สาเหตุประการหนึ่ง คือประชาชนยังมีค่านิยมในการอยากให้ลูกหลานรับราชการ เพื่อจะได้มีเกียรติ ไม่ลำบากอย่างพ่อแม่"^{๕๗} ด้วยเหตุนี้ถึงแม้ว่านักเรียนกับผู้ปกครองส่วนใหญ่ต่างก็เห็นด้วยกับเหตุผล ด้านความรู้ในงานอาชีพที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ แต่สำหรับรายละเอียดบางประการที่เกี่ยวกับเจตคติ และค่านิยมในอาชีพตามหัวข้อที่ยกมากล่าวข้างต้น นักเรียนและผู้ปกครองยังมีความคิดเห็นที่ต่างหากันอยู่

3. ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ โดยภาพรวม นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายถึง นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แสดงว่า นักเรียนและผู้ปกครอง ต่างก็เห็นด้วยกับเหตุผล ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกเรียน ทั้งนี้ เพราะ สถานศึกษาเป็นแหล่งวิชาการ ให้ความรู้และเป็นแหล่งฝึกอบรมบ่มนิสัย สร้างเสริมประสบการณ์งานอาชีพให้กับนักเรียน โดยเฉพาะสถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษา ซึ่งจัดการศึกษาด้านอาชีพโดยตรง ผู้ที่เลือกศึกษาต่อในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จะได้เรียนรู้ ฝึกฝนหาประสบการณ์งานอาชีพ เพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้น ก่อนที่ผู้เรียนจะตัดสินใจเลือกเรียนในสถานศึกษาใด จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ เกี่ยวกับสถานศึกษาแห่งนั้น ๆ มาประกอบการตัดสินใจ เช่น รู้เรื่องหลักสูตร แผนการเรียน ครูอาจารย์ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นต้น ดังที่ มะเคือ เสมาทอง ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเลือกแผนการเรียนไว้ว่า เป็นหัวใจสำคัญของการเรียน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะแผนการเรียนจะเป็นตัวกำหนดคนแนวอาชีพในอนาคต นักเรียนจะต้องศึกษาข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับแผนการเรียนทั้งหมดที่จัดในโรงเรียน^{๑๑} และ จารุ ไชยาค่า ก็ได้กล่าวไว้ว่า "แนวทางการเลือกศึกษาคือวิชาชีพนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา เช่น ตั้งอยู่ที่ใด หลักสูตรที่สอนเพื่ออาชีพนั้น ๆ มีอะไรบ้าง เราถนัดวิชานั้นจริงหรือ"^{๑๒} ด้วยเหตุนี้ นักเรียนและผู้ปกครองจึงต่างก็มีความเห็นพ้องกัน ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ

แต่สำหรับในหัวข้อเรื่อง ตัวอย่างศิษย์เก่าที่เรียนจบจากสถานศึกษาไปแล้ว ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ การแนะนำเป็นสาเหตุสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนที่นี่ วิชานี้เรียนจบง่าย เพราะเน้นฝึกปฏิบัติมากกว่าท่องตำรา ความรู้ในระหว่างเรียนสามารถนำไปใช้ป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว และเรื่องสถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อสอบพลาดจากสาขาวิชาอื่น ๆ นักเรียนและผู้ปกครองมีความเห็นที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะ สำหรับนักเรียนนั้น ในขณะที่อยู่ในสถานศึกษาย่อมจะได้รับฟังคำแนะนำจากครู อาจารย์ และการรับฟังการแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ หรือแนะนำอาชีพอยู่อย่างสม่ำเสมอ ดังข้อมูลที่พบว่า นักเรียนเห็นด้วยว่าการแนะนำเป็นสาเหตุสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียน และสอดคล้องกับที่ สุจินต์ วุฒิสักดิ์ชัยกุล วิจัยพบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ต้องการให้โรงเรียนจัดบริการแนะแนวมากเป็นอันดับ 1 โดยเฉพาะในเรื่องการเลือกวิชาชีพ ให้เหมาะสมกับตน การฝึกงานเพื่อจะได้มีประสบการณ์ในการทำงาน ระหว่างเรียน และได้รับการช่วยเหลือให้เข้าทำงานหลังจากจบการศึกษาไปแล้ว"⁷⁰

ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้นักเรียนมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อชัดเจนกว่าผู้ปกครอง และมีความเห็นที่แตกต่างจากผู้ปกครองไปบ้างในบางกรณี ดังเช่นที่ผู้วิจัยได้ค้นพบ

4. ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยภาพรวม นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายถึง นักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็น ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครองแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะในสภาวะความเป็นจริงของการดำเนินชีวิตในแต่ละครอบครัวนั้น พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวย่อมทราบ และมองเห็นสภาวะความเป็นอยู่ของครอบครัวตนเองได้ชัดเจนกว่านักเรียน ในขณะที่นักเรียนเมื่ออยู่ในโรงเรียน ย่อมจะได้รับฟังคำแนะนำจากครูอาจารย์ หรือได้รับบริการแนะแนวในด้านอาชีพของโรงเรียน จึงทำให้ความคิดเห็นของนักเรียน กับผู้ปกครองแตกต่างกัน โดยเฉพาะในรายชื่อนั้น นักเรียน และผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากในเรื่อง ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนฝึกฝนหาประสบการณ์ในอาชีพ เพื่อเตรียมตัวประกอบกิจการของตนเอง พ่อแม่ หรือผู้ปกครองได้ร่วมปรึกษาหารือกับนักเรียนก่อนที่นักเรียนจะเลือกศึกษาต่ออาชีพนี้ พ่อต้องการให้เลือกศึกษาต่ออาชีพนี้ ผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ แต่จากข้อมูลสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง ที่ผู้วิจัยค้นพบปรากฏว่า นักเรียนและผู้ปกครองต่างก็เห็นด้วยกับเหตุผลในเรื่องดังกล่าว ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า นักเรียนและผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลเรื่องเหล่านี้ในระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะถึงแม้ว่าทั้งนักเรียนและผู้ปกครองต่างก็เห็นด้วยกับเหตุผลดังกล่าว แต่ขณะเดียวกัน ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบครอบครัว และความเป็นอยู่ ตลอดจนอนาคตของนักเรียนโดยตรง ย่อมจะให้น้ำหนักความคิดเห็นใน

เรื่องที่เกี่ยวข้องกับฐานะครอบครัว ความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพ ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับที่มากกว่านักเรียน ดังจะเห็นได้จากผลการสำรวจความคิดเห็น ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจ ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ผู้วิจัยได้ค้นพบ

สรุปผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาสีพ ประเภทวิชาคหกรรม ระหว่างนักเรียน ปวช. ปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรม กับผู้ปกครองทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายถึง นักเรียนและผู้ปกครอง มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อสาขาสีพประเภทวิชาคหกรรมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน และถ้าพิจารณาในรายละเอียดจากผลการสำรวจความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน และผู้ปกครอง ที่ผู้วิจัยค้นพบ จะเห็นว่าทั้งนักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ เหตุผลการเลือกศึกษาต่อเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือ เห็นด้วยในระดับมาก จึงสรุปได้ว่า ทั้งนักเรียน และผู้ปกครองมีความเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ ประเภทวิชาคหกรรมสอดคล้องกัน เช่นเดียวกับการค้นพบของ สุพรรณิ ศษมิติ ที่พบว่า "บิดามารดา และบุตรส่วนใหญ่ มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับเกณฑ์ในการเลือกอาชีพ"⁷¹

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีความเห็นแตกต่างกัน ในด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจ ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครอง กล่าวคือ ผู้ปกครองจะเห็นด้วยกับเหตุผลด้านนี้ในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนเห็นด้วยในระดับปานกลาง แสดงว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับเหตุผลด้านนี้มากกว่านักเรียน ทั้งนี้เพราะพ่อแม่ หรือผู้ปกครองเป็นผู้รับผิดชอบการศึกษาของนักเรียน ทั้งในด้านทุนทรัพย์ การศึกษาเล่าเรียน การเตรียมตัวประกอบอาชีพ ตลอดจนอนาคตของนักเรียน อาจกล่าวได้ว่าข้อมูลด้านนี้ส่วนใหญ่ก็คือ ข้อมูลด้านความรู้จากตัวผู้ปกครองนั่นเอง เพราะฉะนั้น การที่ผู้ปกครองจะรับผิดชอบต่อคุณูปการที่ให้ให้นักเรียนศึกษาต่อในอาชีพใดนั้น ผู้ปกครองจำเป็นต้องสำรวจตนเองเช่นกันว่า มีความพร้อมในด้านทุนทรัพย์ ตลอดจนสภาพความเป็นอยู่ของตนเองและความเชื่อมั่นพอที่จะอุปการะนักเรียนให้สำเร็จหลักสูตรการศึกษานั้น ๆ ได้ หรือไม่อย่างไร สำหรับนักเรียนนั้น จากผลการสำรวจความคิดเห็นที่ผู้วิจัยค้นพบ ปรากฏว่านักเรียนเห็นด้วยกับเหตุผลด้านนี้น้อยกว่าด้านอื่น ๆ ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะ นักเรียนย่อมจะรู้เรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของผู้ปกครอง หรือสภาพความเป็นอยู่ภายในครอบครัวไม่ชัดเจน เท่ากับตัวผู้ปกครองเอง นักเรียนและผู้ปกครองจึงมีความคิดเห็น ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครองแตกต่างกัน

ตอนที่ 4 การหาความสัมพันธ์ของอาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และความมุ่งหวังในอาชีพของผู้ปกครอง กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครอง กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ผลจากการวิจัยพบว่า อาชีพของผู้ปกครอง กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ อาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ ผู้ปกครองจะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับเหตุผลการศึกษาต่อมากนักขอเพียงไร ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอาชีพของผู้ปกครอง ไม่ว่าผู้ปกครองจะประกอบอาชีพใด ก็อาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับเหตุผลการศึกษาต่อได้พอ ๆ กัน แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองไม่เกี่ยวข้องกับเหตุผลที่จะให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดาวัลย์ โค้วตระกูล ซึ่งพบว่า "องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ ความคิดเห็นของบิดามารดา อาชีพของผู้ปกครองไม่ใช่สาเหตุสำคัญของการเลือกเรียนวิชาชีพ"⁷² นอกจากนี้ มารศรี กองเกตุ ก็ได้สำรวจพบว่า "อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียน บิดามารดา หรือผู้ปกครองจะให้โอกาสแก่ลูกในการเลือกประกอบอาชีพตามที่ต้องการ"⁷³ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มุ่งหวังที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพตามความสมัครใจของนักเรียน จึงสรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า รายได้ของผู้ปกครองกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ไม่ว่าผู้ปกครองจะมีรายได้ต่ำ ปานกลาง หรือรายได้สูง ก็ไม่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ผู้ปกครองจะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยมากนักหรือไม่ กับเหตุการณ์เลือกศึกษาต่อไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายได้ของผู้ปกครอง ดังที่ สมพงษ์ มีนระวิง ได้วิจัยพบว่า "รายได้ของผู้ปกครองไม่มีผล ทำให้การเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนแตกต่างกัน"⁷⁴ และ ลัดดาวัลย์ โค้วตระกูล ก็วิจัยพบว่า "ความคิดเห็นของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ใช่สาเหตุสำคัญของการเลือกแผนการเรียนวิชาชีพ"⁷⁵ ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครอง กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ ไม่ว่าผู้ปกครองจะมีระดับการศึกษาสูง กลาง หรือ ต่ำ ก็อาจจะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อได้ไม่แตกต่างกัน ระดับการศึกษาของผู้ปกครองจึงไม่เกี่ยวข้องกับเหตุผลที่จะให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อ ดังที่ ลัดดาวัลย์ โค้วตระกูล วิจัยพบว่า "ระดับการศึกษาของผู้ปกครองไม่ใช่สาเหตุสำคัญของการเลือกแผนการเรียนวิชาชีพ"⁷⁶ และ มารศรี กองเกตุ ซึ่งได้ศึกษาผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดา ที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน พบว่า "ระดับการศึกษา และอาชีพของบิดามารดา ไม่มีผลกระทบต่อการเลือกอาชีพ"⁷⁷ จึงสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพกับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม จากผลการวิจัยพบว่า ความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพ กับเหตุผลในการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนประกอบอาชีพ มีผลกระทบ

ต่อเหตุการณ์ให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอื่น ผู้ปกครองจะเห็นด้วยกับเหตุผลของการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาอื่น ประเภทวิชาคหกรรมมากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับความมุ่งหวังของผู้ปกครองว่าจะให้นักเรียนประกอบอาชีพใด ซึ่งผลของการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มุ่งหวังจะให้นักเรียนประกอบอาชีพตามความสมัครใจ ส่วนใหญ่จะเห็นด้วยกับเหตุผลการเลือกศึกษาต่อในระดับมาก ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไชยสิทธิ์ โกรธณาศัย ที่พบว่า "ผู้ปกครองส่วนใหญ่ มุ่งหวังที่จะให้นักเรียนมีการศึกษาต่อ เพื่อประกอบอาชีพที่ตนเลือกได้อย่างอิสระ ตามความถนัด"⁷⁸

จึงสรุปได้ว่า ผู้ปกครองจะเห็นด้วยกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอื่นประเภทวิชาคหกรรมมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความมุ่งหวังของผู้ปกครองว่าจะให้นักเรียนประกอบอาชีพใด

ตอนที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกับ

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอื่น ประเภทวิชาคหกรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอื่น ประเภทวิชาคหกรรม ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกับเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสาขาอื่น ประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ความคิดเห็นของนักเรียนในการให้เหตุผลการเลือกศึกษาต่อว่าจะเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับผลการเรียนของนักเรียน จากผลการวิจัย แสดงว่า นักเรียนที่เห็นด้วยกับเหตุผลการเลือกศึกษาต่อในระดับมาก ส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนตั้งแต่ 2.49 - ต่ำกว่า 2.00 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Cook ที่พบว่า "การเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์กับสติปัญญา"⁷⁹ และ Eaddy ก็ได้วิจัยพบว่า "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน"⁸⁰ นอกจากนี้ อรอร ชื่นศิริ ได้วิจัยพบว่า "สาเหตุที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนอาชีวศึกษา เพราะทราบว่ามีสติปัญญาไม่ดีพอ"⁸¹ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง ที่พบว่า

ผลการศึกษาในปีที่ผ่านมา มีความสำคัญต่อการเลือกสาขาวิชาของนักเรียนมาก นักเรียนที่มีผลการศึกษายิ่งจะเลือกเรียนสาขามากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาน้อย และนักเรียนที่มีผลการศึกษาน้อยจะเลือกเรียนสาขาอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษายิ่ง แสดงว่านักเรียนได้ใช้ผลการศึกษาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ”

จากผลการวิจัยที่ค้นพบ จึงพอสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีผลต่อการให้เหตุผลที่จะตัดสินใจเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมมาก และเป็นที่น่าสนใจเกินว่านักเรียนที่เลือกเรียนวิชาอาชีพคหกรรม มักจะมีผลการเรียนในระดับต่ำ ทั้ง ๆ ที่โดยแท้จริงแล้ว วิชาอาชีพคหกรรมเป็นวิชาที่ต้องเรียนรู้อีกหลายอย่างใหม่อยู่ตลอดเวลา อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ส่วนใหญ่เป็นเทคโนโลยียุคใหม่ที่มีการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ อีกทั้งจุดมุ่งหมายของการเรียนอาชีพคหกรรมนั้น เรียนเพื่อออกไปประกอบอาชีพอิสระตามสาขาวิชาชีพที่เรียนมา ซึ่งปัจจุบันตลาดแรงงานด้านนี้ ขยายตัวกว้างขวาง และแพร่หลาย ทำให้มีการแข่งขันในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพมากขึ้น ดังนั้นผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวข้องกับงานคหกรรมศาสตร์ที่ต้องการประสบความสำเร็จในงานอาชีพจึงต้องเป็นผู้ที่ทันสมัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สูง มีสติปัญญา ไหวพริบฉับไว และมีความรู้รอบในอันที่จะนำเอาสภาวะแวดล้อมรอบตัวมาประยุกต์เข้ากับงาน เพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับงานอาชีพของตน ที่สำคัญคือต้องมีทักษะในงานอาชีพสูงพอที่จะเข้าแข่งขันกับตลาดอาชีพ อาจเป็นไปได้ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนอาชีพคหกรรมส่วนใหญ่เมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วมักจะไม่สามารถประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนส่วนใหญ่ที่เลือกเรียนอาชีพนี้เป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ขาดความพร้อมในด้านสติปัญญา และทักษะอาชีพ จึงควรจะได้มีการศึกษาถึงคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ประกอบอาชีพคหกรรมเพื่อนำไปสู่การกำหนดคุณสมบัติของผู้ศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาคหกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะงานอาชีพที่กำลังขยายตัวและก้าวไกลในตลาดอาชีพ อีกทั้งยังเป็นผู้ประกอบการหนึ่งที่จะช่วยให้สถานศึกษา ได้ผลิตบุคลากรผู้ประกอบอาชีพคหกรรมที่มีคุณภาพ เป็นมืออาชีพออกสู่ตลาดแรงงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อไปนี้ อาศัยผลจากการวิจัยเป็นพื้นฐาน โดยแบ่งข้อเสนอแนะเป็นประเด็น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

จากผลการวิจัยที่ได้ค้นพบ มีข้อเสนอแนะบางประการสำหรับสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในกลุ่มภาคใต้ ควรพิจารณาดำเนินการ คือ

1.1 เนื่องจากผลการวิจัยได้ค้นพบว่า ผู้ปกครองเห็นด้วยกับเหตุผลการเลือกศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาประเภทวิชาคหกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักเรียนเลือกเรียนมากที่สุด โดยเฉพาะเรื่อง สถานศึกษามีอาจารย์ที่มีความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของประชาชน ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับมาก ซึ่งแสดงว่าการที่ผู้ปกครองจะให้เด็กเรียนเลือกเรียนวิชาชีพที่สถานศึกษาแห่งใดนั้น ผู้ปกครองจะคำนึงถึงอาจารย์ผู้สอนเป็นสำคัญ

ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรพัฒนาคุณภาพครูอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาอาชีพคหกรรมอยู่อย่างสม่ำเสมอ เช่นส่งเสริมให้ครูอาจารย์ได้มีการศึกษาดูงานในสถานประกอบการส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อ ส่งเสริมให้เข้าฝึกอบรมเกี่ยวกับวิทยาการสมัยใหม่ ตลอดจนการใช้เครื่องมือที่ทันสมัย ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถให้กับครูอาจารย์ในการที่จะนำเอาความรู้และข้อมูลข่าวสารสมัยใหม่ มาปรับปรุงการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับตลาดแรงงานในยุคโลกาภิวัตน์

1.2 เนื่องจากการวิจัยได้ค้นพบว่า เหตุผลที่นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนสาขาวิชาอาชีพคหกรรม เพราะเห็นด้วยอย่างมากในการที่จะประกอบอาชีพอิสระมีกิจการของตนเองได้ แต่นักเรียนกลับไม่เห็นด้วยว่า อาชีพคหกรรมเป็นอาชีพที่อยู่ในความนิยมทั้งที่สภาพสังคมปัจจุบัน อาชีพที่เกี่ยวกับงานคหกรรมจะเป็นอาชีพที่แพร่หลายอยู่ในทุกระดับสังคมในรูปของอาชีพประเภทธุรกิจบริการ

ดังนั้นสถานศึกษาควรจะได้ปรับปรุงและพัฒนางานแนะแนวอาชีพใน

สถานศึกษาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดอาชีพ โดยมีการวางแผนการแนะแนวอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ชัดเจน มีการประสานงานกับสถานประกอบการในท้องถิ่น เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารด้านธุรกิจ อุตสาหกรรม และตลาดอาชีพ รวมทั้งจัดรูปแบบการบริการแนะแนว อาชีพที่ช่วยให้นักเรียนได้เห็นภาพที่ชัดเจนของการขยายตัวภาคธุรกิจอุตสาหกรรม และ ตลาดอาชีพในปัจจุบันตามสภาพที่เป็นจริงในสังคม เมื่อนักเรียนมีข้อมูลเหล่านี้ชัดเจน นักเรียนอาจจะให้ความสนใจในวิชาอาชีพคหกรรมมากขึ้นก็เป็นได้

1.3 เนื่องจากผลการวิจัยได้พบว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสาขาอาชีพ คหกรรมส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนต่ำ ซึ่งตามข้อเท็จจริงผู้ที่เลือกเรียนวิชาอาชีพนี้ ควรจะเป็นผู้ที่มีความพร้อมทางด้านสติปัญญา ความสามารถ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีทักษะทางด้านงานอาชีพสูง ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนบางคน หรือบางกลุ่มไม่ประสบผล สำเร็จในการเรียน จึงเป็นไปได้ว่าปัญหาการลาออกกลางคันของนักเรียนในแต่ละปีการ ศึกษาอาจจะเกิดจากสาเหตุดังกล่าวก็เป็นได้

ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาการลาออกกลางคันของนักเรียน และ เพื่อเป็นการยกมาตรฐานวิชาอาชีพคหกรรม แนวทางหนึ่งที่สถานศึกษาควรดำเนินการ คือ การกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่เลือกศึกษาค่อวิชาอาชีพคหกรรมให้เหมาะสมกับลักษณะงานอาชีพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ค้นพบ ซึ่งมีข้อมูลบางส่วนที่ยังไม่ชัดเจนและบางส่วนก็ ควรจะได้มีการศึกษาเพิ่มเติม ดังนี้

2.1 เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาค่อสาขาอาชีพ คหกรรมส่วนใหญ่ มีความประสงค์ที่จะเลือกเรียนสาขาวิชาอาชีพอาหารและโภชนาการ ในขณะที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ มีความมุ่งหวังจะให้นักเรียนเลือกเรียนในสาขาวิชาผ้าและ เครื่องแต่งกาย ซึ่งลักษณะข้อมูลที่ได้ไม่สัมพันธ์กัน และยังไม่ชัดเจนว่าในสภาพที่เป็นจริง นั้น กลุ่มประชากรซึ่งได้แก่ นักเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคใต้ มีความประสงค์ จะเลือกเรียนสาขาอาชีพคหกรรมในสาขาอาชีพใด และสอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดอาชีพในท้องถิ่นหรือไม่เพียงใด ดังนั้นจึงควรได้มีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

2.1.1 สำนวจความต้องการของนักเรียนในการเลือกเรียนวิชา

อาชีพคหกรรมสาขาต่าง ๆ ในสถานศึกษา กลุ่มภาคใต้

2.1.2 สํารวจลักษณะงานอาชีพทางด้านคหกรรมศาสตร์ ที่ตลาด
อาชีพในท้องถิ่นต้องการ

ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา
ปรับปรุงหลักสูตรและแผนการเรียนสาขาวิชาอาชีพคหกรรมต่อไป

2.2 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เลือกเรียนคหกรรมส่วนใหญ่เป็นผู้
มีผลการเรียนต่ำ ขณะที่วิชาอาชีวะนี้ต้องการผู้เรียนซึ่งมีทักษะในงานอาชีพสูง มีความพร้อม
ทางด้านสติปัญญา ความสามารถในการที่จะสร้างงาน จึงอาจจะเป็นเพราะสาเหตุนี้ก็เป็น
ได้ที่ทำให้การลาออกกลางคันของนักเรียนในแต่ละปีการศึกษามีจำนวนมาก

ดังนั้น เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ชัดเจนซึ่งจะนำไปสู่การแก้ปัญหาดังกล่าว
จึงควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

2.2.1 ศึกษาสาเหตุการลาออกกลางคันของนักเรียนที่เรียนสาข
อาชีพคหกรรม

2.2.2 ศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบอาชีพทางด้านคหกรรม
เกี่ยวกับคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ประกอบอาชีพคหกรรมที่ตลาดอาชีพต้องการ ซึ่งผลการ
วิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่เลือกศึกษาต่อสาขอาชีพคหกรรม
ต่อไป

เชิงอรรถ

¹ กรมอาชีวศึกษา, สถิติอาชีวศึกษา 2531 (กรุงเทพฯ : กองแผนงาน, ม.ป.ป.), หน้า 35.

² สมพงษ์ มั่นระวัง, "การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513), หน้า 117.

³ วิทยาลัยอาชีวศึกษาปทุมธานี, รายงานการวิจัยสาเหตุที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไม่เลือกศึกษาต่อสายวิชาชีพสหกรรมศาสตร์ (ปทุมธานี : วิทยาลัยอาชีวศึกษาปทุมธานี, 2534), หน้า 69.

⁴ ชมาธร พันธุ์โพธิ์, "การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 8 ปีการศึกษา 2527 ในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 30.

⁵ สุรีย์ สุวรรณศรี, "คหกรรมกับการมีงานทำ," อาชีวศึกษา ปีที่ 1, ฉบับที่ 11 (สิงหาคม 2528), หน้า 65.

⁶ วนิด มงคล, ศิลปการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา (นครสวรรค์ : เมธีการพิมพ์, 2531), หน้า 57.

⁷ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาสัย, "การสำรวจความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี," (วิทยานพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2532), หน้า 212.

⁹ เสริมศรี อัครนุสิทธิ์, "เป้าประสงค์ของชีวิตนักศึกษาณะคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา," (วิทยานพนธ์ปริชญามหาบัณฑิต, วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2531), บทคัดย่อ.

¹⁰ สัมภาษณ์ อมรรัตน์ เจริญชัย, รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 8 สิงหาคม 2532.

¹⁰ ไชยสิทธิ์ โกรธคุณาสัย, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 202.

¹¹ กรมวิชาการ, รายงานผลการสัมมนาการปรับการวัดการศึกษากับการพัฒนาเมือง (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2535) หน้า 165.

¹² สัมพงษ์ มั่นระวัง, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 116.

¹³ ภัณฑพร สังขวาสี, "การศึกษาสถานภาพผู้สอบเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ ปีการศึกษา 2529," (ผลงานวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล, 2530), บทคัดย่อ.

¹⁴ สัมพงษ์ มั่นระวัง, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

¹⁵ ภัณฑพร สังขวาสี, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

¹⁶ วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁷ มารศรี กองเกตุ, ผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของ บิดามารดามีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพฯ, (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 96.

¹⁸ ไชยสิทธิ์ โกรธณาสัย, สิ่งที่ย่างมาแล้ว, หน้า 218.

¹⁹ สำอาง สีหาพงษ์, "การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดแผนการเรียนวิชาชีพ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ : ความจำเป็นและการเปลี่ยนแปลงค่านิยม และเจตคติ ที่มีต่องานอาชีพ," วารสารการวิจัยทางการศึกษา ฉบับที่ 3 (2530) หน้า 70-71.

²⁰ เรื่องเดียวกัน.

²¹ สุรีย์ สุวรรณศรี, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

²² ลัดดาวัลย์ ใจวัตรกุล, "การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือก และไม่เลือกแผนการเรียนวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดลำปาง," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528), หน้า 49.

²³ สุนันท์ ประถมวาลย์, "ความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530), หน้า 142.

²⁴ ลัดดา สุวรรณรัตน์, "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม," (วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512), หน้า 44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁵ไชยสิทธิ์ ไกรคณาสิทธิ์, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 214.

²⁶ลัดดา สุวรรณรัตน์, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 75.

²⁷Crawford Ronald Guard, "Family Characteristics and Choices of Alternative Educational Programs," (Dissertation Abstracts International. 38(4) 1770-A, October, 1977), p. 518-519.

²⁸สมพงษ์ อภาพันธ์, "การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันในเรื่องเรียนมัธยมแบบประสมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519), หน้า 106.

²⁹นวลศิริ เปาโรหิตส์, ศิลปะของการสมัครงาน, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนภาพพิมพ์ จำกัด, 2532), หน้า 5.

³⁰เรื่องเดียวกัน, หน้า 64-66.

³¹สุวิมล คีสิน, "การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในเขตอุบลราชธานี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526), หน้า 91.

³²ลัดดาวัลย์ โค้วตระกูล, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 48.

³³ไชยสิทธิ์ ไกรคณาสิทธิ์, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 213.

³⁴ เสริมศรี อัครพลพันธ์, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, บทคัดย่อ.

³⁵ วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 70.

³⁶ ไชยสิทธิ์ โกรธณาสัย, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 219.

³⁷ จารุ ไชยคำ, เรือนะไรดีที่สถานศึกษากรมอาชีวศึกษา (กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิตเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2531), หน้า 7.

³⁸ ลัดดาวัลย์ โค้วตระกูล, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 49.

³⁹ สุรีย์ สุวรรณศรี, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

⁴⁰ ไชยสิทธิ์ โกรธณาสัย, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 211.

⁴¹ สมพงษ์ มั่นระวัง, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 117.

⁴² วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 68.

⁴³ ชูติรัตน์ วัชรจรัสกุล, "การศึกษาค่านิยมในอาชีพของผู้ปกครองกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดราชบุรี," (ปริศนาการศึกษาหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523), หน้า 13.

⁴⁴ Robert Hoppock, Occupational Information (New York : McGraw - Hill Book Company, 1967), p.199.

⁴⁵ วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 69.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁴⁶ไชยสิทธิ์ ไกรคณาสิทธิ์, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 213.

⁴⁷สงวน สุทธิเลิศอรุณ, คู่มือครูแนะนำการจัดการบริการสนเทศทางอาชีพและการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, ม.ป.ป.), หน้า 4.

⁴⁸วิจิตร ศรีสะอาด, "ปลัดทรวงแนะนำสอบเอ็นทรานซ์ ปี 2533," โทษรัฐ (16 ธันวาคม 2532), หน้า 8.

⁴⁹สุจิตต์ วัชรวิมล, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

⁵⁰จิตติมา รักนาค, "การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 และ ม.ศ.6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคเหนือ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทอักษรศาสตรบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 125.

⁵¹วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 89.

⁵²มานิต มงคล, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

⁵³เสริมศรี อัครพุดพันธ์, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

⁵⁴ไชยสิทธิ์ ไกรคณาสิทธิ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 209.

⁵⁵ลัดดาวัลย์ โค้วตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 49.

⁵⁶สาอาง สีหาพงษ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 76.

^{๕๗} ลัดดา สุวรรณรัตน์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 79.

^{๕๘} สมพงษ์ มั่นระวัง, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 120.

^{๕๙} สุโธ มีอินทร์เกิด, ความต้องการแรงงานในการประกอบอาชีพ การแนะนำอาชีพและการจัดหางาน (กรุงเทพฯ : กิฬอักษร, 2528), หน้า 36.

^{๕๐} สุติรัตน์ วิษรวิสกุล, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

^{๕๑} ลัดดา สุวรรณรัตน์, สิ่งที่เข้ามาแล้ว, หน้า 63.

^{๕๒} นวลศิริ เปาโรหิตส์, พัฒนาการทางอาชีพ, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530), หน้า 48.

^{๕๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า 13.

^{๕๔} สุติรัตน์ วิษรวิสกุล, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน .

^{๕๕} ไชยสิทธิ์ ไกรคณาธิย, สิ่งที่เข้ามาแล้ว, หน้า 199.

^{๕๖} เสริมศรี อัครพลพันธ์, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

^{๕๗} วนิด มงคล, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

^{๕๘} มะเคื้อ เสมาทอง, "กิจกรรมแนะแนว," วารสารแนะแนว ปีที่ 14 ฉบับที่ 65 (มกราคม 2522), หน้า 35-41.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปใช้เพื่อการค้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

^{๖๐}จารุ ไชยาคำ, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

^{๗๐}สุจิน วุฒิสถิตชัยกุล, "เปรียบเทียบบุคลิกภาวะทางอาชีพและความต้องการบริการแนะแนวอาชีพของนักเรียนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในจังหวัดชลบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530), หน้า 62.

^{๗๑}สุติรัตน์ วัชรจรัสกุล, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน .

^{๗๒}ลัดดาวัลย์ ใต้พระกุล, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

^{๗๓}มารศรี กองเกต, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

^{๗๔}สมพงษ์ มั่นระวัง, สิ่งที่ย่างมาแล้ว, หน้า 117.

^{๗๕}ลัดดาวัลย์ ใต้พระกุล, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

^{๗๖}เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

^{๗๗}มารศรี กองเกต, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

^{๗๘}ไชยสิทธิ์ ไกรคณาสิทธิ์, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

^{๗๙}Walter Roy Cook, loc. cit.

^{๘๐}Vanik Silas Eddy, "The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in Louisiana," (Dissertation Abstracts International, 1969), pp. 2958-2959.

^{๘๑}อรอร ชื่นศิริ, "การเลือกสาขาวิชาทางอาชีวศึกษา เพื่อการศึกษาต่อของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ในพระนคร," (วิทยานิพนธ์ปริกฤษณาทบัตินิต, คณะครุศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510), หน้า 37.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กฤษฎา วงษาสันต์. "ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรม การเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรม สำนัศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอเมืองอุบล จังหวัดอุบลราชธานี," วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิต วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.
- โกศล เพ็ชรสุวรรณ. "อาชีพศึกษาเพื่อใคร อย่างไร." อาชีพศึกษา ปีที่ 1 ฉบับที่ 11 (สิงหาคม 2528), หน้า 32.
- ชจิต กอบเดช. งานแม่บ้านในโรงเรียนและสถาบันอื่น ๆ. กรุงเทพมหานคร : โอเคชั่นส์โตร์, 2527.
- จารุ ไชยาคำ. เรียนอะไรดีที่สถานศึกษากรมอาชีพศึกษา. กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีพศึกษา, 2531.
- จิตติมา รักนาค. "การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 และ ม.ศ.6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคเหนือ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- จุนทร์ บุญชุ่ม. "การศึกษาปัญหาการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ของโรงเรียนอุษณาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.

- ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาสี. "การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2532.
- ชุตีรัตน์ วัชรวิเศษกุล. "การศึกษาค่านิยมในอาชีพของผู้ปกครองกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดราชบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523.
- ชูศรี สงค์รัตนะ. สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ฉัตรพร สิงขวาสี. "การศึกษาสถานภาพผู้ที่เข้าสอบเพื่อศึกษาต่อวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ปีการศึกษา 2529." ผลงานวิจัยส่วนบุคคล วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล, 2530.
- ธรรมบุญ ฤทธิมณี. การพัฒนากำลังคนทางอาชีวศึกษา. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2531. (อัดสำเนา)
- นวลศิริ เปาโรหิตส์. พัฒนาการทางอาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530.
- นวลศิริ เปาโรหิตส์. ศิลปะของการสมัครงาน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนภาพพิมพ์ จำกัด, 2532.
- นาวิน รุ่งรส. "เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ประเภทสหศึกษาระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนมัธยมแบบเดิม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสานมิตร, 2514.

นิภา วัฒนเวคิน. "การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคใต้
ปีการศึกษา 2527." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2527.

นิรมล สวัสดิ์บุตร. คหกรรมศาสตร์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีธรรมสาร, 2531.

บังอร เป็สมรอด. "ประโยชน์ของข้อมูล." วารสารแนะนำ ปีที่ 22 ฉบับที่ 107
(ตุลาคม - พฤศจิกายน 2529), หน้า 39-42.

ประคอง วรรณสุต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. ปทุมธานี : บริษัทศูนย์
หนังสือ ดร.ศรีสง่า จำกัด, 2525.

ประดิษฐ์ สว่างเจริญ และคณะอื่น ๆ. วิชาเอกคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร :
อักษรบัณฑิต, 2523.

ประมวล วิกขากร. "คำนิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

ประหัต สาขวิเชียร. ความรู้เรื่องคหกรรมศาสตร์. เชียงใหม่ : ธนบรรณการพิมพ์,
2531.

มานิต มงคล. ศิลปการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา. นครสวรรค์ : เผด็จการพิมพ์, 2531.

พรรณี เกษกมล. "รู้จักตนเองก่อนเลือกอาชีพ." วารสารแนะนำ ฉบับที่ 115

(กุมภาพันธ์ 2531 - มีนาคม 2531), หน้า 25-31.

หวางรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531.

นิสทิพย์ บริบูรณ์สุข. ปฐมนิเทศหกรรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : รัตนชัยการพิมพ์, 2525.

ไพศาล หวังพานิช. วิธีวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531.

มะเคือ เสมากอง. "กิจกรรมแนะแนว." วารสารแนะแนว ปีที่ 14 ฉบับที่ 65 (มกราคม 2522), หน้า 35-41.

มารศรี กองเกตุ. "ผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดา มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพฯ." วิทยานิพนธ์ปริญพามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

เมธี ปิณฑานนท์. "การบริหารอาชีพ และ เทคนิคศึกษา." คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2530. (อัดสำเนา)

ฮวดดี กาญจนันชฐิติ. คหกรรมศาสตร์กับชุมชนและการเผยแพร่ นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

รัชณี ลาซโรจน์ และฮวดดี กาญจนันชฐิติ. "การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพคหกรรมศาสตร์" ใน เอกสารการสอนสาขาวิชาประสบการณ์วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รัฐเนารณ มณีพงษ์. "การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคกลาง." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ฉ้วน สาธิต และอังคณา สาธิต. หลักวิธีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร จำกัด, 2531.

ลัดดา สุวรรณรัตน์. "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบ อาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม." ปริญาการศึกษามหา บัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512.

ลัดดาวัลย์ โค้วตระกูล. "การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกและไม่เลือก แผนการเรียนวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดลำปาง." วิทยานิพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

วราพรพรรณ น้อยสุวรรณ. รายงานการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงศึกษาราช 2530. กรุงเทพฯ : หน่วยงานศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2531.

วัชรีย์ ทวีชัยมี. การแนะนำอาชีพ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป.

วิจิตร ศรีสะอาด. "ปลัดทบวงแนะนำสอบเอ็นทรานซ์ ปี 2533." ไทยรัฐ (16 ธันวาคม 2532), หน้า 8.

วิชากร, กรม. รายงานผลการสัมมนาการปรับการจัดการศึกษากับการพัฒนาเมือง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2535.

วีรารม หงส์วิลาศ. "เหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพาณิชย์การ."
 วิทยานิพนธ์ปริญพามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506.

ศรีนวล โทมลวานิช. "อาชีพะยกกว้างหลักสูตรคหกรรมเป็นเชิงธุรกิจ." ไทยรัฐ
 (5 กรกฎาคม 2532), หน้า 8.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ฉบับปรับปรุง
 ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533 ประเภทวิชาคหกรรม. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ,
 2533.

ชมาพร พันธุ์โพธิ์. "การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์
 ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2529.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. คู่มือครูแนะแนวการจัดบริการสนเทศทางอาชีพและการศึกษา.
 กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, ม.ป.ป.

สมจิต อภิชนาพงษ์. "ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว เก็บตัว ความสนใจ
 ในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2523 จังหวัดชุมพร."
 วิทยานิพนธ์ปริญพามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2523.

สมพงษ์ มั่นระวัง. "การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512."
 วิทยานิพนธ์ปริญพามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร, 2513.

สมพงษ์ อภาพันธ์. "การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. "แนวคิดในการเลือกอาชีพ." ศิลปกรรม ปีที่ 35 ฉบับที่ 1 (ธันวาคม 2515), หน้า 81-88.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. แนะแนวศึกษาหาทางอาชีพ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2520.

สำเนาวิ ฆจรศิลป์. "ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงานของผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ ในระดับมหาวิทยาลัย." วารสารแนะแนว ปีที่ 22 ฉบับที่ 107 (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2529), หน้า 68.

สำอาง สี่หาพงษ์. "การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดแผนการเรียนวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาสาขาสำมิญ : ความจำเป็นและการเปลี่ยนแปลงค่านิยมและเจตคติที่มีต่องานอาชีพ." วารสารการวิจัยทางการศึกษา ฉบับที่ 3 (2530), หน้า 70-71.

สุโข มีอินทร์เกิด. ความต้องการแรงงานในการประกอบอาชีพ การแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร, 2528.

สุจิน วุฒิสักดิ์ชัยกุล "เปรียบเทียบบุคลิกภาวะทางอาชีพและความต้องการบริการแนะแนวอาชีพของนักเรียนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในจังหวัดชลบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530.

สุนันท์ ประถมวาลย์. "ความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด ฉะเชิงเทรา." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530.

สุวีรย์ สุวรรณศรี. "คหกรรมกับการมีงานทำ." อาชีวศึกษา ปีที่ 1 ฉบับที่ 11 (สิงหาคม 2528), หน้า 64-66.

สุวิมล คีสิน. "การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจ ในการเลือกแผนการเรียนของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดโรงเรียนรัฐบาลในเขตอุบลราชธานี." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

เสวีรมศรี อัครพูนพันธ์. "เป้าประสงค์ของชีวิตนักศึกษาคณะคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

โสภภาพรรณ อมตะเดชะ. "บรรจงแต่งฝึกเพื่อศิลปะของไทย." มติชน (5 สิงหาคม 2532), หน้า 9.

อรอนงค์ แจ่มผล. "ความสัมพันธ์ระหว่างกันของวุฒิภาวะทางอาชีพ ความสนใจในอาชีพ สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน กับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษาปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2524.

อรอร ชื่นศิริ. "การเลือกสาขาวิชาทางอาชีวศึกษา เพื่อการศึกษาต่อของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนในโรงเรียนราชภัฏในพระนคร." วิทยานิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาโทบัณฑิต, คณะครุศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2510.

อารีธา เกตศรีเมฆ. "ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในจังหวัดพระนคร."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, คณะครุศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2515.

อาชีวศึกษา, กรม. สถิติอาชีวศึกษา 2531. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน, ม.ป.ป.

อาชีวศึกษาปัตตานี, วิทยาลัย. รายงานการวิจัยสาเหตุที่นักเรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นไม่เลือกศึกษาคณะสาขาศาสตร์ศึกษาศาสตร์. ปัตตานี : วิทยาลัย
อาชีวศึกษาปัตตานี, 2534.

Cook, Walter Roy. "Factors Associated with the Occupational
Choices of Young Man." Dissertation Abstracts International,
1967.

Eaddy, Vanik Silas. "The Influence of Selected Factors on the
Vocational Choices of Vocational Agricultural Students
in Louisiana." Dissertation Abstracts International, 1969.

Guard, Ronald Crawford. "Family Characteristics and Choices of
Alternative Educational Programs." Dissertation Abstracts
International, 1977.

Hoppock, Robert. Occupational Information New York : McGraw-Hill
Book Company, 1977.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-
- ภาคผนวก ก
1. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจแบบสอบถาม
 2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
 3. ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
 4. หนังสือขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจแบบสอบถาม

1. ผศ.ดร.ชัมศักดิ์ อินทรรักษ์
หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. นายประเสริฐ ชูสิงห์ กศ.ม. สาขาวิชาการแนะแนว
หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. ผศ.ดร.हरษา นิลวิเชียร
อาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสาธิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
4. นายธีระ ชัยสุกขรธรรong กศ.ม. สาขาจิตวิทยาการแนะแนว
นักวิชาการ 6 กรมวิชาการ
5. นางสาวทิพานี สมบัติ
ค.ม. นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
ศึกษานิเทศก์ 6 ศูนย์นิเทศและฝึกอบรมอาชีวศึกษาภาค
ตะวันออกและภาคกลางบางส่วน จังหวัดชลบุรี

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 15 /2533

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการนิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของนางสาวทัศนีย์ น สงขลา

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของนางสาวทัศนีย์ น สงขลา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการเพื่อควบคุมและนิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิไลเฒานานนท์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร. วราภรณ์ น้อยสุวรรณ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
นางสุนทร นานิชกุล	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการนิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิไลเฒานานนท์	ประธานกรรมการ
ดร. วราภรณ์ น้อยสุวรรณ	กรรมการ
นางสุนทร นานิชกุล	กรรมการ
ดร. รวีวรรณ อีระตระกูล	กรรมการ
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุล ไซย	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2533

ศาสตราจารย์ ดร. ชูชีพ เจริญ
คณบดี

ประกาศ บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ตามคำสั่งคณะกรรมการอุดสาหกรรมที่ 15/2533 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุม
และพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของ นางสาวทัศนีย์ ฅ สงขลา นักศึกษาคณะครุศาสตร์
อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัดนี้ หัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของ นางสาวทัศนีย์ ฅ สงขลา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ของผู้ปกครองและนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.) ปีที่ 1 ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา" ได้ผ่านการพิจารณา
ของคณะกรรมการแล้วเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2533

ให้นักศึกษาหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษา แก่โครงการตามข้อคิดเห็นของคณะกรรมการ
อุดสาหกรรมและดำเนินการ เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ตามแนวทางที่คณะกรรมการ ได้ปรับปรุงแก้ไขต่อไป
ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดไว้ตามระเบียบต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. 2533

(นายเมธี บิลินานนท์)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1507.3/๔๗

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 มิถุนายน 2533

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์

ด้วยนางสาวทัศนีย์ สงขลา เป็นนักศึกษาลูกสุตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขา
การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลัง
ทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกนักศึกษาต่อสายอาชีพประเภท
วิชาคหกรรม ของผู้ประกอบการและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้"

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
ในสถานศึกษาของท่านตามรายชื่อสถานศึกษาดังต่อไปนี้คือ

1. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา	2. วิทยาลัยเทคนิคยะลา
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	4. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
5. วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง	6. วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
- หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีเช่นเคย จึงขอขอบคุณในโอกาสนี้เป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิไลธนาภรณ์)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

รักษาราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3267320-9 ต่อ 393

เรียนอธิบดีกรม

๑๓/๖๓/๓๗

๒๖ มิ.ย. ๓๓

เลขที่	3824
วันที่	๑๓.๒๕๖๓
เวลา	๑๕.๕๘ น.

ที่ ศษ ๐๔๐๑/ ๗293

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. ๑๐๓๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

เรียน คณบดี มัธยมศึกษาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย ที่ พม ๑๕๐๓.๓/๔๑ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นางสาวทัศนာ ๗ สงขลา นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา มัธยมศึกษาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ เลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรมของผู้ประกอบการและนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้" และมีความประสงค์จะเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามไปยังนักศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตภาคใต้ จำนวน ๖ แห่ง สังกัดกรมอาชีวศึกษา นั้น

กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และได้แจ้งให้สถานศึกษาที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อให้ความร่วมมือต่อไปแล้ว อนึ่ง เมื่อนางสาวทัศนာ ๗ สงขลา ได้เก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ขอได้โปรดส่งเอกสารการวิจัยไปให้กรมอาชีวศึกษา ๑ ชุด ด้วย จะขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาทร จันทวิมล)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

เจี๊ยะ หงษ์

ที่ปรึกษาอธิบดี

กรมอาชีวศึกษา

16/๗/๒๕๖๓

๗/๒๕๖๓

๑๕/๗/๒๕๖๓

๑๕/๗/๒๕๖๓

๑๕/๗/๒๕๖๓

๑๕/๗/๒๕๖๓

๑๕/๗/๒๕๖๓

๑๕/๗/๒๕๖๓

สำนักงานเลขาธิการกรม

โทร. ๒๕๑๕๒๓๑

11/๗/๒๕๖๓

เจี๊ยะ หงษ์

ที่ปรึกษาอธิบดี

กรมอาชีวศึกษา

๑๕/๗/๒๕๖๓

วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี

ถ. พนองจิก อ.เมือง จ.ปัตตานี 94000

21 กุมภาพันธ์ 2534

เรื่อง ขอลความสนใจเพราะคัดลอกแบบสอบถาม

เรียน ผู้คอบแบบสอบถาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวทัศนีย์ ๓ สงขลา ได้รับอนุมัติจากกรมอาชีวศึกษา ใ้ทำ
แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ของผู้ปกครอง และนักเรียน ระดับประกาศ
นียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้" จึงใคร่
ขอลความสนใจเพราะจากท่าน ในการตอบแบบสอบถาม แล้วส่งคืน ชุดจากแบบสอบถามให้ท่าน
ภายในวันที่ 5 มีนาคม 2534 ข้อมูลจากท่านทั้งหมด ชู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ และนำไป
ใช้เฉพาะการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

จึงขอให้ท่านตอบคำถามทุกข้อตามสภาพที่เป็นจริง เพื่อจะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์
และเชื่อถือได้ และเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับกรมอาชีวศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอลความสนใจและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ๓ โลกาทันที

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวทัศนีย์ ๓ สงขลา)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารหมายเลข 1.....

ฉบับที่ 1

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามมี 2 ตอน ขอให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงในแต่ละตอนให้เข้าใจแล้วตอบแบบสอบถามนี้ ตามความเป็นจริงทุกข้อ กรุณาอ่านข้อความอย่างรอบคอบไม่ต้องเขียนหรือลงในแบบสอบถาม

.....

ตอนที่ 1

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] ตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียนเองลงในช่องว่าง

1. ชื่อสถานศึกษา
 - [] วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา
 - [] วิทยาลัยเทคนิคยะลา
 - [] วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
 - [] วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง
 - [] วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
 - [] วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
2. เกรดเฉลี่ย ชั้น ม.1 ถึง ม.3
 - [] ได้เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป
 - [] ได้เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ถึง 3.49
 - [] ได้เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 ถึง 2.99
 - [] ได้เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 ถึง 2.49
 - [] ได้เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน
-] เป็นบิดา
 -] เป็นมารดา
 -] เป็นญาติ
 -] อื่น ๆ (โปรดระบุ)
4. นักเรียนมุ่งหวังจะประกอบอาชีพใดในอนาคต
-] รัฐบาล
 -] ประกอบอาชีพส่วนตัว
 -] รับจ้างทำงานในบริษัท ห้างร้าน หน่วยงานราชการ
 -] ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ปกครอง
5. นักเรียนต้องการจะเลือกศึกษาต่อวิชาอาชีพใดเป็นอันดับ 1, 2 และ 3 ให้อันดับหมายเลข
- ลงใน] ตามอันดับความต้องการของตนเอง
-] อาชีพค้าและเครื่องแต่งกาย เป็นการเรียนกลุ่มอาชีพช่างเสื้อผ้าบุรุษ สตรี ช่างตัดเสื้อเสื้อผ้าอุตสาหกรรม, ช่างพิมพ์ผ้าและช้อมผ้าสี และช่างตกแต่งเสื้อผ้า เป็นต้น
 -] อาชีพอาหารและโภชนาการ เป็นการเรียนกลุ่มอาชีพอาหารไทย, อาหารโรงแรม, โภชนาการ, การถนอมอาหาร และอาหารนานาชาติ เป็นต้น
 -] อาชีพคหกรรมทั่วไป เป็นการเรียนเกี่ยวกับอาชีพกลุ่มงานแม่บ้าน, การประดิษฐ์และจัดตกแต่งดอกไม้, เย็บ นุ่ง ถัก, ช่างเสริมสวย และอาชีพวัยเลี้ยงเด็ก เป็นต้น

ตอนที่ 2

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. ข้อความในแบบสอบถามฉบับนี้ต้องการทราบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเลือกเรียนต่อในประเภทวิชาศตกรรม โปรดอ่านข้อความที่ประกอบแล้วตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง
2. วิธีตอบแบบสอบถามให้ท่านเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด ตามความเป็นจริง

ตัวอย่าง

ข้อที่	เหตุผลของนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาประเภทกรรม	ความคิดเห็นของนักเรียน				
		เห็นด้วยอย่างสูง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างสูง
		5	4	3	2	1
1	นักเรียนเลือกเรียนอาชีพนี้ตามเพื่อนสนิท		/			

3. ในการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยจะรักษาข้อความที่นักเรียนตอบไว้เป็น ความลับ และจะนำคำตอบไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น จะไม่ขอให้นักเรียนสบายใจในการตอบแบบสอบถามโปรดตอบความจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในสื่อใดๆ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

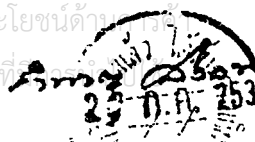
เหตุผลของนักเรียนในการเลือกศึกษาคณะ สาขาวิชาชีพประเภทวิชาคุณกรรม	ความคิดเห็นของนักเรียน					สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	5	4	3	2	1	
ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง						
1. มีเป้าหมายที่จะประกอบอาชีพใน อนาคตตามวิชาที่เลือกศึกษาคณะ	[]
2. มีสุขภาพสมบูรณ์พร้อมที่จะเรียนและ ทำงานในลักษณะอาชีพนี้	[]
3. มีความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพนี้มาก่อน	[]
4. มีความสนใจในลักษณะงานอาชีพนี้	[]
5. มีนิสัยเหมาะแก่การทำงานอาชีพนี้	[]
6. มีความถนัดในการทำงานอาชีพนี้	[]
7. มีสติปัญญาความสามารถพร้อมที่จะ เรียนวิชาอาชีพนี้ได้	[]
8. สอบเข้าเรียนสาขามีผลไม่ได้จึง เรียนวิชาอาชีพนี้ไปกลาง ๆ	[]
9. เลือกเรียนตามคำชักชวนของเพื่อน	[]
10. เลือกศึกษาคณะอาชีพนี้ตามความ สมัครใจของตนเอง	[]

เหตุผลของนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อ สาขาวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม	ความคิดเห็นของนักเรียน					สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	5	4	3	2	1	
ด้านความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ						
11. เห็นอาชีพที่มรารถได้สูง	[]
12. ความรู้ในงานอาชีพสามารถนำไปรับราชการได้	[]
13. เป็นอาชีพที่ช่วยให้ตนเองมีความก้าวหน้าในอนาคต	[]
14. เห็นอาชีพที่เหมาะสมกับชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน	[]
15. เห็นอาชีพที่ทำงานทำได้ง่าย	[]
16. เห็นอาชีพอิสระสามารถประกอบกิจการของตนเองได้	[]
17. เห็นอาชีพที่ทำอยู่กับบ้านได้โดยไม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน	[]
18. มั่นใจว่าอาชีพนี้จะช่วยให้ตนเองมี ชีวิตที่มั่นคง และก้าวหน้าในอนาคต	[]
19. เป็นอาชีพที่ถึงแม้จะมีทุนน้อยก็สามารถประกอบกิจการได้	[]

เหตุผลของนักเรียนในการเลือกศึกษาคณะ สาขาอาชีพประเภทวิชาสหกรรม	ความคิดเห็นของนักเรียน					สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	5	4	3	2	1	
20. สถานประกอบการในท้องถิ่นกำลัง ต้องการผู้มีความรู้ในอาชีพนี้	[]
21. เห็นอาชีพที่ช่วยทำให้ได้งานใน สถานที่สะดวกสบาย	[]
22. เห็นอาชีพที่มีเกียรติ เป็นที่ยอมรับ ในวงสังคม	[]
23. เห็นอาชีพที่ช่วยให้มีโอกาสได้ติดต่อ สมาคมกับผู้อื่นได้กว้างขวาง	[]
24. เห็นอาชีพที่ค่าแล้วสบายใจ เพราะ ได้อยู่กับสิ่งสวย ๆ งาม ๆ	[]
25. เห็นอาชีพที่กำลังเป็นที่นิยม	[]
<u>ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่</u>						
<u>เข้าศึกษาคณะ</u>						
26. สถานศึกษามีชื่อเสียงทางด้าน การเรียนการสอนวิชาสหกรรม	[]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

เหตุผลของนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อ สาขาอาชีพประเภทวิชาสหกรรม	ความคิดเห็นของนักเรียน					ค่าพหุ คูณ ตัวชี้ วัด
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	5	4	3	2	1	
27. สถานศึกษาอยู่ใกล้บ้านสะดวก ในการเดินทาง	[]
28. สถานศึกษามีอาจารย์ที่มีความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพเช่นเดียวกับ และเชื่อถือของประชาชน	[]
29. สถานศึกษามีอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัยสำหรับฝึกปฏิบัติ	[]
30. ตัวอย่างจากศิษย์เก่าที่เรียนจบ จากสถานศึกษาไปแล้วประสบความสำเร็จ ในการประกอบอาชีพ	[]
31. การแนะนำของสถานศึกษาเป็น สาเหตุสำคัญให้ตัดสินใจเลือก เรียนอาชีพนี้	[]
32. แผนการเรียนวิชาอาชีพตรงกับ ลักษณะงานที่ต้องการทำ	[]

เหตุผลของนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อ สาขาอาชีพประเภทวิชาศตกรรม	ความคิดเห็นของนักเรียน					สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างสูง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างสูง	
	5	4	3	2	1	
33. วิชาที่นักเรียนจะจ่ายเพราะเห็น การศึกษาวิชานี้มากกว่าห้องค้ำรา	[]
34. วิชาที่นักเรียนจะพักศึกษาค้นคว้า มีโอกาสเรียนระดับสูงได้	[]
35. ความรู้ในระหว่างที่เรียน สามารถนำไปใช้เป็นเวลาว่างเสริม เพิ่มรายได้ให้ครอบครัว	[]
36. สถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อ สอบพลาดจากสาขานอื่น	[]
<u>ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและ</u> <u>เศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจน</u> <u>ความคิดเห็นของแม่ปกครอง</u>						
37. ครอบครัวมีรายได้น้อย	[]
38. ครอบครัวมีฐานะการเงินดีสามารถ สนับสนุนให้ศึกษาต่ออาชีพนี้ได้	[]

เหตุผลของนักเรียนในการเลือกศึกษาคณะ สาขาวิชาชีพประเภทวิศวกรรม	ความคิดเห็นของนักเรียน					ค่าปรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	5	4	3	2	1	
39. ผู้ปกครองต้องการให้ฝึกค้นหา ประสบการณ์ในอาชีพเพื่อเตรียมตัว ทำกิจการของตนเอง	[]
40. พ่อแม่หรือปกครองร่วมปรึกษาหารือ ในการเลือกศึกษาคณะวิชาชีพนี้	[]
41. พ่อต้องการให้เลือกศึกษาคณะวิชาชีพนี้	[]
42. แม่ต้องการให้เลือกศึกษาคณะวิชาชีพนี้	[]
43. ผู้ปกครองต้องการให้เลือกศึกษาคณะ วิชาชีพนี้	[]
44. พ่อและแม่ต้องการให้เลือกศึกษาคณะ วิชาชีพนี้	[]

เอกสารหมายเลข 2:.....

ฉบับที่ 2

แบบสอบถามสำหรับบุคลากรของนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามมี 2 ตอน โปรดพิจารณาทุกตอนแล้วตอบแบบสอบถามนี้ ตามความจริง
ทุกข้อ กรุณาอ่านข้อความอย่างรอบคอบ และไม่ต้องเขียนชื่อในแบบสอบถาม

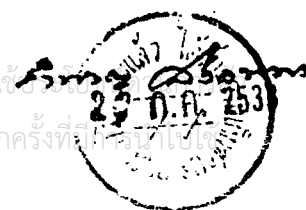
.....

ตอนที่ 1

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] ตามสภาวะที่เป็นจริงเกี่ยวกับ
ตัวของท่านเอง

1. ลาชีพของท่านขณะนี้เป็น
 -] รัฐบาล
 -] รัฐวิสาหกิจ
 -] รับจ้าง พนักงานบริษัท ต้างร้าน ธนาคาร ฯลฯ
 -] ประกอบอาชีพส่วนตัว
 -] เกษตรกร
2. รายได้ของครอบครัวโดยประมาณต่อเดือน
 -] สูงกว่า 15,000 บาทขึ้นไป
 -] สูงกว่า 9,000 - 15,000 บาท
 -] สูงกว่า 6,000 - 9,000 บาท
 -] สูงกว่า 3,000 - 6,000 บาท
 -] สูงกว่า 1,000 - 3,000 บาท
 -] ต่ำกว่า 1,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคนนำไป

3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

- สูงกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรี
- อนุปริญญา หรือ ปวส. หรือ ปวท. หรือ ปกศ.สูง
- ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือ ปกศ. หรือ ม.6 (ม.ศ.5)
- ต่ำกว่า ม.6

4. ท่านมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนประเภทเวลาเรียนพิเศษใดในอนาคต

- วิชาชีพการ
- วิชาสามัญ
- ประกอบกิจการของตนเอง
- ทำงานส่วนประกอบกิจการ เช่น ข้าราชการ หรือ พนักงาน
- ตามความสมัครใจของเด็กเรียน
- อื่น ๆ (ระบุ)

5. ท่านมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนศึกษาค้นคว้าวิชาใดเป็นอันดับ 1, 2 และ 3 ให้ได้หมายเลข

- ลงใน ตามอันดับความต้องการของท่าน
- อาชีพค้าและเครื่องแต่งกาย เช่น การเรียนกลุ่มอาชีพช่างเสื้อผ้าบุรุษ สตรี, ช่างตัดเย็บเสื้อผ้าอุตสาหกรรม, ช่างพิมพ์เย็บและย้อมผ้าสี, และช่างตกแต่งเสื้อผ้า เป็นต้น
- อาชีพอาหารและโภชนาการ เช่น การเรียนกลุ่มอาชีพเกี่ยวกับอาหารอาหารไทย, อาหารโรงแรม, ทนอมอาหาร, โภชนาการ, และอาหารนานาชาติ เป็นต้น
- อาชีพคหกรรมทั่วไป เช่น การเรียนเกี่ยวกับกลุ่มอาชีพงานแม่บ้าน, การประดิษฐ์และจัดตกแต่งดอกไม้, เย็บปักถักร้อย, ช่างเสริมสวย, และอาชีพรับเลี้ยงเด็ก เป็นต้น

ตอนที่ 2

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. ข้อความในแบบสอบถามมีขึ้นต่อความจริงและความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสำหรับประเภทวิชาศตกรรม ของนักเรียนในด้านต่าง ๆ
2. วิธีตอบแบบสอบถามให้ท่านเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด ตามความเป็นจริง

ตัวอย่าง

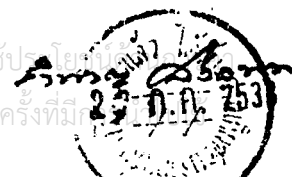
ข้อที่	เหตุผลของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาศตกรรมของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างถึง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างถึง
		5	4	3	2	1
1	ต้องการให้เด็กออกมาประกอบอาชีพ		/			

3. ในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะรักษาข้อความที่ท่านตอบไว้เป็น ความลับ และจะนำคำตอบไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น โปรดตอบแบบสอบถามตามความจริง

ตอนที่ 2

เพศผลของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเลือก ศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างถึง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างถึง	
	5	4	3	2	1	
ด้านความรู้จักตัวนักเรียน 1. นักเรียนมีเป้าหมายที่จะประกอบ อาชีพในอนาคตตามวิชาชีพที่เลือก วิชาเรียน [] 2. นักเรียนมีสุขภาพสมบูรณ์สามารถที่จะ วิชาเรียนและทำงานเกี่ยวกับอาชีพนี้ได้ [] 3. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับงานใน อาชีพนี้มาบ้างแล้ว [] 4. นักเรียนมีความสนใจในลักษณะงาน อาชีพประเภทนี้มาก่อน [] 5. ลักษณะนิสัยของนักเรียนเหมาะที่จะ ทำงานประเภทนี้ [] 6. นักเรียนมีความอดทนที่จะทำงาน อาชีพนี้ [] 7. สถิติสุขภาพความสามารถของนักเรียน สามารถเรียนวิชาอาชีพนี้ได้ []						

เหตุผลของนักศึกษาที่เลือก ศึกษาต่อสาขาอาชีพประเภทวิชาศตวรรษ ของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น					สำนักรับ พิจารณา
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	5	4	3	2	1	
8. นักเรียนเริ่มมีวิชาที่สนใจไปกลาง ๆ เพราะสอนเข้าเรียนสาขาวิชาไม่ได้	[]
9. นักเรียนเลือกเรียนตามคำชักชวน ของเพื่อน	[]
10. นักเรียนมีความมั่นใจและสามารถ ที่จะเลือกเรียนอาชีพที่ <u>ความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพที่นักเรียน เลือกเรียน</u>	[]
11. อาชีพที่มีรายได้สูง	[]
12. หน่วยงานของราชการเปิดรับผู้มี ความรู้ทางอาชีพนี้	[]
13. อาชีพนี้ช่วยให้นักเรียนมี ความก้าวหน้าในอนาคต	[]
14. ลักษณะอาชีพเหมาะกับชีวิต ความเป็นอยู่ของคนปัจจุบัน	[]

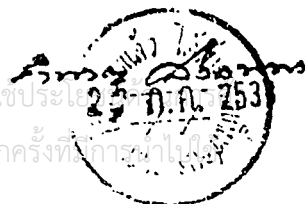

เพศของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเลือก ศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น					สำพรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างถึง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างถึง	
	5	4	3	2	1	
15. ความรู้ในงานอาชีพที่ทำงานทำ ได้ง่าย	[]
16. นักเรียนสามารถนำความรู้ในงาน อาชีพไปประกอบอาชีพส่วนตัว ดำเนินกิจการของตนเองได้	[]
17. ลักษณะงานสามารถทำอยู่ที่บ้านได้ โดยไม่ต้องออกไปทำนอกบ้าน	[]
18. อาชีพนี้จะทำให้นักเรียนมีวุฒิที่มั่นคง	[]
19. อาชีพนี้ให้โอกาสผู้ที่มีทุนน้อยก็ สามารถประกอบกิจการได้	[]
20. สถานประกอบการในท้องถิ่นกำลัง ต้องการผู้มีความรู้ในอาชีพนี้	[]
21. อาชีพนี้ช่วยให้นักเรียนได้ทำงานใน สถานที่สะอาดสวยงาม	[]
22. อาชีพนี้ทำให้นักเรียนมีโอกาสเกิดเป็น ยอมรับของสังคม	[]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มี

เหตุผลของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเลือก ศึกษาค้นคว้าอาชีพประเภทวิชาศตกรรม ของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	5	4	3	2	1	
23. อาจารย์ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสติดต่อกับ สมาคมกับผู้อื่นได้กว้างขวาง	[]
24. อาจารย์ทำให้นักเรียนมีความสุข สบายใจ เพราะได้อยู่กับสิ่งสวย ๆ งาม ๆ	[]
25. อาจารย์กำลังอยู่ในความนิยม <u>ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่</u> <u>นักเรียนเลือกศึกษาต่อ</u>	[]
26. สถานศึกษามีชื่อเสียงด้าน การเรียนการสอนวิชาชีพศตกรรม	[]
27. สถานศึกษาอยู่ใกล้บ้านนักเรียนมี ความสะดวกในการเดินทาง	[]
28. สถานศึกษามีอาจารย์ที่มีความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพเป็นที่ยอมรับ และเชื่อถือของประชาชน	[]

เหตุผลของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเลือก ศึกษาต่อสาขาวิชาประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	5	4	3	2	1	
29. นักเรียนได้มีโอกาสใช้อุปกรณ์และ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยในการ ฝึกปฏิบัติงานอาชีพ	[]
30. เมื่อนักเรียนเรียนจบแล้วเชื่อว่า จะประสบผลสำเร็จในการประกอบ อาชีพเช่นเดียวกับศิษย์เก่าของ สถานศึกษา	[]
31. การแนะนำของสถานศึกษามีส่วน ช่วยให้ นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียน ได้	[]
32. ราชวิทยาลัยนักเรียนจะเลือกเรียนตรง กับลักษณะงานที่นักเรียนต้องการทำ	[]
33. นักเรียนจะเรียนจบได้ง่าย เพราะ ส่วนใหญ่จะเน้นการเรียนฝึกปฏิบัติ	[]
34. นักเรียนมีโอกาสศึกษาต่อระดับสูงได้ เมื่อเรียนจบหลักสูตร	[]

เหตุผลของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเลือก ศึกษาต่อสายอาชีพประเภทอาชีวกรรม ของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น					สำนักรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างถึง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างถึง	
	5	4	3	2	1	
35. นักเรียนสามารถนำความรู้ไป ทำงานเป็นอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ ให้กับครอบครัวได้ในระหว่างเรียน	[]
36. สถานศึกษาจัดให้เรียนเมื่อ สอบพลาดจากสาขาอื่น	[]
<u>ด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพและ</u> <u>เศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจน</u> <u>ความคิดเห็นของผู้ปกครอง</u>	[]
37. ครอบครัวมีรายได้น้อย	[]
38. ครอบครัวมีฐานะการเงินดีพอที่จะ สนับสนุนให้นักเรียนศึกษาต่ออาชีพ นี้ได้	[]
39. ผู้ปกครองต้องการนักเรียนฝึกฝน ประสบการณ์ในอาชีพเพื่อเตรียมตัว ทำกิจการของตนเอง	[]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มี

เหตุผลของผู้ปกครองเกี่ยวกับทางเลือก ศึกษาคณะสงฆ์ประเภทวิภาคกรรม ของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	5	4	3	2	1	
40. พ่อแม่หรือผู้ปกครองได้ร่วมปรึกษา พาริอักษณิกเรชน ก่อนที่นักเรียนจะ เลือกศึกษาคณะสงฆ์	[]
41. พ่อต้องให้การไต่หนักเรียนศึกษาคณะ สงฆ์	[]
42. แม่ต้องให้การไต่หนักเรียนศึกษาคณะ สงฆ์	[]
43. ผู้ปกครองต้องให้การไต่หนักเรียนศึกษา คณะสงฆ์	[]
44. ทั้งพ่อและแม่ต้องให้การไต่หนักเรียน ศึกษาคณะสงฆ์	[]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นางสาวทัศนาศรี สงขลา
วัน เดือน ปี เกิด 26 มกราคม 2493
สถานที่เกิด อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2509 มัธยมศึกษาปีที่ 3
 โรงเรียนสตรีปัตตานีเดชะปัตตนະสถานกุล
 พ.ศ. 2510 ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ปกศ.)
 วิทยาลัยครูยะลา
 พ.ศ. 2514 สอบด้วยตนเองวุฒิปริญญาตรี พ.ม.
 พ.ศ. 2517 ศศ.บ.
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี
 อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี